

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Брес. Аппарат.
79. Аппарат.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Аппарат

✓

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECAE
LIBRI TRES

AD
Codd. MSS. Fidem Recensiti

A
CHR. G. HEYNE

GOETTINGAE.

Apud IOH. CHRIST. DIETERICH,

1 7 8 2.

ALFRED

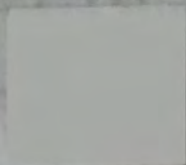
ATHEMIS

BIBLIOTHECA

LIBRI TRES

НБ ОНУ імені І. Мечникова

к

к

Cum ante hoc biennium, ut lectiones mythologicas haberem, variae rationes suaderent, deesset autem omnino libellus, quo duce commode uti possem: cogitatio incidit in Apollodorum, principem inter Grammaticos, qui quidem ad nos pervenere, huius doctrinae auctores. Cuius exempla cum essent paratu difficilia, Galeanum autem, quod pro optimo haberi solet, sphalmatibus typographicis adeo foedatum, ut in singulis interdum versibus haereas: non inutilem operam me nauaturum esse putavi, si libellum prelis Dietrichii nostri iterum ut excuderetur submitterem. Nec ab initio aliud constitutum erat, quam ut libellum, qualis nunc habetur, emendate expressum redderem, haberemque adeo plagulas a prelo madidas, quibus ad lectiones publice indictas vterer, aliis autem, exemplari parabili et curate express.

presso, expeditam redderem operam, vt Apollodoro emendando et illustrando manum admouere possent. Mox tamen cum libelli vtilitatem maiorem, quam animo praeceperam, vsu deprehenderem, videremque auditorum studium ipso progressu exardescere, essent autem nonnulli e familiaribus, iuvenes praeclarae spei, qui emendandis et sollicitandis lectionibus ingenii acumen subinde experirentur, inque his inprimis lo. Ferd. Frid. *Experius*, Brunsvic. qui nunc cum Illmo Comite de Bentinck in Britanniam discessit; Nic. *Schow* A. M. Havniensis Danus. Guil. *Stieghan*, Magdeburg. Chph. Guil. *Mitscherlich* Thuring. incensus et ipse, vt fit, communibus studiis, diligentius rem tractare coepi. Jam Apollodorum pessime esse habitum cum a librariis tum ab editoribus, satis quidem constabat; vulnera tamen altius esse inflicta videbam, quam vt recentium, qui ad nos peruenere, codicum ope sanari possint. Etsi itaque e manuscritorum

codicum copiis parum praesidii expectandum, plura e Grammaticorum penul-
promi forte posse arbitrabar, circumspi-
cere tamen coepi bibliothecarum opes,
si quid forte ad rem conferrent: ita sane
me illud saltem assequuturum sperabam,
vt, quod in fronte libelli nunc adscri-
ptum est, ad codicum mss. fidem eum
expressum exhiberem. Nam, vt scri-
ptorem integritati restituerem, aut ab
omnibus, quae ei insident, vitiis pur-
gatum ederem, nullo modo fieri posse
intelligebam; vt autem multis locis pro-
babili medicina adhibita sanarem, pote-
rat illud quidem non incommode fieri:
verum supererant loca alia quae omnem
medicinam respuerent, in aliis medela
erat lubrica et incerta: nam poterat qui-
dem facile diuinari, quid melius scribi
posset, sed in veterum scriptorum dis-
sensu quaenam sententia auctori probata
fuiisset, et quibus verbis eam enuntiasset,
cum pluribus formulis id fieri posset,
prorsus erat incertum: Praestare itaque

videbatur, codicum lectionem, qualis nunc illa reperitur, exhibere et ab omni, quamvis probabili et tantum non certa, emendatione scriptoris verbis inferenda manum abstinere; inprimis cum tantum non esse viderem, ut virorum doctorum invidiam et reprehensionem incurrerem. Nulla enim facile proferri potest, quamvis ingeniosa, emendatio, quam non seu arguendo seu cauillando impugnare liceat; et parum adhuc convenit inter viros doctos de emendationum auctoritate: alii enim superstitiose potius, quam religiose, ad omnem coniecturam auctoris verbis illatam horrescunt, alii pro eadem re habere videntur, siue verba auctoris a librariis corrupta restituant siue ipsi scriptori alia, forte veriora, elegantiora et exquisitiora, obtrudant. Ita scriptorem emendant, non librariorum vitia.

Accidit ut sub idem tempus ex venditione publica librorum P. Burmanni Secundi nancisceretur bibliotheca nostra

academica Apollodori exemplaria tria variis lectionibus, ut ferebatur, manu adscriptis instructa. Quae etsi, cum a me inspecta essent, spem egregie fallerent: in vno tamen lectionem codicis Doruilliani ad marginem adscriptam deprehendi. Cum autem a praestantissimo iuvene *Gerardo Iacobo van Swinden*, Icto, praematura morte ante hos XL. fere annos bonis litteris erepto, opes in Apollodorum paratas (quas ex praeclaro specimine nouae editionis, quam adornabat, in Misc. Obs. nou. To. III. proposito memineram) adhuc superesse audiissem, Ruhnkenium V. Cel. litteris appellaui, ut certiora hac de re nuntiaret. Ille vero, pro amore suo in me summo, cum *Gerardi Iacobi* fratre *Philippo van Swinden*, Icto, in Curia Hollandiae caussarum Patrono et Confessus Illustriss. ac Praepotentium Ordinum foed. Belg. Aduocatorum principe egit, et ab eius humanitate ac facilitate, quam non sine magna laude commemorare possum, haud aegre

gre obtinuit, vt apparatus variae lectionis transcriptum ad me mitteret: de quo, vt et de aliis schedis ab optimo Viro, Ruhnkenio, mecum communicatis, in fronte notarum agam accuratius, nunc monuisse sufficiat, contineri in eo lectionem codicis Palatini, Vaticani, Medicei, Vetusini, et duorum Regiae biblioth. Paris. Ex tertio Regio excerptam lectionem misit paulo post ad me V. C. Schweighaeuser, Professor Argentorat. Acad. doctissimus et humanissimus, cuius studio recreatum ac restitutum Appianum auidè expectamus.

Copiosis, pro consilio meo et vitae meae rationibus, ita vtendum esse putavi, vt ad codicum fidem lectionem restituerem, eliminaremque adeo ea, quae ab editore primo Aegio aliunde essent illata, emendarem autem si qua praeue essent edita. Sublata hoc modo sunt superiorum editionum menda innumera; inprimis autem multis locis veritas et perspicuitas sententiarum diligentiore interpunctione, quod

quod emendandi genus inprimis magni facere soleo, est restituta. Cum autem illud critices auxilium desideret potissimum Apollodorus, ut aliena et ex Grammaticis aut librariorum stupore illata eiciantur: ea quidem, quae codicum consensu firmabantur, expungere non suffinui, vncis tamen inclusi, ut legentem non valde morari possint.

Inter haec facile intellexi, viva me rem ita peragi posse, quo minus mihi multarum rerum ratio esset reddenda; variae quoque lectionis apparatus expectari; occurrebant praeterea inter legendum et interpretandum nonnulla, quae non incommode possent moneri; ut adeo, quamvis ab hoc laboris genere valde abhorrerem, de notis adiiciendis cogitandum mihi esset. Verum isto tempore auocabant me aliae curae, sepositusque est Apollodorus: Nunc redemptoris librarii rationibus haecenus consulendum visum est, ut graeca saltem in publicum protruderem, et quidem
 feor.

seorsum ac sine annotatione, cum semel
ita constitutum esset, ut lectionibus ha-
bendis auditorumque usus libellus in-
feruiret: quam bene enim is consilio huic,
etiam in lyceis et gymnasiis, respon-
deret, (paucis locis, quos severiores mo-
res respuunt, exceptis) testatum mihi
fecit Io Andr. *Suchfort*, A. M. Gymna-
sii Gottingensis Rector, vir Graecis Ro-
manisque litteris earumque accurate tra-
dendarum disciplina praecellens, qui,
eundem libellum in lectionibus suis cum
per hoc tempus esset interpretatus, co-
pia et varietate rerum valde delectatos
esse iuveniles animos narravit. Com-
prehendam igitur singulari libello, tan-
quam altera parte huius operis, variam
lectionem cum emendationibus et illu-
strationibus, imprimis ex antiquis Gram-
maticis, reddam rationes lectionis mu-
tatae, agam de Apollodoro, eiusque
codicibus et editionibus, tum fragmenta
subiiciam. Scr. Mart. c10lccclxxxii.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός Cap. I,
ἐδυνάστευσε κόσμου· γήμας δὲ Γῆν, ἐτέ-
κνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσ-
αγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττοα,
οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει
καταειστήκεισαν· χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκα-
τὸν, κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχον-
τες. Μετὰ τούτους δὲ (αὐτῶ τέκνοι 2
Γῆ) Κύκλωπας, Ἀργήν, Στερόπην, Βρόν-
την, ἃν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν
ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν
Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψε·
τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν ἄδου,

ΤΟΣ-

I, 1. Coeli et Terrae progenies: Centimani. Cy-
clopes. Titanes. Coelus exsecutus ab his.

A

τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον
ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

- 3 Τεκνοῖ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς
Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν,
Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρόνον, Ἰαπέτῶν, καὶ
νεώτατον ἀπάντων, Κρόνον. Ξυγατέρας
τε τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν,
Ῥέαν, Θέμιν, Μημοσύνην, Φοίβην,
Διώνην, Θείαν.

Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ
τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων,
πειθεῖ τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πα-
τρὶ, καὶ δίδωσιν Ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρό-
νῳ. οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτί-
θενται καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰ-
δοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφι-
ησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος
αἵματος Ἐριννύες ἐγένοντο, Ἀληκτῶ, Τι-
σιφόνῃ, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβα-
λόν-

I, 1. Erinnyes prognatae. Cronus regnat: Rheā
ducta sobolem sibi natam deuorat.

λόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνή-
γαγον ἀδελφούς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον
παρέδωκαν.

Ὁ δὲ τούτους μὲν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν
δήσας καθεῖρξε· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν
γῆμας, ἐπειδὴ Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς ἐξε-
σπιώδουν αὐτῷ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς
ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέ-
πινε τὰ γεννώμενα. καὶ πρώτην μὲν
γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἴτα Δι-
μητραν καὶ Ἥραν· μετ' ἃς Πλούτωνα
καὶ Ποσειδῶνα. Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τού-
τοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην,
ὅπην τινα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε
γενναῖ· δὲ ἐν αὐτῇ τῆς Δίκτης Δία, καὶ
τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε,
καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις,
Ἀδραστεῖα τε καὶ Ἴδη. Αὗται μὲν οὖν
τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας
γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοι ἐν τῷ

A 2

ἀν-

ἄνθρω τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς
 δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ
 τῆς τοῦ παιδὸς Φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.
 Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε
 Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γεγεννημένον
 παῖδα.

Cap. II, Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος,
 I λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀυρανῶ, σύν-
 εργον· ἢ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν Φάρ-
 μακον, ὑφ' οὗ ἐνεῖνος ἀναγκασθεὶς,
 πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα
 τοὺς παῖδας, οὓς κατέπε· μεθ' ὧν Ζεὺς
 τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε
 πόλεμον. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυ-
 τοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν
 νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας αὖ
 ἔχῃ συμμάχους· ὁ δὲ τὴν Φρουροῦσαν
 αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κόμπην ἀποκτείνας,
 ἔλυσε καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δι-
 δόασιν

I, 2. Is cum fratribus bellum infert Crōno et
 Titanibus; et

δόασι βροντὴν καὶ ἀστράπην καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ κατείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἐπατόγχειρας κατέστησαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾗδῃ.

Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔγγονα Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος τρισχίλια· Ὠκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κόλου δὲ καὶ Φοίβης Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρόνου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης·

A 3

Ἰα-

I, 2. videtur Tartaro includit; cum fratribus regnam sorte partitur. Titanum progenies; et quidem Oceani et Tethyis, Coei et Phoebeis, Hyperionis et Thiae, Cui et Eurybiae,

- 3 Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ
Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρά-
νον, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς,
καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τι-
4 τανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. Ἐγέ-
νετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων
διφυῆς Κένταυρος. Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστράλου
Ἄνεμοι καὶ Ἄσρα. Πέρτου δὲ καὶ Ἀστε-
ρίας Ἑκάτη. Πάλλαντος δὲ καὶ Στυ-
γὸς τῆς Ὠκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆ-
5 λος, Βία. Τῷ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ
πέτρας ἐν ᾧδου μέρον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρ-
κον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν δίδους, ἀνδ' ὧν
αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων
ἐνεμάχησε.
- 6 Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας,
Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος
μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ Ἴρις
καὶ

I. 2. Iapeti et Asiae, Croni et Philyrae, Astraei
et Eois, Persae et Asteriae, Pallantis et Stygis,
Ponti et Terrae,

καὶ Ἄρπυιαι, Ἀελλῶ, Ὠκυπέτη· Φόρ-
 κου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες Γοργόνες,
 περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα
 λέξωμεν. Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς
 Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα·
 Κυμοδόη, Σπειῶ, Γλαυκονόμη, Ναυσι-
 δόη, Ἀλὶη, Ἐρατῶ, Σαῶ, Ἀμφιτρί-
 τη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή,
 Εὐδώρα, Δωτῶ, Φέρουσα, Γαλάτεια,
 Ἀνταίη, Παντομέδουσα, Ἴπποδόη, Λυ-
 σιάνασσα, Κυμῶ, Πιόνη, Ἀλιμήδη, Πη-
 ξαύρη, Εὐκράτη, Πρωτῶ, Καλυψῶ,
 Πανόπη, Κραντῶ, Νεόμηρις, Ἴππονόη,
 Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελί-
 τη, Διώνη, Νησαίη, Δηρῶ, Εὐαγόρη,
 Ψαμάδη, Εὐμόλπη, Ἴόνη, Δυναμένη,
 Κητῶ, Λιμναῖραι.

Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ C. III, 1
 τεκνοῖ Ἥβην, Εἰλείθυϊαν, Ἄρην. Μίγνυ-

A 4

ταί

ται δὲ πολλαῖς θυγατῖς τε καὶ ἀθανάτοις
 γυναιξίν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρα-
 νοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην,
 Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λά-
 χεσιν, Ἄτροπον· ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδί-
 την· ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὀκεανοῦ Χά-
 ριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν·
 ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ἐκ δὲ Μνη-
 μοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιό-
 πην, εἴτα Κλειά, Μελπομένην, Εὐτέρ-
 πην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν,
 Θάλειαν, Πολυμνίαν.

- 2 Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ'
 ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λῖνος, ὃν
 Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς ὁ
 ἀσκήσας κιθαρῳδίαν· ὃς ἄδων ἐκίνει λί-
 θους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐ-
 ρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθεί-
 σης

I, 3. ex Themide, ex Dione, ex Eurynome, ex
 Styge, ex Mnemosyne; ex hac quidem Musæ;
 inter quas Calliopes filii, Linus et Orpheus;

σης ὑπὸ ὄφews, κατήλθεν εἰς ἄδου,
 θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα
 ἔπεισεν ἀναπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦ-
 το ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς
 ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
 παραγενέσθαι· ὁ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστρα-
 φεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν
 ὑπέστρεψεν. Εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διο-
 νύσου μυστήρια· καὶ τέθραπται περὶ τὴν
 Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινά-
 δων. Κλειῶ δὲ Πιέρου τοῦ Μάνη- 3
 τος ἠράσθη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης·
 ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδώνι-
 δος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ
 αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις ὁ Φι-
 λάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης ἔσχευ
 ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρέ-
 νων. ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀ-
 πόλλαν ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν
 ἄκων ἀπέκτεινε. Θάμυρις δὲ κάλλει διε-

A 5

νε-

νεγκιών καὶ κιθαρῳδία, περὶ μουσικῆς
ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείτ-
των εὔρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις· ἐὰν δὲ
ἥττηθῇ, στερηθήσεται οὐδ' ἂν ἐκεῖναι
θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γε-
νόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν καὶ τῆς
κιθαρῳδίας ἐστέρησαν. Εὐτέρπης

4 δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος,
ὃν ἐν Τροίᾳ Διαμύδης ἀπέκτεινεν·
ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, [ὅτι] Καλλιόπης
ὑπῆρχεν. Θαλαίας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος
ἐγένοντο Κορύβαντες. Μελπομένης
δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρῆνες, περὶ ὧν
ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.

5 Ἦρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαι-
στον· ὥς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον
ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ
οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἦρα δεθείσῃ βοηθοῦν-
τα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀ-
λύμ-

I, 3. Euterpes Rhesus, Thaliae Corybantes, Melpo-
menes Sirenes. Iunonis partus, Vulcanus:

λύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρα-
κλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. πεσόν-
τα δὲ Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ, καὶ πηρω-
θέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτιδι, [μεταβαλ- 6
λούση εἰς πολλὰς ιδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ
συνελθεῖν] καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυνον
καταπίνει Φθιάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γεν-
νῆσειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ
αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυ-
νάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατ-
έπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως
ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν πελέκει Προμηθεὺς, ἥ, κατὰ
περ ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐκ
κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἀθη-
νᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορε.

Τῶν δὲ Κόλου θυγατέρων Cap. IV, I
Ἀστερία μὲν ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι ἑαυτήν
εἰς θάλασσαν ἔρριψε, Φεύγουσα τὴν πρὸς

Δία

I, 3. Iouis, ex Metide, Minerva. I, 4. Iouis amo-
res: Asteria;

Δία συνουσίαν, καὶ πόλις ἅπ' ἐκείνης
 Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον
 δὲ Δῆλος.

Λητῶ δὲ, συνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν
 γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο· μετὰ
 εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρ-
 τεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλ-
 λωνα ἐγέννησεν. Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ
 περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμει-
 νεν. Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν
 παρὰ τοῦ Πανδῆ τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως,
 ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμάδουσης τότε
 Θέμιδος· ὡς δὲ ὁ Φρουρῶν τὸ μαντεῖον
 Πύθων ὄφιν ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν
 ἐπὶ τὸ χάσμα· τοῦτον ἀνελών, τὸ μαν-
 τεῖον παραλαμβάνει. Κτείνει δὲ μετ' οὐ
 πολὺ καὶ Τιτυὸν, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς
 Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς,
 ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν, ὑπὸ γῆν
 ἐκρυ-

I, 4. Latona; e qua nati Diana et Apollo. Is oc-
 cidit Pythonem,

ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα
 Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς Φῶς ἀνήγαγεν.
 Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα, Λητῶ
 θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεῖς ἐπισπᾶ-
 ται· ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ
 κατατοξεύουσιν αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ
 μετὰ θάνατον· γύπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρ-
 δίαν ἐν ἄδου ἐσθίουσιν.

Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν 2
 Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν· οὗτος γὰρ
 εὐρῶν αὐλοῦς, οὗς ἔρριψεν Ἀθηναῖ, διὰ
 τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἤλ-
 θεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι.
 Συντεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὃ
 βούλεται, διαθήῃ τὸν ἡττημένον· τῆς κρι-
 σεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας
 ἡγωνίσθη ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτ' οὖν ποι-
 εῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἄδυ-
 νατοῦντος, εὐρεθεῖς κρείσσων ὁ Ἀπόλ-
 λων,

λων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος
 ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα,
 3 οὕτως διέφθειρεν. Ὀρίωνα δὲ

Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ· τοῦτον γη-
 γενῇ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερε-
 κύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης
 λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτὸν Ποσειδῶν δια-
 βαίνειν τὴν θάλασσαν. Οὗτος μὲν ἔγρη-
 με Σίδην, ἣν ἔρριψεν εἰς ἄδου περὶ
 μορφῆς ἐρίσασσαν Ἥρα. Αὔθις δὲ ἐλθὼν
 εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος
 ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐ-
 τὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψεν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλ-
 κεῖον ἐλθὼν, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἓνα, ἐπὶ
 τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδη-
 γεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς· ἐπεὶ δὲ παρα-
 γενόμενος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαεῖς ὑπὸ τῆς
 ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ
 τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

(Πο-

(Ποσειδῶνι) ἩΦαιστότευκτον ὑπὸ
 γῆν κατεσνεύασεν οἶκον. Ὠρίωνος
 δὲ Ἡδς ἐρασθεῖσα, ἥρπασε, καὶ ἐκό- 4
 μισεν εἰς Δῆλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν
 Ἀφροδίτῃ συνεχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ
 συνευνάσθη. Ὁ δὲ Ὠρίων, ὡς μὲν
 ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκεύειν Ἀρ-
 τεμιν προκαλούμενος· ὡς δέ τινες,
 βιαζόμενος ᾧπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερ-
 βορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ'
 Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

Ποσειδῶν δὲ, Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκε-
 ανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτᾷ γίνεται Τρίτων καὶ
 Ῥόδη, ἣν Ἡλῖος ἐγγίμει.

Πλούτων δὲ Περσεφόνης Cap. V, I
 ἐρασθεῖς, Διὸς συνεργοῦντος, ἥρπασεν αὐ-
 τὴν κρυφα. Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπά-
 δων νοκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν
 τὴν

I, 4. Ex Neptuno Triton et Rhode. I, 5. Proser-
 pina a Plutone rapta.

τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναῖκί, ἤκεν εἰς Ἑλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτρῃ παρὰ τὸ Καλλιχάρων Φρέαρ καλούμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἑλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς κατέζεσθαι, γραῖα τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

Οὗτος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναίκί Μετανείρῃ παιδίου, τοῦτο ἔθρεψεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸν ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ· κατ' ἡμέραν δὲ

δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δηϊφῶν- 2
 τος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπε-
 τήρησεν Μετάνειρα, τί πράξει θεά; καὶ
 καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον,
 ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέ-
 φηνε. Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυ-
 τέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δίφρου
 κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ
 πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι-
 οὔρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Πανύ-
 ασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει·
 Φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλ-
 θεῖν. Φερεκύδης δὲ φησὶ αὐτὸν υἱὸν
 Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμ- 3
 ψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ
 πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμεί-
 νῃ

I, 5. Triptoleum frugum sationem docet. Proser-
 pina apud Platonem manet.

νη, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον·
 ἢ δὲ οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον
 κατηνάλωσεν αὐτόν. καταμαρτυρήσαν-
 τος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέρον-
 τος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ
 ἐν ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Περ-
 σεφόνῃ δὲ κατ' ἑκαστον ἐνικαυτόν, τὸ μὲν
 τρίτον, μετὰ Πλούτανος ἠναγκάσθη μέ-
 νειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς.
 Περὶ μὲν οὖν Διμήτηρος ταῦτα λέγεται.

Cap. VI, Ἰῇ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανα-
 I κτοῦσα, γεννᾷ Γιγαντας ἐξ Οὐρανοῦ,
 μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους· οἱ φοβεροὶ
 μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο, καθεϊμέ-
 νοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γε-
 νείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις Φολίδας
 δρακόντων· ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες
 λέγουσιν, ἐν Φλέγραις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
 Παλλήνῃ. ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέ-
 τρας,

I, 6. Gigantum pugna cum diis et strages.

τρας, καὶ δρυὺς ἡμμένας. διέφερε δὲ πάν-
 των Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς
 δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ᾗπερ ἐγεννήθη
 γῇ, μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλιου
 βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. Τοῖς δὲ
 θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα
 τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμ-
 μαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτή-
 σειν. Αἰσθομένη δὲ Γῇ τοῦτο, ἐζήτει
 Φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ θνη-
 τῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαί-
 νειν Ἅοι τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ
 μὲν Φάρμακον αὐτὸς ἔταρε φθάσας·
 Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηναῖς ἐπε-
 καλέσατο. Κακείνος πρῶτον μὲν ἐτόξευ-
 σεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ, ἐπὶ τῆς γῆς,
 μᾶλλον ἀνεθάλλετο· Ἀθηναῖς δὲ ὑποθε-
 μένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἵλκυσεν αὐ-
 τόν, κακείνος μὲν οὕτω ἐτελεύτα. Πορ- 2
 φυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρ-
 μησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθου
 Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ καταρρήγγυν-

τος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι
 θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ Διὸς
 κεραυνώσαντος αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύ-
 σας ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλ-
 λων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτό-
 ξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δε-
 ξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρῶν Διόνυσος ἐ-
 κτεινε· Κλύτιον δὲ, Φαόν, Ἐκάτη, μάλ-
 λον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. Ἀθη-
 ναὶ δὲ Ἐγκελάδων φεύγοντι Σικελίαν
 ἐπεβόρειψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν
 δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μά-
 χην τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε σῶμα. Πολυβώ-
 τῃς δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶ· Ποσει-
 δῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβόρῃξας ἐπέβ-
 ορειψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον· Ἑρ-
 μῆς δὲ τὴν Ἀἶδος κυνέην ἔχων κατὰ
 τὴν μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρ-
 τεμις δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγριον
 καὶ Θόωνα χαλκείοις ῥοπάλοις μαχομέ-
 νους· τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς
 βα-

βαλὼν διέφθειρε. πάντας δὲ Ἡρακλῆς
ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάν- 3
των, Γῆ, μᾶλλον χολωθεῖσα, μίγνυται
Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα [ἐν Κιλι-
κίᾳ] μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς
καὶ θηρίου. οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ
δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέν-
νησε Γῆ. ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μη-
ρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε
ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀράν· ἡ δὲ
κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἀστρον ἔψαυε·
χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέ-
ραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνα-
τολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κε-
φαλαὶ δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν,
σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν, ὧν
ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφῇν,
συριγμοῦ πολὺν ἐξίεσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ
σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κε-

B 3

Φα-

Φαλῆς καὶ γενεῶν τρίχες ἐξηνεμοῦντο·
 πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι. Τοιοῦ-
 τος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμ-
 μένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐ-
 ρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς
 ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐν τοῦ στόματος πυ-
 ρὸς ἐξέβρασε ζάλη. Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον
 αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρῶμενον, εἰς Αἴ-
 γυπτον Φυγάδας ἐφέροντο, καὶ διωκό-
 μενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζεὺς
 δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε κε-
 ραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαν-
 τίνῃ κατέπτησεν ἄρπη, καὶ Φεύγοντα
 ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦ-
 το δὲ ὑπέρκειται Συρίας· κεῖθε δὲ αὐ-
 τὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας
 συνέβαλε. Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περι-
 πλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν
 ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν
 καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος
 δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διενόμισεν αὐτὸν διὰ
 τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελ-
 θὼν

θῶν εἰς τὸ Κωρύκειον ἄντρον κατέβητο,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄριτου
 δορᾶ κείθι ἀπέβητο, καὶ κατέστησε Δελ-
 φύνην δράκαιναν· ἡμίθῃρ δὲ ἦν αὕτη ἡ
 κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαν-
 τες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες.
 Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχύϊ,
 ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχού-
 μενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς,
 ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον
 Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα
 ἠπάτησαν. πεισθεῖς γὰρ ὅτι βρωσθήσεται
 μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐσθμημέρων καρ-
 πῶν. διόπερ ἐπιδιακόμενος αὐτῷ, ἤκεν εἰς
 Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὤθουμένων, πολὺ
 ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φα-
 σιν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον.
 Φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν
 Αἴτνην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερ-

μέγεθες ἔστιν, ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο Φασὶν
ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν
τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

Cap. VII, Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ
I γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς
καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύ-
ψας. Ὡς δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν
Ἡφαίστῳ, τῷ Καταιχυσῶ ὄρει τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος
ἐστίν. ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμη-
θεὺς, πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο·
καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐφιπτά-
μενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν
ἡπιάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. καὶ
Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην
ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν
ὑστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρα-
κλέα δηλώσομεν.

Προ-

I, 7. Prometheus ob ignem subductum Caucaſo
affixus.

Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν
 Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρρᾱν τὴν Ἐπι-
 μηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ
 πρώτην γυναῖκα. ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς
 τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμέ-
 νου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτρινάμε-
 νος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμε-
 νος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.
 Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ χέας,
 τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυ-
 σεν· ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώ-
 πους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς
 τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ
 κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ
 ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύ-
 θη πάντα. Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνα-
 κῇ διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέ-
 ρας ἑνὲα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ

B 5

σῶ

σῶ προσίσχει, καὶ κεῖ τῶν ὄμβρων παῦ-
 λαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυ-
 ξία. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐ-
 τὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται·
 ὃ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι.
 καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ καφαλῆς αἶρων
 ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλ-
 λε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ
 Πύρρα, γυναῖκες, ὅθεν καὶ λαοὶ μετα-
 φορικῶς ἀνομασίσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας, ὁ
 λίθος.

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι
 παῖδες· Ἕλληνα μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς
 ἔκκει γενενηῖσθαι λέγουσι. δεῦτερος δὲ
 Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύ-
 σας τῆς Ἀττικῆς. θυγάτηρ δὲ Πρωτο-
 γένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. Ἑλ-
 ληνος δὲ καὶ Νύμφης Ὀρσηίδος, Δῶρος,
 3 Ζοῦθος, Αἰόλος. αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐ-
 τοῦ

I, 7. Deucalionis posteritas. Hellen, eiusque filii:
 et primo quidem Aeoli stirps.

τοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγό-
 ρευσεν Ἑλληνας. τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρι-
 σε τὴν χώραν· καὶ Εὐθύτος μὲν λαβὼν
 τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἑ-
 ρεχθέως Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ'
 ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. Δῶ-
 ρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου
 λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ Δωρι-
 εῖς ἐκάλεσεν. Αἰολὸς δὲ βασιλεύων τῶν
 περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοι-
 κοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν· καὶ γή-
 μας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας
 μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρητέα, Σίσυφον,
 Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μά-
 γνητα, Περιήρη· θυγατέρας δὲ πέντε,
 Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίην, Κα-
 λυκίην, Περιμήδην. Περιμήδης μὲν οὖν
 καὶ Ἀχελώου, Ἴπποδάμας καὶ Ὀρέστης·
 Πεισιδίης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἄντι-
 φος καὶ Ἄντωρ. Ἀλκυόνην δὲ Κῆϋξ 4
 ἔγημεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερ-
 ηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ τὴν γυ-

ναῖκα ἔλεγεν Ἥραν· ἡ δὲ τὸν ἄνδρα Δία.
 Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπαρνέωσε, καὶ τὴν μὲν
 Ἀλκυόνην ἐποίησε, τὸν δὲ κήϋκα. Κανάκη
 δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ
 Νηρέα, καὶ Ἐποπέα καὶ Ἀλαέα, καὶ Τρίο-
 πα. Ἀλωεύς μὲν οὖν ἔγημεν Ἰφιμέδειαν
 τὴν Τρίοπος, ἣτις Ποσειδῶνος ἠράσθη,
 καὶ συνεχῶς Φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
 χερσὶν ἄρυσμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις
 ἐνεφόρει. συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν,
 δύο ἐγέννησε παῖδας, ὧτον καὶ Ἐφιάλ-
 την, τοὺς Ἀλκείδας λεγομένους· οὗτοι
 κατ' ἐν αὐτὸν ἠϋξάνον πλάτος μὲν πη-
 χυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον· ἐννέα δὲ
 ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πη-
 χῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀρ-
 γυαῖων ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι δι-
 εννοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν
 Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν
 θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων
 ἠπεί-

ἡπείλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ
τὴν μὲν θάλασσαν χώσαντες τοῖς ὄρεσι,
ποιήσιν ἔλεγον ἡπειρον, τὴν δὲ γῆν,
θάλασσαν. ἐμύωντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν
Ἦραν· αἷτος δὲ Ἄρτεμιν. ἔδησαν δὲ καὶ
Ἄρην· τοῦτόν μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν.
ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλκείδας ἐν Νάξῳ Ἄρ-
τεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν
ιδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπή-
δησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ
θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.

Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυ- 5
μίων γίνεται, ὅστις ἐκ Θεσσαλίας Αἰο-
λέας ἀγαγών, Ἥλιον ἔκτισε. λέγουσι δὲ
αὐτὸν τινὲς ἐκ Διὸς γενέσθαι. τούτου
κάλλει διενεγκάντος ἠράσθη Σελήνη.
Ζεὺς δὲ αὐτῇ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέ-
σθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παν-
τὸς ἀθάνατος καὶ ἀγῆρως μένων.

Ἐν-

6 Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηίδος Νύμφης,
ἥ] Νηίδος, ἥ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης,
Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορ-
νέως, καὶ Φυγῶν εἰς τὴν Κουρήτιδα
χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους
Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ
Λαοδόκον καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ
τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσε.

Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου
Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένετο, ἀφ'
ᾧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν.

7 Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανδίππην τὴν
Δαίρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· Ξυ-
ρατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην
καὶ Λαοφόντην. Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰο-
λίας τῆς Ἀμυθόου, Ἐπικάστη καὶ
Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος.

Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπι-
μάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορ-
τάου

I. 7. Aetolus; eius & Pleuron et Calydon. Ageno-
ris filius.

Γάονα καὶ Δημουίνην· ἧς καὶ Ἀρεος,
 Εὐηνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

Εὐηνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησ- 8

σαν, ἣν, Ἀπόλλωνος μνηστευομένου,
 Ἰδας ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ
 Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον· διώκων δὲ

Εὐηνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν
 ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνά-

μενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν,
 ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ

καλεῖται Εὐηνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκεῖ- 9
 νου. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνε-

ται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυχὼν,
 ἀφαιρεῖται τὴν κόρην. μαχημένων δὲ αὐ-
 τῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς
 διαλύσας ἐπέτρεψε αὐτῇ τῇ παρθένῳ
 ἐλέσθαι, ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν·
 ἣ δὲ δέισατα ὡς ἂν μὴ γηρῶσαν αὐτὴν
 Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄν-
 δρα.

Θε-

10 Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεο-
βοίας ἐγένοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία,
Λήδα, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφι-
κλος, Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυ-
λος.

Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδά-
μαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεύς, Ἀγριος,
Ἀλκάθοος, Μέλας, Λευκωπέυς· θυγά-
τηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου
Σειρῆνας γενέσθαι λέγουσιν.

Cap. VIII. Οἰνεύς δὲ, βασιλεύων Καλυ-
I δῶνας, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
πρῶτος ἔλαβε. Γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν
Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτει-
νει ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον· καὶ πα-
ρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον καὶ θυ-
γατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγῆμεν·
καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν
ἐκ Διονύσου γεννηῆσαι· αὐτὴ δὲ ἡνιόχει,
καὶ

I, 7. Thestii progenies et Parthaënis. I, 8. Tum
Oenei ex Althaea.

καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκει· καὶ περὶ τῶν
γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῶον
ἐπάλαισεν. Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖ- 2
δα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος
γενενησθαι Φασί· τούτου δὲ ὄντος ἡμε-
ρῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοίρας·
Φασί δὲ εἰπεῖν· τότε τελευτήσει Με-
λέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐ-
σχάρας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσα-
σα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ
κατέθετο εἰς λάρνακα.

Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ
γενναῖος γενόμενος, τόνδε τὸν τρόπον
ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ
χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰ-
νεὺς θεοῖς πᾶσι δῶν, μόνης Ἀρ-
τέμιδος ἐξελάθετο· μηνίσασα δὲ ἡ θε-
ὸς, κάρτερον ἐφῆκεν ἔξοχον μεγέθει
τε καὶ βίῳ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσκο-
ρον

I, 8. In his Meleager; cuius vita titioni fatali ob-
noxia a Parcis facta. Apri Calydonii venatio.

ρον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς
ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν· ἐπὶ τοῦτον
τὸν κάπρον, τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλ-
λάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτεί-
ναντι τὸν θῆρα, τὴν δорὰν δάσειν ἀρι-
στεῖον ἐπηγγείλατο. Οἱ δὲ συνελθόν-
τες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν
οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος,
ἐκ Καλυδῶνος οὗτοι. Ἰδας καὶ Λυγκεὺς
Ἀφάρεως ἐκ Μεσσηνίας. Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακε-
δαίμονος. Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀσκληπιὸς Φέρητος ἐκ Φερῶν. Ἀγκαι-
ος καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας.
Ἰάσων Αἴσονος ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἴφιπλῆς
Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν. Πειρίβοος
Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης. Πηλεὺς Αἰακοῦ
ἐκ Φθίας. Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλα-
μῖνος. Εὐρυτίων Ἄκτορος ἐκ Φθίας.
Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας. Ἀμ-
φιά-

Φιάραος Οίκλέους ἐξ Ἄργους· μετὰ τού-
των καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. Συνελθόν-
τας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέ-
ρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ
Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων
μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξιέναι,
Μελέαγχρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν
τὴν Ἰδαν καὶ Μαρπήσσης θυγατέρα, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τεύχο-
ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ
τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξιέναι. πε-
ριστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς
μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρ-
ησαν. Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων
κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν
Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε· δεύ-
τερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν.
Μελέαγχρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα
πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας
ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες

C 2

ἀδο-

ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνῇ
τὰ ἀριστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ
ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσή-
κειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβά-
3 νειν μὴ προαιροῖτο. Ὀργισθεῖς δὲ Με-
λέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπ-
έκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀτα-
λάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ
τῶν ἀδελφῶν ἀπαλείᾳ τὸν δαλὸν ᾗψε·
καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

Οἱ δὲ Φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον
τελευτῆσαι· ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ
Θηρόος Φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς
Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ
Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ἐξελ-
θόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινὰς τῶν
Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν
ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζό-
μενον οἴκοι μένειν. ἤδη δὲ τῶν πολε-
μίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων,
καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετη-
ρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ
τῆς

τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ, τοὺς λοι-
ποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων,
ἀποθανεῖν μαχόμενον. Μετὰ δὲ τὸν
Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεο-
πάτρα ἑαυτὰς ἀνῆρτησαν. αἱ δὲ θρηνοῦ-
σαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπαρνεώθησαν.

Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγημεν 4
Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου. ταύ-
την δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πα-
λεμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰ-
νέα γέρας. Ἡσίοδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς
Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστρά-
του τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνου τὸν πα-
τέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πύργῳ τῆς Ἑλ-
λάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι.
εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνου, 5
ἐπιγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρ-
μένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς
τοῦτον ἀποπέμψαι. Ἐγεννήθη δὲ ἐν
ταύτῃ Οἰνεῖ Τυδεύς. Πείσανδρος

C 3

δὲ

δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενηαῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν κινεὶς λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκιάδου· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμακονίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλανος παῖδας, ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνδικπον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὡλλενίαν ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, Φυγῶν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδράστον, καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Με-
6 λανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θεραΐτης, Ὀγχηστὸς, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκαπεύς, Με-
λά-

1, 3, 6. Adrastum fugit, cum eo Thebas oppugnat.

λάνικπος, ἀφελόμενοι τὴν Οἰνέως βα-
 σιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκον· καὶ προσέτι
 ζῶντα τὸν Οἰνέα κατείρξαντες ἤκλιζον-
 το. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους πα-
 ραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς
 μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγχεστοῦ
 καὶ Θεσπίου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗ-
 τοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον
 ἔφυγον. τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γη-
 ραῖος ἦν ὁ Οἰνεὺς, Ἀνδραίμονι τῷ τῆν
 θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε·
 τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν. οἱ
 δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύ-
 σαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς
 Ἀρκαδίας, τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν.
 Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομί-
 σας ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκεί-
 νου Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιά-
 λειαν τὴν Ἀδράστου, ὥς ἔνιοι φασί,

τὴν

C 4

I, 8, 6. Diomedes Tydei f. Oeneum animum ab Agrii
 filiorum iniuria vindicat.

τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ
Τροίαν ἐστράτευσε.

Cap. IX, Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας,

I δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τε-
κνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλ-
λην. αὐτῷ δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ
Λέαρχος καὶ Μελικέρτης γένονται. Ἐπι-
βουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέ-
κνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν
Φρύγειν· λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν
ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῇ δὲ πε-
φρυγμένους πυροῦς δεχομένη, καρπούς
ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου. διὸ πέμπων ὁ
Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς, ἀπαλλαγὴν
ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς
πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὥς εἴη
κεχρησμένον, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν,
εἰάν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. τοῦτο ἀκού-
σας Ἀθάμας, συναναγκασζόμενος ὑπὸ
τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ
παρ-

1, 9. 1. Athamas, Aeoli f. cuius coniux Ino privi-
gnis Phrixo et Hellae insidiatur.

παρέστησε Φρίξον· Νεφέλη δὲ μετὰ
 τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ πα-
 ρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον
 κριὸν ἔδωκεν· ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐ-
 ρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν
 καὶ θάλασσαν. ὥς δὲ ἐγένοντο κατὰ
 τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου
 καὶ Χερρόνησου, ὤλισθεν εἰς τὸν βυ-
 θὸν ἡ Ἑλλη· κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς
 ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ
 πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλ-
 χους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἡλί-
 ου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης
 καὶ Πασιφάης, ἣν Μίνως ἔγημεν· οὗ-
 τος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν
 θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν
 χρυσόμαλλον κριὸν διὰ θύει Φυξίῳ, τὸ
 δὲ τούτου δέραις Αἰήτη δίδωσιν· ἐκεῖνος
 δὲ αὐτὸ περὶ δρυὸν ἐν Ἄρεος ἄλσει καθ-
 ἤλωσεν. Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης

C 5

τῆς

τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξω παῖδες,
 Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.
 2 Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἥρας,
 καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστερήθη παίδων·
 αὐτὸς μὲν γὰρ μακροὺς ἐτόξευσσε Λέαρ-
 χον, Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μετ' ἑαυτῆς
 εἰς πέλαγος ἔρριψεν. Ἐκπεσὼν δὲ τῆς
 Βοιωτίας, ἐπυρθάνετο τοῦ Θεοῦ, ποῦ
 κατοικήσει; χρυσάντος δὲ αὐτῷ, κατ-
 οικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπῳ ὑπὸ ζώων
 ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελ-
 θῶν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μη-
 ροῦς νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐ-
 τοῦ, ᾧ διηροῦντο ἀπολιπόντες ἔφυγον.
 Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθα-
 μαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ
 γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέν-
 νησε Λεύκωνα, Ἐρύθριον, Σχοινέα,
 Πτώον.

Σίτου-

I, 9, 2. Athamas iafanit. Ino cum Melicerta in ma-
 re se delicit. Athamas agrum Athamantium in-
 colit, Themistoneon ducit.

Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν 3
 τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Με-
 ρόπην τὴν Ἀτλαντος· ἐξ αὐτῶν παῖς γί-
 νεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης
 ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν
 πυρίπνου Χίμαιραν. Κολάζεται δὲ Σί-
 συφος ἐν ᾧδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλ-
 λειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐ-
 τοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω. τίνει δὲ
 ταύτην τὴν δίκην, διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυ-
 γατέρα Αἴγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν
 κρύφα Δία Ἀσωπῷ μηνύσαι ζητοῦντι
 λέγεται.

Δηϊῶν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, 4
 Διομήδην τὴν Εὐφροῦ γαμεῖ, καὶ αὐτῷ
 γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖ-
 δες δὲ Αἰνετός, Ἄντωρ, Φύλακος, Κέ-
 φαλος, ὃς γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθί-
 ως.

ως. αὖθις δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει
ἐρασθεῖσα.

5 Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχών,
Γοργοφόνην τὴν Περσέως ἔγημεν, ἐξ ἧς
Ἄφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Τυν-
δάρεως ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένον-
το. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν
εὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ
Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου
ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώ-
σομεν.

6 Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ νύμφην
Ναῖδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πο-
λοδέκτης καὶ Δίκτης· οὗτοι Σέριφον
ᾤκισαν.

7 Σαλμωνεὺς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ
Θεσσαλίαν κατῴκει· παραγενόμενος δὲ
αὖθις εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν.
ὑβριστῆς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι

θέ-

1. 9. 5. Perieris, 6. Magnetis, 7. Salmonei, qui lo-
uam tonantem aemulatur.

θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

Τυρῷ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ 8 καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου ρεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπαδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπαῖ, συνκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθῃσιν. ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παρ-

ιδόν-

ἰόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μίᾳ προσα-
 ψαμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν,
 πέλιόν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν.
 ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖ-
 δας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πε-
 λιωθέντα Πελλίαν ἐκάλεσε· τὸν δὲ ἔτε-
 ρον Νηλέα. τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώ-
 ρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρικὴν ἀπ-
 ἐκτειναν Σιδερώ· πακουμένην γὰρ γύνυ-
 τες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ'
 αὐτήν· ἣ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας
 τέμενος κατέφυγε· Πελλίης δὲ ἐπ' αὐ-
 τῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε, καὶ
 καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.
 9 ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς
 Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γα-
 μεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς
 αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρώ· ἄρ-
 ρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυ-
 λάων

1, 9, 8. matre agnita Sidero nonercam occidunt. I, 9,

9. Nerei progenies ex Chloride :

λάων, Δηίμαχος, Εὐρύβιος, Ἐπί-
 δαρος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας,
 Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος, ᾧ δὴ
 Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορ-
 φάς· καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
 πόρθῃ Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων,
 ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων
 ἀπέθανεν. Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος·
 ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο· ὃς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως, θυγατέ-
 ρας μὲν Πεισιδίην καὶ Πολυκίστην ἐγέν-
 νησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στράτιχον,
 Ἄρητον, Ἐχέφρονα, Πεισίστρατον, Ἀν-
 τίλοχον, Θρασυμήδην.

Πελίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, 10
 καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς
 δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμ-
 φίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον·
 θυγατέρας δὲ Πεισιδίην, Πελόπειαν,
 Ἴπποδόην, Ἀλκηστίην.

Κρη-

I, 9, 9. in qua Nestor et Periclymenus; Nestoris:

10. Pelias;

II Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ
 Τυρῶ τὴν Σαλμωνέως [τὴν αὐτοῦ ἀδελ-
 Φιδῆν,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθᾶων, Φέρης.

Ἀμυθᾶων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰ-
 δομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνον-
 ται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους,
 ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ
 τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ ὄρνυς, ἐν ἣ Φωλεὸς
 ὄφρων ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θε-
 ραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετά,
 ξύλα συμφορήσας, ἔκλυσε, τοὺς δὲ τῶν
 ὄφρων νεοσσοὺς ἔθρεψεν· οἱ δὲ γενόμε-
 νοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμέ-
 νῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιρον. ὁ δὲ ἀνα-
 στάς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερ-
 πετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει·
 καὶ

I, 9, 11. Crethei ex Tyro: Amythaonis Bias et Me-
 lampus; hic vates, Iphicli boues abduxit, fratri
 Perus, Nelci f. nuptias paravit.

καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικήν. περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάνος ἐμνηστεύετο Πη- 12
ρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς Ἰφίκλου βόας νομίσαντι αὐτῷ· αὗται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλασσε αὐτάς· ὧν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προεῖπεν, ὅτι Φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθεῖς ἐνι-
αυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ, καθάπερ προεῖπε, Φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι ἐφυλάττετο. λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης

σκολήμων ἀκούει τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται; τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι· καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ πάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνωνται; ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται. καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελείσας, τοὺς οἰκνοὺς προσεκάλεσατο· παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμυχμένην ἐτι κατέθετο· δείσαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὖτις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἔπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχώσας ἐκάλυψεν ὁ Φλοιός.

ἔλε-

ἔλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας,
εἰ ζύων τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ
δῶ πιεῖν, παῖδα γεννήσειν. ταῦτα μα-
θὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν
μάχαιραν εὗρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν
ξύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πιεῖν, καὶ
παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. τὰς δὲ
βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ
τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. καὶ
μέχρι μὲν τινος ἐν Μεσσήνῃ κατώκει· ὥς
δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμηνε Διόνυ-
σος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος
αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαῶς, οὗ 13
καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος τοῦ Με-
λάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος,
Πρώναξ, Μηκιστεὺς, Ἀριστόμαχος,
Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

D 2

Παρ-

I, 9, 12. Proetidas sanat, partem sibi regni Argiuo-
rum pro mercede pactus. 13 Biantis ex Pero
liberi;

Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη.

Μηκιστέως δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν.

Πρῶνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος.

Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρῶνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια: παῖδες δὲ Αἰγιαλεὺς, Κυάμπκος.

14 Φέρης δὲ ὁ Κρητέως, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτην καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἔνιοί φασιν, Ἀμφιδέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην, κληθέντα Ἀρχέμορον.

15 Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐζήτησευεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευόμενῳ τὴν Πελίου θυγατέρα Ἀλκηστιν. ἐκείνῳ δὲ, δάσειν ἐπαγγειλαμένου Πελίου

I, 9, 14. Pheretis. 15 Admetus Alcestidis coniugis beneficio vitam recuperat.

λίου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι
 ἄρμα λεόντων καὶ κάρων, Ἀπόλλων
 ζεύξας ἔδωκεν· ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πε-
 λίαν, Ἄλκηστιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν
 τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι·
 διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὖρε
 δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον. Ἀ-
 πόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεισθαι τὴν θεὸν,
 ἤτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμη-
 τος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανά-
 του, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θύσκειν
 ἔληται [πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ γυνή.] ὥς δὲ ἤλ-
 θεν ἢ τοῦ θύσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πα-
 τρός, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θύ-
 σκειν θελόντων, Ἄλκηστις ὑπεραπέθα-
 νε, καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψε ἡ Κόρη·
 ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσά-
 μενος Ἄδῃ.

Ἀΐσσονος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυ- 16
 μήδης τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων· οὗτος ᾧκει

D 3

ἐν

I, 9, 16. Iason a Pelia ad vellus aureum repetendum
 mittitur.

ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβα-
 σίλευσε μετὰ Κρηθέα· ὃ χρωμένῳ περὶ
 τῆς βασιλείας ἐξέσπισεν ὁ θεός, τὸν μο-
 νοσάνδαλον φυλάξασθαι τὸ μὲν οὖν
 πρῶτον, ἡγνόμεν τὸν χρησμὸν, αὐτὸς δὲ
 ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ
 θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε
 πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετ-
 επέμψατο. ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς
 χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυ-
 σίαν· διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον,
 ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέ-
 σας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. θεασάμενος
 δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμ-
 βαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποί-
 ησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ᾗν αὐτῷ,
 πρὸς τινος φονευθῆσεσθαι τῶν πολιτῶν;
 ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆ-
 νιν Ἦρας, ἵν' ἔλθοι κακὸν Μήδεια Πε-
 λία, τὴν γὰρ Ἦραν οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυ-
 σόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἄν
 φέρειν αὐτῷ. τοῦτο Πελίας ἀκούσας,

εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κῆκεῖνος Ἀθηναῖς ὑποδεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσας τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ Φανήνῃ Φηγοῦ τῆς Δωδώνιδος ξύλον. ὡς δὲ ἡ μαῦς κατεσκευάσθη, καὶ χρωμένῃ ὁ θεὸς αὐτῇ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφος Ἀγνίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλχης Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδᾶς καὶ Λυγνεὺς Ἀφαρέως, Αὐφιάραος Οἰκλέους, Καينهὺς Κοράϊνου, Παλαί-

D 4

μων

μων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς
 Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκείσιου, Αὐτόλυκος
 Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενοί-
 τιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππάσου, Ἀδ-
 μητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελλίου, Εὐρυ-
 τος Ἑρμοῦ, Μελέαγχρος Οἰνέως, Ἀγ-
 καῖος Λυκούργου, Εὐφρημος Ποσειδῶνος,
 Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τελέοντος,
 Φάνος καὶ Σταφυλος Διονύσου, Ἐργῆ-
 νος Ποσειδῶνος, Περικλῦμενος Νηλέως,
 Αὐγέας Ἡλίου, Ἰφικλος Θεστίου, Ἀρ-
 γος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστέως, Πη-
 νέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτο-
 ρος, Ἰφίτος Ναυβόλου, Ἀσκάλαφος
 καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κο-
 μήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

- 17 Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέν-
 τας προσίσχουσι Λήμνω· ἔτυχε δὲ ἡ Λή-
 μνος ἀνδρῶν τότε οὔσα ἔρημος, βασι-
 λευομένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς Θόαν-
 τος

τος δι' αἰτίαν τήνδε· αἱ Λήμνιοι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων, ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς· ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιοι, τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. προσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναιξίν. Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίο- 18
σι, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος· οὗτος αὐτοὺς ἐπέδεδεξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέν-
τες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντι-
πνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι
προσίσχουσιν· οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγι-

D 5

κόν

I, 9, 18. Inde Propontidem ingressos Doliones
cum rege Cyzico benigne excipiunt:

κὸν εἶναι στρατὸν, ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πε-
λάσγων συνεχῶς πολεμούμενοι, μάχην
τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς
ἀγνοοῦντας. κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ
Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ'
ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς
τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον
πολυτελῶς ἔθαψαν· καὶ μετὰ τὴν τα-
φὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

- 19 Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον
κατέλιπον· Ὅλλας γὰρ ὁ Θειοδάμαντος
παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποστα-
λὴς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμ-
φῶν ἡρπάγη· Πολύφημος δὲ ἀκούσας
αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος,
ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων,
καὶ δημοῖ συντυγχόντι Ἡρακλεῖ. ζητούν-
των δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅλλαν, ἡ ναῦς
ἐνέχθη, καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ
κτί-

I. 9. 19. Hercules et Polyphemus in Mysia relictī,
dom Hylam raptum quaerunt.

κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν. Ἡρα-
κλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. Ἡρόδω-
ρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι
τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν. Φε-
ρεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφέταις τῆς Θεσσα-
λίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργοῦς
φθελγξαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ
τούτου βάρος. Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς
Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διο-
νύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φη-
σὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βε- 20
βρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος
Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος· γενναῖος
ὃς ὢν οὗτος, τοὺς προσχόντας ξένους
ἠνάγκαζε πυκτεῦναι, καὶ τοῦτον τὸν τρό-
πον ἀνῆρει. παραγενόμενος οὖν καὶ τότε
ἐπὶ τὴν Ἀργῶν, τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς
πυγμῆν προukaλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ
ὑπο-

ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν,
πλήξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῶν
δὲ Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν,
ἄρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα, πολ-
λοὺς Φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

21 Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταναύωσιν
εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδρῶν, ἔνθα ᾤκει
Φινεὺς μάντις, τὰς ὁφείας πεπηρωμένος·
τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγου-
σιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱὸν, καὶ πηρωθῆ-
ναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι
προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα·
οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν,
ὅτι, πεισθεὶς μητριᾷ, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
φλωσε παῖδας· τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος,
ὅτι τοῖς Φρίξου παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων
εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν. ἔπεμ-
ψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί·
πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν
τῷ Φινεΐ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐ-
ρανοῦ

φανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα
 ἀνῆρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ἑσμῆς ἀνά-
 πλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι
 προσενέγκασθαι. Βουλομένοις δὲ τοῖς
 Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυι-
 ῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ παρ-
 ἔθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων, Ἀρ-
 πυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
 τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ
 Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄν-
 τες πτερωτοὶ, σπασάμενοι τὰ ἔλφη, δι'
 αἴρος ἐδίωκον. ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιαῖς χρε-
 ῶν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων·
 τοῖς δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσειν,
 ὅτε αὖν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διακο-
 μένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ Πε-
 λοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμ-
 πίπτει, ὃς οὖν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖ-
 ται· ταύτην δὲ, οἱ μὲν Νικοδόην, οἱ δὲ
 Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἡ δὲ ἑτέρα, κα-
 λουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι, Ὠκυ-
 πόη,

Θόη, Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπό-
 δην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα Φεύ-
 γουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων,
 αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦν-
 ται· ἐστράφη γὰρ, ὡς ἤλθεν ἐπὶ ταύ-
 τας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
 καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολ-
 λώνιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἕως Στρο-
 φάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι,
 καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
 Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

- 22 Ἀπαλλαγὴς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς,
 ἐκένυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις,
 καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πε-
 τρῶν τῶν κατὰ θαλάσσαν· ἦσαν δὲ
 ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ
 ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας,
 τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφέ-
 ρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὁμίχλη,
 πολὺς δὲ πάταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ
 τοῖς

τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πε-
τρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖ-
σαν, διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ
ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι.

Ταῦτα, ἀνήγοντο, ἀκούσαντες, καὶ
ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφῆλθον
ἐκ τῆς πρώτης πελειάδας· τῆς δὲ ἱπταμέ-
νης, τὰ ἅκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις
τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. ἀναχωρούσας
οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰ-
ρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας,
διήλθον, τὰ ἅκρα τῶν ἀφλάττων τῆς
νηὸς περικοπίσης. αἱ μὲν οὖν Συμπλη-
γάδες ἔκτοτε ἕστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν
αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης, στῆναι
παντελῶς.

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαριανδύ- 23
νους παρεγένοντο, καὶ κεῖ Φιλοφρόνως ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος. ἐνθα θυή-

σκει

σκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάντις, πλήξαντος αὐτὸν κάπρου. θνήσκει δὲ καὶ Τῖφος, καὶ τὴν ναῦν Ἀγκαῖος ὑπὸ σπινθὲρσιν κυβερνᾷ.

Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἤκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέμενα ὑπὸ Πελοῦ λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δώσειν ὑπέσχετο, εἰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὔτοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσαν. τοὺς αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρσειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβῶν παρ'

I, 9, 23. tandemque ad Colchos peruenit. Aetes tauros acripedes iungere et draconinos dentes ferere iubet.

παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος
 ἔσπειρεν ἐν Θήβαις. ἀποροῦντος δὲ τοῦ
 Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους
 καταζευῆσαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει.
 ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας
 τῆς Ὠκεανοῦ, Φαρμακίς. δεδοικυῖα δὲ,
 μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ, κρύ-
 Φα τοῦ πατρὸς συνεργήσῃν αὐτῷ πρὸς
 τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγεί-
 λατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμώ-
 ση αὐτὴν ἔξῃ γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλά-
 δα σύμπλουν ἀγάγηται. ὁμόσαντος δὲ Ἰά-
 σονος, Φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευ-
 γνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε
 χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ
 τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη,
 πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς
 ἀδικηθήσῃσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδή-
 λωσε

I, 9, 23. Medea Iasonis amore capta, beneficiis
 eum et consiliis adiuvat :

E

λωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων,
 ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ'
 αὐτὸν κατωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν,
 ἐπειδὴν ἀθρόως θεάσσηται, βάλλῃ εἰς
 μέσον λίθους ἄποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τού-
 του μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε
 κτείνειν αὐτούς. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκού-
 σας, καὶ χρισάμενος τῷ Φαρμάκῳ, παρα-
 γενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμά-
 στευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ
 πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε.
 σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέ-
 τελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοί· ὁ δὲ,
 ἔκτου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανεῖς
 λίθους πρὸς αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς
 ἀλλήλους προσιῶν ἀνήρει. [καὶ] κατα-
 ζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου
 τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε
 Ἀργὴν καταφλέξει, καὶ κτείνειν τοὺς
 ἐμ-

I, 9, 23. tauros ille domat; e terra natos armatos
 internecione delet;

εμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν
 Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε· καὶ
 τὸν φυλάσσοντα δράκοντα καταποιμίσασα
 τοῖς Φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα
 τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο·
 συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρ-
 τος. οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθη-
 σαν.

Αἰήτης δὲ ἐπιγνούς τὰ τῇ Μηδείᾳ 24
 τετολμημένα, ὤρμησε τὴν ναῦν διώκειν.
 ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια,
 τὸν ἀδελφὸν φονεύει· καὶ μελίσσασα, κα-
 τὰ βυθοῦ ῥίπτει. συναθροίζων δὲ Αἰή-
 τῃς τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑ-
 στέρησε· διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σω-
 θέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τό-
 πον προσηγόρευσε Τόμους. πολλοὺς δὲ
 τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀρ-

E 2

γοῦς

I, 9, 23. vellus aufert; cum Medea discedit. 24.

Ea fratris Absyrti ingulati membris dispersis
 patrem se persequentem moratur. Missi alii Col-
 chi ad persequendum.

γοῦς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μή-
δειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ
ἐκείνης· οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλ-
λαχοῦ ζήτησιν ἐποιοῦντο.

Τοῖς Ἀργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν πο-
ταμὸν ἤδη παραπλέουσι μηνίσας [δὲ]
Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ Φονευθέντος Ἀψύρτου
χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει
πλάνην· καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νή-
σους παραπλέοντων ἢ ναῦς φθέγγεται,
μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, εἰ μὴ πο-
ρευθέντες εἰς τὴν Αὔσονίαν, τὸν Ἀψύρ-
του Φόνον καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης· οἱ δὲ
παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν
ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους
νομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρῆ-
νίαν, ἤλθον εἰς Αἰαίαν. ἐνθα Κίρκη
ἰκέται γενόμενοι καθαίρονται.

- 25 Παραπλέοντων δὲ Σειρήνας αὐτῶν, Ὀρ-
φεὺς τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν,
τούς

I, 9, 24. A Circe iustrantur Argonautae. 25. Sirenes,
Charybdis, Scyllam, Planctas salui traiciunt.

τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. μόνος δὲ
Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐτάς, ὃν ἀρπά-
σασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κατώκισε.

Μετὰ δὲ τὰς Σειρήνας τὴν ναῦν Χά-
ρυβδις ἐξεδέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέ-
τραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν Φλόξ πολλή
καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. ἀλλὰ
διὰ τούτων διεκόμεσε τὴν ναῦν σὺν Νη-
ρήσι. Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ Ἑρας.

Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον
Ἑλλίου βοῦς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων
νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἧς βασιλεὺς ἦν
Ἀλκίνοος.

Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ
δυναμένων, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι
παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κο-
μισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους·
ἐνιοὶ δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀρ-

Ε 3

γὰ

I, 9, 25. Phaeaciam appellunt. Iasoni Medea con-
iugio iungitur, ne ex Alcinoi sententia redda-
tur Colchis, qui reditum in patriam desperant.

γῶ κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἄπῃ-
 τουν παρὰ Ἀλκινόου. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ
 μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσονι, δώσειν αὐ-
 τὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ
 πατρὶ ἀντιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἢ Ἀλκι-
 νόου γυνὴ Φθάσασα Μήδειαν Ἰάσονι συν-
 ἐζευξεν. ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ
 26 Φαίάκων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦ-
 ται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. πλέ-
 οντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι
 χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ στάς ἐπὶ τὰς
 Μελάντιους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει
 εἰς τὴν θάλασσαν, κατήστραψεν· οἱ δὲ
 πλεῖστον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ
 προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέν-
 τες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. Ἰδρυσάμενοι
 δὲ βωμὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλήτου, καὶ θυ-
 σιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. δο-
 θεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα
 θε-

I, 9. 26. In Anaphe insula Apollini Aegletae
 aram statuant.

θεράπαιναι, τοὺς ἀριστεὰς ἔσκιωπτον με-
τὰ παιγνίας· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ θυ-
σίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναι-
ξιν.

Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες πωλύονται
Κρήτη προσίσχειν ὑπὸ Τάλῳ. τοῦτον, οἱ
μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν·
οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνῳ δοθῆναι· [ὃς
ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ·] οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν
λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μιαν ἀπὸ αὐ-
χένος κατατείνουσιν ἄχρι σφυρῶν· κα-
τὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρει-
στο χαλκοῦς. Οὗτος ὁ Τάλως τρεῖς ἐκά-
στης ἡμέρας τὴν νῆσον περιτροχάζων
ἐτήρει· διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσ-
πλέουσιν θεαρόν τοῖς λίθοις ἔβαλλεν.
ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν·
ὥς μὲν ἔμοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐ-
τῷ μάστιγαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δὲ

E 4

τινες,

τινες, ὑποσχομένης ποιήσιν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελεύσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχῶρος, ἀποθανεῖν· τινὲς δὲ, αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἄμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες.

- 27 Πελίας δὲ ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος ἐκὺν τὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδελῶς τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐπαρασαμένη Πε-
λίᾳ,

I, 9, 26. Tandem Iolcon reditus factus. 27 Ibi Iason parentes cum fratre occisos a Pelia comperit;

λία, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμα-
 χον, ἐαυτὴν ἀνήρτησε. Πελίας δὲ καὶ
 τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν
 αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν
 δέρας ἔδωκε· περὶ ᾧ δὲ ἡδίκηθη μετ-
 ελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο, καὶ
 τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων
 πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι.
 αὖθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν,
 ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ· ἥ δὲ
 εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα,
 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα
 κρεουργῆσαι καὶ κατεψῆσαι, διὰ Φαρμά-
 κων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσκειν νέον·
 καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσα-
 σα καὶ κατεψῆσασα ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ
 πιστεύσασαί τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ
 κατεψαῦσιν· Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν 28
 Ἰωλκῶν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει,

E 5

τὸν

τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐτῆς δὲ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσων ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μήδειαν, ἐγάμει. ἡ δὲ, οὓς τε ἄμωσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμφαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον Φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφιεσαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσθ παρὰ Ἥλλου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου Φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ, ὅτι

Φεύ-

I, 9, 28. Nonas Iasonis cum Glauce nuptias ulta Medea fugit Athenas tandemque Colchos cum Medo filio.

Φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας
κατέλιπεν, ἰκέτας καίτίσασα ἐπὶ τὸν βω-
μὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραίας· Κορίνθιοι
δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτι-
σαν.

Μήδεια δὲ ἦεν εἰς Ἀθήνας, καὶ κεῖ
γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γεννᾷ Μῆδον.
ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ, Φυγὰς
[δὲ] Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλε-
ται. ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας
βχρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἀπα-
σαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος
ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνω-
στος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερη-
μένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν
βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
 ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΒΙΒΛΙΟΝ β΄.

Cap. I. **Ε**πειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος
 I διεξεληλύθαμεν γένος, ἐχομένως λέγω-
 μεν τὸ Ἰνάχου.

Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς
 Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
 χος καλεῖται.

Τούτου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ Φο-
 ρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς παῖδες ἐγένον-
 το. Αἰγιαλέως μὲν οὖν, ἄπαιδος ἀποθα-
 νόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεια ἐκλή-
 θη. Φορωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὕστερον
 Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυνα-
 στεύων, ἐκ τῆς Λαοδίκης Νύμφης Ἀπιν
 καὶ

καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἄπις μὲν οὖν εἰς
 τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύνά-
 μιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας
 ἅφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν,
 ὑπὸ Θελξίου καὶ Τελχῖνος ἐπιβουλευ-
 θεῖς, ἅπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεός,
 ἐκλήθη Σάραπις.

Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἥ πρώτη γυ-
 ναικὶ Ζεὺς θυγατὴ ἐμίγη, παῖς Ἄργος
 ἐγένετο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πε-
 λασγός, ἅφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πε-
 λοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ησίο-
 δος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν
 εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν
 ἐροῦμεν.

Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τὴν
 βασιλείαν, ἅφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννη-
 σον ἐκάλεσεν Ἄργος. καὶ γήμας Εὐάδην
 τὴν Σαρύμονος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν

Ἰα-

Ἴασον, Πείρανθον, Ἐπίδauρον, Κρίασον,
ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν. Ἐξ
Ἰάσου δὲ Ἀγήνωρ γίγνεται. Τούτου δὲ
Ἄργος ὁ Πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ
οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν ποντὶ τῷ σώ-
ματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν
τὴν Ἀρκαδίαν λυμαίνοντον ταῦρον ἀνε-
λὼν, τὴν τούτου δούρην ἡμφιέστατο· Σά-
τυρον δὲ, τοὺς Ἀρκάδας ἀδικοῦντα, καὶ
ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστάς
ἀπέκτεινε. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρ-
τάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τοὺς παριόν-
τας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην
ἀπέκτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-
δος Φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

3 Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ
παῖς Ἴασος, οὗ Φασὶν Ἰὼ γενέσθαι. Κά-
στωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικά ἀγνοή-
ματα, καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνά-
χου

II, 1, 2. Argus panoptes. 3. Argi Iafus f. Iafē
f. Io.

χου τὴν Ἰὼ λέγουσιν· Ἡσίδοσ δὲ καὶ
 Ἀκουσίλαος Πειρήηνος αὐτὴν Φασιν εἶναι.
 ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν
 Ζεὺς ἔφθειρε, Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας,
 τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετε-
 μόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο
 μὴ συνελθεῖν. διό Φησιν Ἡσίδοσ, οὐκ
 ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν
 τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.
 Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν,
 Φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν
 πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέ-
 στορος λέγει υἱὸν Φερεκύδης δὲ, Ἰνά-
 χου· Κέρκωψ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης
 τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς· Ἀκουσίλαος δὲ
 γηγενῇ αὐτὸν λέγει. οὗτος ἐκ τῆς
 ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥτις ἐν τῷ Μυ-
 κηναίῳ ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτά-
 ξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύ-
 σκεν

σαντος Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύ-
 νατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄρ-
 γον, ὃθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἦρα
 δὲ τῇ βοῇ οἷστρον ἐμβάλλει· ἡ δὲ πρῶ-
 τον ἤκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλ-
 πον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος
 πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦ-
 σα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πό-
 ρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπο-
 ρον. ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν
 Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανη-
 θεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασ-
 σαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον
 ἤκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ
 Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. τοῦτον
 δὲ Ἦρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι·
 οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰ-
 σθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ
 ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. πλανωμένη
 δὲ

δὲ κατὰ Συρίαν ἄπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμηνύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήναι τὸν υἱόν· καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἴγυπτίων. ιδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰω Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων 4
γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος.

Ἀγήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ κεῖ τῆς μεγάλης ῥί-

ζης

II, 1, 3. Isis dicta Ceres et Io. 4. Ex Epapho et Memphide Libye: ex Libye et Neptuno Agenor et Belus.

ζῆς ἐγένετο γενεάρχης· ὃθεν ὑπερθησό-
μεθα περὶ τούτου.

Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βα-
σιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχι-
νόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ
γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ
Δαναός· ὥς δὲ Φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέειπεν.

Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώ-
κισεν, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καὶ
καταστρεφόμενος τὴν Μελαμπόδων χώ-
ραν ἀφ' ἐκτουῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γί-
νονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ
μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ
Δαναῷ πεντήκοντα, στασιασάντων δὲ αὐ-
τῶν ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου
παῖδας δεδοικῶς, ὑποδεμένης Ἀθηνᾶς
αὐτῷ, ναῦν κατασκευάσας πρῶτος πεν-
τηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐν-
δέμενος ἔφυγε.

Προ-

II, 1, 4. Ex Belo et Anchinoe Aegyptus et Da-
naus. Danaï fuga

Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Ἰνδίας
 Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἰδρύσατο. ἔντεϋθεν δὲ
 ἦκεν εἰς Ἀργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐ-
 τῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύ-
 ων. αἰνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης,
 ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν
 μηνίαν Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς
 ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὕδρευ-
 σόμενας ἔπειψε· μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη
 ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἄλ-
 φον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει
 κἀκεῖνος περιχναστὰς ἐπεθύμει συγγενέ-
 σθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέστερος, ὁ Σά-
 τυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ
 συνεινάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν
 Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

Οἱ δὲ Αἰγυπτίου παῖδες ἐλθόντες εἰς
 Ἀργος, τῆς τε ἐχθρας παύσασθαι παρε-
 κάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν

F 2

ηξί-

ἤξιουν· Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐ-
τῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνη-
σικακῶν περὶ Φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς
γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὑπερ-
μνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖ-
λε Λυγχεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτεῖ·
οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυ-
φίης ἐγεγόνεισαν Αἰγυπτιῶ. τῶν δὲ λοι-
πῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγνέλαδος
καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων τὰς Δαναῶ γεν-
νηθεῖσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυ-
μώνην, Ἀγαύην, Σκαιήν. αὗται δὲ ἐκ
βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶ· ἐκ δὲ Ἐλε-
φαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρα.
[Λυγχεὺς δὲ καὶ Καλύκην ἔλαχεν] Ἰστρος
δὲ Ἱπποδάμειαν, Χαλκιάδων Ῥοδίαν,
Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν, Χαῖτος Ἀστε-
ρίαν, Διοκορυστῆς Ἱπποδάμειαν, Ἄλκις
Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἱππομέδουσαν,
Ἱππόθοος Γόργην, Εὐχίνωρ Ἱφιμέδου-
σαν, Ἱππόλυτος Ῥόδην. οὗτοι μὲν οἱ δέ-

κα

κα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέ-
 νοι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν Ἀτ-
 λαντεΐης, αἱ δὲ ἐκ Φοίβης. Ἀγαπτόλε-
 μος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερνέστης δὲ
 Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος
 Μνήστραν, Ἀργίος Εὐίππην, Ἀρχέλαος
 Ἀνεξιβίην, Μέναχος Νηλῶ. οἱ δὲ ἑπτὰ
 ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ
 Αἰθιοπίδος. Ἀκκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμα-
 νυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλει-
 τὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίπ-
 πος Χρυσίππην. Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης Νύμ-
 φης παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ
 τῶν ἐκ Πολυξοῦς Ναίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν
 παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθέ-
 νης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμῶν, Κισ-
 σεὺς, Λίξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πο-
 λύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι [Νύμφης]
 Αὐτομόη, Θεανῶ, Ἠλέκτρα, Κλεοπά-
 τρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια,

F 3

Κλεο-

Κλεοδάρη, Εὐίππη, Εὐρωτῶ, Στύνη
καὶ Βρίκη. Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύ-
πτω γενόμενοι ἐκλήρωσαντο περὶ τῶν
ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει ΠερὶΦας μὲν
Ἀνταίην, Οἰνέες Ποδάρκην, Αἴγυπτος
Διωξίππην, Μετάλλης δὲ Ἀύστην, Λάμ-
πος Ὠκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμῶν. Ὀκ-
τῶ δὲ εἰσι νεώτατοι. Ἰδῶς Ἴπποδίκην,
Δαίφραν Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς
ἐγένοντο Ἐροσὶς Πανδίων Καλλιόπην,
Ἄρβηλος Οἶμην, Ὑπέρβιος Κελαινῶ,
Ἴπποκορυστὴς Ὑπερίπτην. οὗτοι ἐξ Ἡ-
φαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς.

Ὡς δὲ ἐκλήρωσαντο τοὺς γάμους, ἐστι-
άσας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγα-
τέράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους
ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. αὕτη
δὲ Λυγκέᾳ διέσωσε, παρθένον αὐτὴν
φυλάξαντα. διὸ καθεύξας αὐτὴν Δα-
ναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δανα-

οὔ

οὐ θυγατέραν τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατάρυξαν, τὰ δὲ σωματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος.

Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγχεῖ συνήκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει· συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐνέλω τῷ θανάτῳ, ὥπερ ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει. Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔγχευεν, ὥς μὲν οἱ Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρίως· ὥς δὲ ὁ τοῦς Νόστους γρά-

F 4 ψας,

II, 1, 4. moxque ei iungitur. De ceteris Danaidibus certamen proponitur. Ex Amymone Nauplius.

ψας, Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιό-
νην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἴακα,
Ναυσιμέδοντα.

Cap. II, Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἄρ-
I γους δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας
τεκνοῖ παῖδα Ἄβαντα.

Τούτου δὲ καὶ Ὠκλείας τῆς Μαντι-
νέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος
καὶ Προῖτος.

Οὗτοι, καὶ κατὰ γαστρὸς μὲν ἔτι ὄν-
τες, ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ
ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπο-
λέσθην, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας
πρῶτοι· καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖ-
τον Ἄργους ἐξελαύνει. Ὁ δὲ ἦκεν εἰς
Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὡς δὲ τινὲς φα-
σι, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεῖ τὴν
τούτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρος, Ἄν-
τειαν,

II, 2, 1. Lyncei Abas, Abantis Acrisius et Proetus
inter se bella gerentes.

τειαν, ὡς δὲ οἱ Τραγικοὶ, Σθενέβοιαν.
 κατὰγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρα-
 τοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυν-
 θαν, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάν-
 των. μεριστάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἄπα-
 σαν κατῴκουν. καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀρ-
 γους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος.
 καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς
 Λακεδαιμόνου Δανάη· Προίτῳ δὲ ἐκ Σθε- 2
 νεβοίας Λυσιππῆ καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιδάνα-
 σα. αὗται δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμύνη-
 σαν· ὡς μὲν Ἡσίοδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύ-
 σου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὡς δὲ Ἀκου-
 σίλλας λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον
 ἐξητελείσαν. γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλα-
 νῶντο ἀνὰ τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν· αὐτὲς
 δὲ τὴν Ἀρχαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννητον
 διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ
 τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

F 5

Me-

Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάωνος καὶ Εἰ-
 δομένης τῆς Ἀβαντος, μάντις ὢν, καὶ
 τὴν διὰ Φαρμάκων καὶ κατάρμων θερα-
 πείαν πρῶτος εὐρηκῶς, ὑπισχνεῖται θε-
 ραπεύσειν τὰς παρθένας, εἰ λάβω τὸ τρί-
 τον μέρος τῆς δυναστείας. οὐκ ἐπιτρέ-
 ποντος δὲ Προΐτου θεραπεύειν ἐπὶ μι-
 σθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνον-
 το αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τού-
 των αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. καὶ γὰρ αὐταὶ
 τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀ-
 πώλλουσι παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν
 ἐφοίτων. προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον
 τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς
 ὁ Προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπέσχετο θερα-
 πεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος
 δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θε-
 ραπείας, αἰτηθεῖν καὶ πλεῖον, θερα-
 πεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. Μελάμ-
 πους

πους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους
τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος
ἐνθους χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς
Σικυῶνα συνεδίωξε. κατὰ δὲ τὸν διω-
γμὸν, ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφι-
νόη μετήλλαξεν· ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχού-
σαις καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ
ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμπο-
δι καὶ Βίαντι. παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε
Μεγαπένθη.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου Cap. III.
τοῦ Σισύφου, κτείνας ἀκουσίως ἀδελφὸν I
Δηλιάδην, ὡς δὲ τινὲς Φασι, Πειρήνα,
ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλ-
θὼν καθαιρεται. καὶ αὐτοῦ Σθενέβοια
ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους
περὶ συνουσίας. τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου,
λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης
αὐτῇ

αὐτῇ περὶ Φθορᾶς προσεπέμψατο λό-
γους. Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπι-
στολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίσειν,
ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην
ἀποκτεῖναι. Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέ-
ταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτεῖναι, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Θηρίου διαφθαρήσεσθαι.
ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ
εὐάλωτον. εἶχε δὲ προτομὴν μὲν λέον-
τος, οὐράν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κε-
φαλὴν μέσσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνίει.
καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βο-
σκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις
τριῶν Θηρίων εἶχε δυνάμιν. Λέγεται
δὲ καὶ, τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι
μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, κατὰ περ εἶρηκε
καὶ Ὅμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος
καὶ Ἐχιδνῆς, κατὰ δὲ Ἡσίοδος ἱστορεῖ.
2 Ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόν-
της ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον
ἐκ

ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ
 Ποσειδῶνος, ἀρθεῖς εἰς ὕψος, ἀπὸ τού-
 του κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. Μετὰ
 δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σο-
 λύμοις μαχέσασθαι. ὥς δὲ ἐτελεύτησε
 καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνί-
 ζεσθαι αὐτόν. ὥς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτει-
 νε, τοὺς τῇ νεότητι Λυκίων διαφέρειν
 δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖ-
 ναι λοχῆσαντας. ὥς δὲ καὶ τούτους ἀπέ-
 κτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν
 αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τὰ τε γράμματα ἔδει-
 ξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιωσε, δούς
 τὴν θυγατέρα Φιλονόην καὶ θνήσκων
 τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

Ἀκρισίῳ δὲ περὶ παίδων γενέ- Cap. IV.
 σεως ἀρρέναν χρηστηριαζομένῳ ὁ Θεὸς I
 ἔφη,

II, 3, 2. Solymos, Amazones, Lycios vincit,
 Iobatae filia et regno potitur. 4, 1. Acrisii

ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. δαίσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθειρε Προῖτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσόν, καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρueis κόλπους, συνῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔβριψεν εἰς θάλασσαν. προτενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίντυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον.

Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίντυος, Δανάης ἐρασθεῖς, καὶ, ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνά-

II, 4, 1. filia Danae cum puero Perseo in Seriphum delata. 2. A Polydecte Perseus ad Medusae caput

δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει
 τοὺς Φίλους, μετ' ὧν καὶ Περσέα, λέ-
 γων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἴπποδα-
 μέας τῆς Οἰνομάου γάμους. τοῦ δὲ Περ-
 σέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς
 Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν
 λοιπῶν ᾗτησέν ἵππους· παρὰ δὲ τοῦ
 Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέ-
 ταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφα-
 λήν. Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προ-
 κατηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται
 θυγατέρας Ἐνυῶ, Πεφρηδῶ καὶ Δεινώ·
 ἦσαν δὲ αὐταὶ Κητοῦς τε καὶ Φόρκου,
 Γοργόνων ἀδελφαί, γραφαὶ ἐν γενετῆς,
 ἓνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόν-
 τα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμι-
 βον ἀλλήλαις. ὃν κυριεύσας ὁ Περσεύς,
 ὡς ἀπῆτουν, ἔφη δώσιν, ἂν ὑφηγήσαν-
 ται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρου-
 σαν. αὐταὶ δὲ αἱ Νύμφαι πτηναὶ εἶχον

πέ-

πέδιλα, καὶ τὴν κίβισιν, ἣν Φασιν εἶ-
ναι πήραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίο-
δος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρα δει-
νοῖο πελώρου

Γοργοῦς, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θῆε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆ-
τα καὶ τὴν τροφήν.] εἶχον δὲ καὶ τὴν
κυνην. Ὑφηννησαμένων δὲ τῶν Φορμί-
δων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφ-
θαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς
τὰς Νύμφας, καὶ τυχῶν ὧν ἐσπούδαζε,
τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ
πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν
δὲ κυνὴν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο· ταύτην
ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν,
ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωράτο. Λαβὼν δὲ
καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην,
πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατ-
έλαβε

ἔλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν
 δὲ αὐταὶ Σθενώ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. μό-
 νη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ
 τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη.
 εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
 ρισπειραμένας Φολίσι δρακόντων, ὀδόν-
 τας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας
 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν
 ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποί-
 ουν. Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς
 κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα
 Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων
 εἰς ἀσπίδα χαλκῇν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαταιόμησεν αὐτήν.
 Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 Γοργόνης ἐξέβητο Πήγασος πτηνὸς ἵππος
 καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ. τούτους
 δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. Ὁ μὲν 3
 οὖν

II, 4, 2. ita Gorgonas opprimit. Medusae caput re-
 cisum, ex quo Pegasus et Chrysaor prodeunt,

οὖν Περσεὺς ἐνθάμενος εἰς τὴν κίβισιν
τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὀπίσω
πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς
καίτης ἀναστᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον,
καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν
κυνῆν, ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς
ἐβασίλευε Κηφεὺς, εἶδε τὴν τούτου θυ-
γατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷν
θαλασσίῳ κῆτει. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κη-
φέως γυνὴ Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους,
καὶ πασῶν εἶναι κρείσσαν ἠΰχησεν. ὅθεν
αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν· καὶ Ποσειδῶν,
αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ
τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. Ἀμμω-
νος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς
συφορᾶς, εἰάν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορά·
τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν
Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδθησε τὴν
θυ-

θυγατέρα πέτρα. ταύτην θεασάμενος ὁ
 Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέ-
 σχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σω-
 θεῖσιν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. ἐπὶ
 τούτοις γενομένων ὀρκῶν, ὑποστάς τὸ κῆ-
 τος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυ-
 σεν. Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως,
 ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως, ἐγγυώμε-
 νος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν· μαθὼν τὴν
 ἐπιβουλήν, τὴν Γοργόνα δείξας, μετὰ
 τῶν συνεπιβουλευόντων αὐτὸν ἐλίθωσε
 παραχρῆμα.

Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ
 καταλαβὼν προσπεφευγυῖαν τοῖς βα-
 μοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ
 τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν
 βασιλέα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου
 τοὺς φίλους, ἀπεστραμμένος τὴν κε-
 φαλήν τῆς Γοργόνης ἔδειξε· τῶν δὲ ιδόν-

G 2

των,

των, ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. Καταστήσας δὲ τῆς Σερφου Δίντυν βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνης Ἀθηνᾶ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νηρηΐαις· Ἀθηνᾶ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνης τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Λέγεται δὲ καὶ ὑπ' ἐνίων, ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκατατομήθη· Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἡτέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

- 4 Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσῃται. ὁ δὲ δεδοικώς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώρησε γῆν. Τευταμίου δὲ τοῦ

II, 4, 3. in lapidem vertit. Gorgonis caput in clipeo Minervae constitutum. 4. Acrisium Perseus

τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν
 ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς,
 ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ
 πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρι-
 σίου πόδα βελὼν, παραχρῆμα ἀπέ-
 κτεινεν αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ τὸν χρη-
 σμὸν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον
 ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυνόμενος
 δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληρὸν
 τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγε-
 νόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προίτου
 παῖδα Μεγαπένθην ἠλλάξατο, τούτῳ τε
 τὸ Ἄργος ἐνεχείρισα· καὶ Μεγαπένθης
 μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ
 Τίρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυ-
 κήνας. Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας 5
 παῖδες αὐτῷ· πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ κατ-

G 3

ἐλι-

II, 4. 4. imprudens interimit. Argis Megapenthi
 concessis, Perseus Tirynthem tenet cum Midea et
 Mycenis. 5. Progenies Persei,

έλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι· ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλειος, Μῆστωρ τε καὶ Ἡλεκτρύων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγαμεν.

Πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφιτρύων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

Ἐκ δὲ Μῆστορος καὶ Λυσιδίης τῆς Πέλοπος, Ἰπποθόη· ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο· τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῇν ἐνθεῖς τρίχα. Πτερελάῳ δὲ ἐγένοντο, θυγάτηρ Κομαιθώ, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος,

ραννος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μή-
στωρ, Εὐήρης.

Ἡλεκτρύων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου
θυγατέρα Ἀναξῶ, ἐγέννησε θυγατέρα
μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Στρατοβά-
την, Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι-
νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χειρό-
μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέλαον· μετὰ
δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυναι-
κὸς Μιδέας Λικύμνιον.

Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέ-
λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον
δὲ καὶ Εὐρύτθευς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκη-
νῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελ-
λε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν
ἀπὸ Περσέως γεννηθῆσόμενον τότε βα-
σιλεύειν Μυκηνῶν. Ἦρα δὲ διὰ τὸν ζῆ-
λον Εἰλείθυιαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμή-
νης τόκον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθε-

G 4

νέλου

II, 4, 5. Eleetryonis, Stheneli, Eurystheus fata Her-
culis nascendo occupat.

νέλου παρυσνεύαστε γεννηθῆναι ἑπταμη-
νιαῖον ὄντα.

- 6 Ἠλεκτρύονος δὲ βασιλεύοντος Μυκη-
νῶν, μετὰ Ταφίων οἱ Πτερελάου παῖ-
δες ἐλθόντες τὴν Μήστορος ἀρχὴν τῷ
μητροπάτορι ἀπήτουν, καὶ μὴ προσέ-
χοντος Ἠλεκτρύονος, ἀπήλαυνον τὰς
βόας· ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἠλεκτρύονος
παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέ-
κτειναν. ἐσαῖθι δὲ τῶν Ἠλεκτρύονος
παίδων Δικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων·
τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς
ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Ταφίων οἱ δια-
φυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας
βόας ἐλόντες, καὶ παρέθεντο τῷ βασι-
λεῖ τῶν Ἠλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρύων
δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐ-
τὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὁ δὲ Ἠλε-
κτρύων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλό-
μενος

II, 4, 6. Electryonis armenta a Pterelai filiis ab-
acta,

μενος ἐκδικῆσαι, παραδούς τὴν βασι-
 λείαν Ἀμφιτρύωνι καὶ τὴν θυγατέρα
 Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας ἵνα μέχρι τῆς ἐπ-
 ανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρα-
 τεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο· ἀπολαμ-
 βάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μίᾳς ἐκ-
 θορούσης, Ἀμφιτρύων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆ-
 κεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον, τὸ
 δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς
 τὴν Ἡλεκτρυόνης κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέ-
 κτεινεν αὐτόν· ὃθεν λαβὼν ταύτην τὴν
 πρόφασιν Σθένηςλος, παντὸς Ἀργούς
 ἐξέβαλεν Ἀμφιτρύωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν
 τῶν Μυκηναίων καὶ τῆς Τίρυντος αὐ-
 τὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδειαν, μετα-
 πεμψάμενος τοῦς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεΐα
 καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

G 5

Ἀμ-

II, 4, 6. et ab Amphitruone restituta. Is impru-
 dens Eleetryonem socerum obtruncat, cum
 Alcmena et Licymnio exulat. Mycenae et Tiryn-
 them Sthenelus tenet.

Ἀμφιτρύων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Λικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύειν Ἀμφιτρύων [καὶ] παρενάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα· ὃ δὲ ἔφη, στρατεύσειν, εἰς πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον· ὑποστάντος δὲ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μὴδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαξούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρύων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως, συνέ-

II, 4. 6. Amphitryo Iustratur a Creonte: Vulpem Teumessiam venatur

συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν
λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύ-
να, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης πα-
ρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τούτῳ
πεπρωμένον, πᾶν, ὃ τι αὐτῷ διώκη, λαμ-
βάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς
τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους
ἐποίησεν.

Ἀμφιτρύων δὲ ἔχων ἐν μὲν Θορικῷ
τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐν
δὲ Φωκίῳ Πανοπέα, ἐν δὲ Ἑλλοῦς τῆς
Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θη-
βῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους
ἐπόρθει. ἄχρι μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος,
οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ἐλεῖν· ὥς δὲ ἡ
Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθῶ, ἐρασθεῖ-
σα Ἀμφιτρώϊος, τὴν χρυσὴν τρίχα

τοῦ

II, 4, 7. cane Cephal. Adversus Teleboas pro-
fectus, Pterelai coma aurea, filiae Comaethus
impia fraude,

τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὖν Κομαιδῶν κτείνας Ἀμφιτρύων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ οἱ πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατέωκησαν.

- 8 Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρύωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνόσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμφιτρύων δὲ παραγενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα Φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

Ἀλκμή-

II, 4. 7. recisa, Echinadas Eleo et Cephalo possidendas tradit. 8. Alcmena a Ione compressa.

Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας,
 Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτε-
 ρον· Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἰφικλέα. τοῦ δὲ
 παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκον-
 τας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν
 ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλου-
 σα. ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφι-
 τρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων
 ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθει-
 ρε. Φερεκύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρύω-
 να, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν
 τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς
 τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφι-
 κλέους φυγόντος, τοῦ δὲ Ἡρακλέους
 ὑποστάντος, μαθεῖν, ὡς Ἰφικλῆς ἐξ
 αὐτοῦ γεγέννηται.

Ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματηλα- 9
 τεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν
 δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ
 Εὐρύ-

Εὐρύτου· ὅπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστόρος·
 κισσάρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας,
 καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους
 τῇ κισσάρᾳ πληγὴς ἀπέθανεν· ἐπικλήξαν-
 τα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεῖς ἀπέκτεινε. δίκην
 δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ Φόνου, παραν-
 ἔγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος·
 ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρ-
 ξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπε-
 λύθη.

Δείσας δὲ Ἀμφιτρύων, μὴ πάλιν τι
 ποιῆσαι τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ
 βοσφόρβια· καὶ κεῖ τρεφόμενος μεγέθει
 τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν.

Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερός, ὅτι
 παῖς Διὸς ἦν. τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ
 εἶχε τὸ σῶμα· πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων
 ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἤστόχει δὲ οὔτε
 τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐν

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὄντω-
 καιδεκαέτης, τὸν Κιθαϊρώνειον ἀνεῖλε λέ-
 οντα. οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαϊ-
 ρῶνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἔφθειρε βόας
 καὶ τὰς Θεστίου. βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος **ΙΟ**
 Θεσπιῶν· πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς,
 ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα· ὁ δὲ αὐτὸν
 ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν
 θήραν ἐξιόντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συν-
 εύναζε θυγατέρα· πεντήκοντα δὲ αὐτῷ
 ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημέναι τῆς
 Ἀρναίου. ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡ-
 ρακλέους τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς δὲ,
 μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνευναζο-
 μένην, συνῆλθε πάσαις. καὶ χειρωσάμε-
 νος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσα-
 το, τῷ χασμάτι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι.

Ἀναλαμβάνοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας **II**

συν-

II, 4, 9-10. Leonem in monte Cithaerone necat.

Thestias L. grauidas facit. II. Thebas

συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου
 πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν
 δασμὸν λάβωσιν. ἐτέλουν δὲ οἱ Θηβαῖοι
 τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε·
 Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βα-
 λὼν Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης,
 ἐν Ὀγχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τι-
 τρώσκει· ὁ δὲ νομιζθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν
 ἡμιθνής, ἐπισκίπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ
 τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ.
 Στρατευσάμενος δὲ Ἐργῖνος ἐπὶ Θήβας,
 κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπείσατο μεθ'
 ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι
 δασμὸν, ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος
 ἑκατὸν βόας. ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν
 τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπιόντας, συν-
 τυχάν, Ἡρακλῆς ἐλαβήσατο· ἀποτα-
 μῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὤτα καὶ τὰς ῥίνας,
 καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δήσας ἐκ
 τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ

Μι-

Μινύαις δασμὸν κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγαν-
 ακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρα-
 κλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ
 πολεμαρχῶν, Ἐργῖνον μὲν ἔκτεινε· τοὺς
 δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δασμὸν δι-
 πλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. Συν-
 ἔβη δὲ κατὰ μάχην Ἀμφιτρύωνα γεν-
 ναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. Λαμβά-
 νει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον
 τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ
 ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρί-
 μαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων· τὴν δὲ
 νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλω δι-
 δασιν, ἥδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐ-
 τομεδούσης τῆς Ἀλκιάδου. Ἐγῆμε δὲ
 καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρύωνος
 θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθυς, κατῴ-
 κει δὲ ἐν Ωκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πε-
 φευγώς.

Προ-

Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐν Νεμέᾳ.

12 Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῶν μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μαρτυρεῖν, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ Φυγὴν, καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου.

Παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πυρ-
θάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. ἡ
δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλῆα αὐ-
τὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλ-
κείδης προσηγορεύετο. κατοικεῖν δὲ αὐ-
τὸν εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυσταῖ λα-
τρεύον-

II, 4, 11. arma a diis accipit, 12. infans,
a caede liberorum lustratur. Apolliniis

τρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσο-
μένους ἄλλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ
οὕτω, ἔφη, τῶν ἄλλων συντελεσθέντων,
ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, Cap. V,
εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττό- I
μενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον
μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου
λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. τοῦτο δὲ
ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεν-
νημένον. πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέ-
οντα, εἰς Κλεωνὰς ἦλθε, καὶ ξενίζεται
παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ. καὶ
θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη
τηρεῖν τριακοστήν· καὶ ἂν μὲν ἀπὸ τῆς
θήρας σῶος ἐπανεέλθῃ, Διὶ Σωτήρι θύειν·
εἰ δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγί-
ζειν. εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος,

H 2

καὶ

II, 4, 12. iussu XII. labores ab Eurystheo imponi
sibi patitur.

II, 5, 1. Leonem

καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε
 πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τεινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε· συμφυ-
 γόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον
 αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσο-
 δον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ
 θηρίῳ, καὶ περιθεῖς τὴν χεῖρα τῷ
 τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἔ-
 πνιξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμι-
 ζεν εἰς Μυκῆνας. καταλαβὼν δὲ τὸν
 Μόλορχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμε-
 ρῶν ὡς νεκρῷ μέλλόντα τὸ ἱερεῖον ἐνα-
 γίζειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἤγεν εἰς
 Μυκῆνας τὸν λέοντα.

Εὐρύσθευς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ
 τὴν ἀνδρίαν, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ
 εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ
 τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους. Φασὶ
 δὲ, ὅτι δεισας καὶ πίθον αὐτῷ χαλ-
 κοῦν εἰσφυβῆναι ὑπὸ γῆς κατεσπνεύασε,
 καὶ

καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος
 τοῦ Ἥλίου, ἐπέταττε τοὺς ἄθλους·
 οὗτος δὲ Ἴφιτον κτείνας, Φυγῶν εἰς
 Μυκῆνας, καὶ τυχῶν παρ' Εὐρύσθεως
 κατὰρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ 2
 τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι· αὕτη δὲ
 ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξ-
 ἐβαινεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκή-
 ματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε
 δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλας
 ἔχον ἐννέα· τὰς μὲν οὐκὼ θητάς, τὴν
 δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρμα-
 τος, ἡνιοχοῦντος Ἰολαίου, παρεγένετο
 εἰς τὴν Λέρνην· καὶ τοὺς μὲν ἵππους
 ἔστησε· τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινι
 λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπου ὁ Φαλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βα-
 λῶν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν

H 3

ἐξελ-

ἐξελθεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατή-
 σας κατεῖχεν· ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν
 ἐνείχετο περιπλακεῖσα. τῷ ῥοπάλῳ
 δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν
 ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς,
 δύο ἀνεφύοντο· ἐπεβοήθει δὲ καρκύνος
 τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν
 πόδα· διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέ-
 σατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς,
 μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης,
 τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς
 τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν, ἐκάλυεν
 αὐτὰς. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν
 ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος,
 τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρυξε, καὶ
 βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν
 ὁδὸν τὴν φέρουσιν διὰ Λέρνης εἰς
 Ἑλεοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας
 ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς
 ἔβαψεν. Εὐρύσθευς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν

κα-

καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄλ-
λον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολά-
ου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

Τρίτον ἄλлон ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν 3
Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν
ἐνεγκεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῳῃ,
χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ
βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνε-
λεῖν μήτε τρώσαι, συνεδίωξεν ὅλον
ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον
τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμε-
νον Ἀρτεμίσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν
Λάδωνα· καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλ-
λουςαν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμε-
νος ἐπὶ τῶν ἁμῶν διὰ τῆς Ἀρκαδίας
ῥηπείγετο. μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτε-
μις συντυχεῦσα ἀφῆρεῖτο, καὶ τὸ ἱερὸν
ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμφετο.
ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ
τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθεῖα γεγονέναι,

H 4

πραῦ-

πραΰνας τὴν ὀργὴν τῆς Θεοῦ, τὸ θη-
ρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκῆνας.

- 4 Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν
Ἐρυμάνθιον κῆπρον ζῶντα κομίζειν.
τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηι τὴν Ψωφί-
δα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν
Ἐρύμανθον. διερχόμενος οὖν Φολόην
ἐπιξενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σίληνοῦ
καὶ Νύμφης Μελίης παιδί· οὗτος Ἡρα-
κλεῖ μὲν ὅπτα παρείχε τὰ κρέα, αὐτὸς
δὲ ὤμοις ἐχρήτο. αἰτοῦντος δὲ οἶνον
Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν
τῶν Κενταύρων ἀνοίξαι πίθον· θαρσύνειν
δὲ παρακελευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν
ἄνοιξε, καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὀ-
σμῆς αἰσθόμενοι παρήσαν οἱ Κένταυροι
πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ
τοῦ Φόλου σπήλαιον. τοὺς μὲν οὖν πρῶ-
τους τολμήσαντας εἰσα παρελθεῖν Ἀγ-
χιον καὶ Ἀγριον Ἡρακλῆς ἐτρέψατο
βαλὼν

βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε
 διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ἐκεῖθεν δὲ
 πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς, ἐξελαθεὶς
 ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου, παρὰ Μα-
 λέαν κατῴκησε· τούτῳ περιπεπτωκότας
 τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴησι βέλος,
 τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίο-
 νος τὸ γόνας τοῦ Χείρωνος ἐμπήγνυται.
 ἀνιάθεις δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τὸ
 τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ, δόντος Χεί-
 ρωνος, Φάρμακον ἐπέθηκεν. ἀνιάτου
 ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀλλάσ-
 σεται, καὶ κεῖ τελευτήσῃ βουλόμενος,
 καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ περ ἀθάνατος
 ἦν. ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθεῶς τὸν
 αὐτ' αὐτοῦ γεννησόμενον ἀθάνατον, οὕτως
 ἀπέθανε. Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων
 Φεύγουσιν ἄλλος ἄλλαχῇ· καὶ τινες
 μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐ-
 ρυτίων δὲ εἰς Φολόην, Νέσσοις δὲ ἐπὶ

H 5

πo-

ποταμὸν Εὐήνον· τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπο-
 δεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσίνα ὄρει
 κατεκάλυψεν. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολό-
 ην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα
 θεασάμενος μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν.
 ἐλκύσας τε ἐκ νεκροῦ τὸ θῆλος, ἐθαύ-
 μαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν
 διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν
 ἤλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα
 ἀπέκτεινεν αὐτόν. Θάψας δὲ Φόλον
 Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν
 παραγίνεται, καὶ, διώξας αὐτόν ἐκ τι-
 νος λόχμης μετὰ κραινγῆς εἰς χιόνα
 πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας τε,
 ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

5 Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον,
 τῶν Αὐγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον· ἣν δὲ
 Αὐγέας βασιλεὺς Ἥλιδος, ὡς μὲν τι-
 νες εἶπον, παῖς Ἥλιου, ὡς δέ τινες,

Πο-

Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος·
πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας.
τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώ-
σας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε
μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄντον ἐκφορήσειν, εἰ
δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημά-
των. Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.
μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου
παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον
διείλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ
τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρυχε-
τεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δὲ ἄλλης ἐξό-
δου ποιήσας. μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι
κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτε-
τέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδίδου,
προσέτι δὲ ἤρναίτο καὶ μισθὸν ὑποσχέ-
σθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου
ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. καθεζομένων δὲ
τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ
Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν,
εἰπὼν,

εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν δάσειν αὐτῷ.
 ὀργισθεῖς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον
 ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρα-
 κλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε.
 Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
 καί κεῖ κατῴκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὠλε-
 νον πρὸς Δεξαμενὸν ἦκε, καί κεῖ κατ-
 ῴκει, καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα
 δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κεν-
 ταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα· ὃφ'
 οὐ παρακληθεὶς βοηθεῖν, ἐλθόντα ἐπὶ
 τὴν κόμην Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινεν.
 Εὐρυπύθεος δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώ-
 δεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ
 μισθῷ πεπραχέναι.

6 Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς
 Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. ἦν δὲ
 ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας
 Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ
 συνηρεφῆς ὕλη· εἰς ταύτην ὄρνεις συνέ-
 φυγον

Φυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων
 ἄρπαγὴν δεδοικυῖαι. ἀμηχανοῦντος οὖν
 Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνι-
 θας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν
 αὐτῷ Ἀθηναῖ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα.
 ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λι-
 μνῇ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει·
 αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, με-
 τὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν
 τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρη- 7
 τα ἀγαγεῖν ταῦρον. τοῦτον Ἀκουσί-
 λαος μὲν εἶναι φησὶ τὸν διαπορθμεύ-
 σαντα Εὐρώπην Διὶ· τινὰς δὲ τὸν ὑπὸ
 Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης,
 ὅτι καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε
 τὸ Φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασὶ,
 θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλ-
 λος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀπο-
 πέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι.

ἐφ'

ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι
τὸν ταῦρον. ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος
εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν
ἡξίου, Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν
διαγωνισαμένω. καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυ-
σθέα διακομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν
εἶασεν ἀνετον· ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρ-
την τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ
διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μααραθῶνα τῆς
Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγχωρίους
διελυμαίνετο.

- 8 Ὀγδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς
Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυ-
κήνας, κομίζειν. ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος
καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους
Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀν-
δρωποφάγους ἵππους. Πλεύσας οὖν με-
τὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασά-
μενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵπ-
πων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θά-
λασ-

λασσαν. τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις
ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρ-
έδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ
ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος,
Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέ-
Φθειραν ἐπισπασάμεναι. Πρὸς δὲ τοὺς
Βίστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην
ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε
φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀβδήρων
παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος
Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυ-
σθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐ-
ρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμ-
πον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν Θερίων ἀπώ-
λοντο.

Ἐννατον ἔθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, 9
ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. αὕτη
δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατέκουν
περὶ τοῦ Θερμάδοντα ποταμὸν, ἔθνος
μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκουν γὰρ ἀν-
δρίαν·

δρίαν· καὶ εἶποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν,
τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξι-
οὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κω-
λύωνται ἀκοντίζειν· τοὺς δὲ ἀριστε-
ροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. Εἶχε δὲ Ἰπ-
πολύτη τὸν Ἄρρεος ζωστήρα, σύμβολον
τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν
ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν
αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυστέως θυ-
γατρὸς Ἀδαμήτης. Παραλαβὼν οὖν
ἐθελοντὰς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔ-
πλει, καὶ προσίσχει νήσω Πάρῳ, ἣν
κατάκουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων,
Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ
πάντων τῶν ἐν νηὶ δύο συνέβη τελευτῆ-
σαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν· ὑπὲρ ὧν
ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν πα-
ραχρῆμα ἀπέκτεινε· τοὺς δὲ λοιποὺς
κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσ-
βευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναι-
ρε-

ρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς
 θελήσειεν. ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν,
 καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοῦς
 ἀνελόμενος Ἀλκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν
 εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου,
 καὶ ξενισθεῖς ὑπὸ *** τοῦ Βεβρύκων
 βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ
 πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν
 βασιλέα Μύγδονα ἀδελφὸν Ἀμύκου,
 καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτερόμενος,
 γῆν ἔδωκε Λύκῳ· ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην
 ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θε-
 μισκύρῃ λιμένα, παραγενομένης ὥς
 αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ τίνος ἦνοι χάριν,
 πυθομένης, καὶ δάσειν τὸν ζωστήρα
 ὑπισχνουμένης, Ἦρα μὲν τῶν Ἀμαζό-
 των εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα,
 λέγουσά· τὴν βασιλίδα ἀρπάζουσιν οἱ
 προσ-

προσελθόντες ξένοι· αἱ δὲ μετ' ὅπλων
ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβηον σὺν ἵπποις· ὥς
δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρα-
κλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι,
τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζω-
στῆρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς
ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει
Τροίαν.

Συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν
Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν
τὴν πόλιν· Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν,
τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσας, θέ-
λοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέ-
σχεοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργα-
μον· τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ
ἀπέδιδον· διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοι-
μὸν ἔπεμψε· Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀνα-
φερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τοὺς ἐν
τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους.
Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσε-
σθαι

σθαι τῶν συμφορῶν, εἰς προὔθῃ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κήτει· ὁ δὲ προὔθικε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς ὁ Ζεὺς ποιῆν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείναντας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. μὴ βουλομένου δὲ τον μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμησεν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνέχθῃ, καὶ προσίσχει Αἴνω.

Ἐνθα ξανίζεται ὑπὸ Πόλυτος. ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ ἡρώος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὑβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρῶσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας

Θρῆκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγεω παισὶ
κατοικεῖν. Ἐκ Θάσου δὲ ὀρμηθεὶς ἐπὶ
Τορώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον,
τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς,
παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλ-
ην ἀπέκτεινε. Κορίσας δὲ τὸν ζω-
στήρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

10 Δέκατον δὲ ἐτάγγη ἄθλον, τὰς Γη-
ρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν.
Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλησίον κει-
μένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται.
ταύτην κατῴκει Γηρυόνης, Χρυσάορος
καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τριῶν
ἔχων ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, συνηγμέ-
νον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
νον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ
μηρῶν. εἶχε δὲ Φαινικᾶς βόας, ὧν
ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· Φύλαξ δὲ Ὀρ-
θρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχιδνης καὶ
Τυφῶνος γεγεννημένος.

Πο-

11. 5. 9. Androgei filiis tradit. 10. Geryonis
argumenta abigit,

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου
 βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλά
 παρελθὼν, Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρ-
 ελθὼν Ταρτησσὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς
 πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λι-
 βύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. Θερμαι-
 νόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πο-
 ρείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε·
 ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας,
 χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεα-
 νὸν διεπέρασε. καὶ παραγενόμενος εἰς
 Ἑρύθειαν, ἐν ὄρει Ἀβαντι αὐλίζεται.
 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὥρμα·
 ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ
 τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοη-
 θοῦντα ἀπέκτεινε. Μενότιος δὲ ἐκεῖ
 τὰς Ἄδου βόας βόσκειν, Γηρυόνη τὸ
 γεγονός ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ καταλαβὼν
 Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα,
 τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μά-

χην, καὶ τοξευθεὶς ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς ἐνθάδε τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Τάρτησον, Ἡλίου πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφῆρουντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυρος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει. Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀπορρήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν· καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν· Τυρρῆνοί γάρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν· ἦλθεν εἰς πεδῖον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων. Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαιστῷ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπέλγετο·

II. 5, 10. occisis, iter per Iberiam, per Ligures, per Italiam, Siciliam, ubi Erycem lucra sternit,

γετο· εὐρών δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἑρυνος
 ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ· καὶ λέγοντος, οὐ δώ-
 σειν, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται,
 τρίς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην,
 ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, με-
 τὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε
 πόντου.

Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ
 πόντου, ταῖς βουσὶν οἷστρον ἐνέβαλεν
 ἢ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς Θρα-
 κῆς ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν
 συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἤγε·
 αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν
 ἄγριαι. Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελθου-
 σῶν, Στρυμόνα μεψάμενος τὸν ποτα-
 μόν, πάλαι τὸ ρεῖθρον πλωτὸν ὄν,
 ἐμπλήσας πέτραις, ἄπλωτον ἐποίησε,
 καὶ τὰς βοὰς Εὐρυσθεῖ κομίσας δέδωκε.
 ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυσε· Ἥρα.

II Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτῶ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγέου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα νομίζειν.

Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις. αἱ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδώρησατο. Ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνης, κεφαλὰς ἔχων ἐκατόν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἀρέθουσα.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδαρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προὔκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδικοῦντας, καὶ

καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς
 κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν
 μάχην. Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ
 σπεύδων ἐπὶ ποτάμῳ Ἑριδανόν, ἦκε
 πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος· αὗται
 μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. συλλαβὼν δὲ
 αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσ-
 στοντα μορφάς, ἔδησε· καὶ οὐκ ἔλυσε,
 πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγ-
 χάνοιεν τὰ μῆλα. καὶ αἱ Ἑσπερίδες.
 μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξήει. Ταύτης
 ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος,
 ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίει ἀνή-
 ρει. τούτῳ δὲ παλαίει ἀναγκάζόμενος
 Ἡρακλῆς, ἀράκενος ἄρμασι μετέωρον
 κλάσας ἀπέκτεινε. φαύοντα γὰρ γῆς,
 ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι. διὸ καὶ
 Γῆς τοῦδε ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον ἐξήει·
 ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος

παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου.
οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς,
κατὰ τι λόγιον· ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία
τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ
ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστή-
μην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, εἰ
ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος.
Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας
τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔ-
σφαζε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς,
τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμά
διάρρηξας, τέντε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκεῖ-
νον παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, καὶ
τὸν κήρυκα Χάλβην.

Διεξιὼν δὲ Ἀσίας, Θερμυδραῖς,
Ῥοδίων λιμένι, προσίσχει. καὶ βοηλά-
του τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων
ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. ὁ
δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμε-

I 5

νος,

II, 5, 11. lucia prosternit, Busiridem maclat, in
Rhodo bouem

νος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο.
 διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ,
 μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

Παριῶν δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα
 κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλασ-
 σαν, καταπλεῖ· οὗ τὸ δέπας καταλαμ-
 βάνει. καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον
 τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Καν-
 κάτου τὸν ἐσθίωντα τὸ τοῦ Προμηθέως
 ἥπαρ αἰετόν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυ-
 φῶνος· [ὅς] καὶ τὸν Προμηθέα διέλυτε,
 δεσμὸν ἐλόμενος τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ
 παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θύησκειν ἀθά-
 νατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς
 Ἀτλαντα, ὑποθέντος Προμηθέως τῷ
 Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πο-
 ρεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος
 τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκεῖνον, πει-
 σθεὶς

σθεῖς [δὲ] διεδέξατο. Ἄτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ** καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν τοιῦσασθαι. τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς καταθεῖς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ἔνιοι δὲ Φασὶν, οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν Φρουρούντα ὄφιν. κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυπιδεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεπόμευσεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι πού.

12 Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλαῖς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου, παντοίων

τοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Μέλλων
οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὐ-
μολπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνη-
θεῖναι. ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε
μυεῖσθαι. [ἐπειδὴ περ] Ἰστος Πυλίου
παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο. μὴ δυνάμε-
νος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπεὶ περ οὐκ
ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρου Φόνον,
ἀγνισθεὶς, ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη.
καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς
Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως
τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατῆει.

Ὅπηνεικ δὲ εἶδον αἰτὸν αἱ ψυχαί,
χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς
Γοργόνος, ἔφυγον. ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα
τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ
Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν
ἐστι. Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν
γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίφουν
τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον,

καὶ

καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα, τὰς χεῖρας ὥρεγον, ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ Θησέας μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήται βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενoitios ὁ Κεῖδωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα, ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευράς κατεάξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. ὁ δὲ, εὐρῶν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε Θάραι συμπεφρα-

II, 5, 12. Theseum liberat, ab Ascalapho saxum amouet, cum Menoete

Φραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσχεπα-
σθεῖς, καὶ περιβχλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος
ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος·
κρητῶν ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων,
τὸ θηρίον ἔπεισε. Συλλαβὼν οὖν αὐ-
τόν, ἦκε διὰ Τροϊζῆνος ποιησάμενος
τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν
Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ
Εὐρυσθεῖ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν
ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς Cap. VI,
ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν I
ἔδωκεν Ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων,
ἐπυνθάνετο Εὐρυτοῦ Οἰχαλίας δυνά-
στην ἄθλον προτεθῆναι τὸν Ἰόλης τῆς
θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξικῇ
αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
χοντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμε-

νος,

νος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου. Ἰφίτου
 μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγον-
 τος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην,
 Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόν-
 των καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνο-
 ποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν
 ἀποκτείνῃ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπει-
 σὼν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν,
 Εὐρυτος μὲν ἐνύμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους
 γεγονέναι τοῦτο· Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν
 ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα. καὶ συν-
 τυχῶν ἤκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσσηκότῃ
 τὴν ἀποθανοῦσαν Ἀλκηστιν Ἀδμήτῳ,
 παρακλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρα-
 κλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανεῖς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τι-
 ρυνθίων ἔβριψεν αὐτὸν τειχῶν. κα-
 θαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφι-
 κνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ἦν οὗτος
 δυνάστης. ἀπασαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν
 διαδ

διὰ τὴν πρὸς Εὐρυτον Φιλίαν, εἰς Ἀμύ-
κλας παραγενόμενος, ὑπὸ Διὶ Φόβου
τοῦ Ἰππολύτου κατὰίρεται. κατασχε-
θεὶς δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον,
εἰς Δελφούς παραγενόμενος, ἀπαλλα-
γὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. μὴ χρησμο-
δούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε
ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βα-
στάσας, κατασπινύζει μαντεῖον ἴδιον.
μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς
ἴησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. καὶ τοῦτον
διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρη-
σμόν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγον ἀπαλλαγὴν
αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πραθέντι καὶ
τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποινὴν
τοῦ φόνου τῇ μητρὶ Εὐρύτῳ.

Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς 3
Ἡρακλῆα πιπράσκει καὶ αὐτὸν ἀνείττει

Ὀμ-

II, 6, 3. Apollinis tripodem Delphis aufert. 3. Om-
phalae servit.

Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυ-
δῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γή-
μας Τρωῖλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν
τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρυτος οὐ προσε-
δέξατο· Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλην δουλεύων,
τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρνιωπας
συλλαβῶν ἔδθησε. Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι
τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκά-
ζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους
σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης
ἀπέκτεινε. καὶ προσχῶν νῆσῳ Δολίχῃ,
τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς
προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον
ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ
τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παρα-
πλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἣν
νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βα-
λὼν, ὡς ἔμπνουν ἔπληξε. Καθ' οὖν δὲ
χρό-

II, 6, 3. Cereopas vincit, Syleum occidit, ab Icaro
sepulto Dolichen Icariam appellat, a Daedalo
factum simulacrum suum percutit,

χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγε-
ται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι,
καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν,
καὶ Θησέα παραγενόμενον ἐκ Τροίζῃνος
εἰς τὸν Ἴσθμόν κατὰραι.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς 4
τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντό-
ροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως θελόντων στρα-
τεύεσθαι. καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον,
τὴν μὲν τῶν νεῶν Φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατ-
έλιπεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρι-
στέων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παραγενό-
μενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς συν τῷ πλήθει
Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μα-
χόμενον· ἀπελαθεῖς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ
Ἡρακλέους, ἐπολιορκεῖτο. τῆς δὲ πο-
λιορκίας ἐνεστάσης, ῥήξας τὸ τεῖχος,
Τελαμών· πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πό-

K 2

λιν.

λιν· καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. ὥς δὲ
 ἐθέασατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυ-
 θότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν
 ἤει, μηδένα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα
 νομίζεσθαι. συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν,
 πλησίον λίθους κειμένους συνήθροιζε.
 τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι· βωμὸν,
 εἶπεν, Ἡρακλῆς κατασπινεύειν Καλ-
 λινίκου. ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὥς εἶλε τὴν
 πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ
 τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκου,
 Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσίονην τὴν Λαο-
 μέδοντος θυγατέρα δίδωσι, καὶ ταύτῃ
 συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν
 ἄγεσθαι. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελ-
 φὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐ-
 τὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε
 δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτὸν. ἡ
 δὲ πιπρασκομένου, [χρυσῆν] τὴν κα-
 λύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντ-
 ἔδω-

έδωκεν· ὅθεν Ποδάρις Πρίαμος
έκλήθη.

Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Cap. VII,
Ἑρακλέους, Ἥρα χαλεποὺς ἔπεμψε ἱ
χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς,
ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. προσ-
έπλει δὲ Ἑρακλῆς τῇ Κῳ· καὶ νομί-
σαντες αὐτὸν οἱ Κῳι ληστρικὸν ἄγειν
στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν
ἐνώλυσαν. ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα,
εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον,
Ἀστυπαλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶνος,
ἔκτεινε. ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην
Ἑρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδάουτος, καὶ, Διὸς
ἐξαρπάσαντος αὐτὸν, οὐδὲν ἔπαθε.

Πορθήσας δὲ Κῳ, ἦκε δι' Ἀθηνᾶν
εἰς Φλέγγαν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπο-
λέμησε Γίγαντας.

K 3

Met'

2 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρα-
τεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρα-
τὸν, καὶ παραλαβὼν ἑθελοντάς [τῶν
ἀστῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστεύων.
Αὐγέας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον
ἀκούων, κατέστησεν Ἠλείων στρατη-
γούς Εὐρυτον καὶ Κρέατον συμφυεῖς,
οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέ-
βαλλον· καὶ οἱ δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ
Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδάωνος·
Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. συν-
έβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρα-
τείαν νοσῆσαι· διὰ τοῦτο καὶ σπονδάς
πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. οἱ δὲ,
ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπι-
τίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνου-
σι πολλούς. Τότε μὲν οὖν [οὐκ] ἀνε-
χώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτίς δὲ τῆς τρί-
της Ἰσθμιάδος τελουμένης, Ἠλείων
τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνθύτας,
ἐν

ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας τούτους Ἡρα-
κλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ
τὴν Ἥλιν εἴλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας
μετὰ τῶν παίδων Αὐγέα, κατήγαγε
Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδω-
κεν. Ἐθῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν
ἀγῶνα· Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο,
καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδεί-
ματο.

Μετὰ δὲ τῆς Ἥλιδος ἄλωσης, ἐστρά- 3
τευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν,
Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον
τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων
τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα
καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστο-
ρος, ἀπέκτεινε. οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ
Γερηνίοις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν
μάχην καὶ Ἄδην ἔτρωσε Πυλίοις βοή-
θουντα.

K 4

Ἑλῶν

II, 7, 2. Elide capta Augeam interimit. 3. Pylo
capta Neleum cum filiis necat, Nestore servato.

Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευσεν
ἐπὶ Λακεδαίμονα, μετελθεῖν τοὺς Ἴπ-
ποκόωντος παῖδας θέλων. ὠργίζετο
μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνε-
μάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι
τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. Θεω-
μένου γὰρ αὐτῷ τὰ Ἰπποκόωντος βα-
σίλεια, ἐκδραμῶν κῶων τῶν Μολοττι-
κῶν ἐκ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ, βαλὼν
λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός· ἐκτροχά-
σαντες δὲ οἱ Ἰπποκωντίδαι, καὶ τύπτον-
τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν,
τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρα-
τείαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροισεν.
καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἡξίου
καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἵ-
χεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δεδιώς δὲ
Κηφεύς, μὴ καταλιπόντος αὐτοῦ Τέ-
γεαν Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν
στρα-

II. 7. 3. Hippocoontem cum filiis, Cepheo ex
Tegae auxilia ferente, caedit,

στρατεῖαν ἤρνεϊτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκοῦν βόστρυχον Γοργόνης, Στερόπῃ τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν· ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προΐδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. τούτου γενομένου, Κηφεὺς μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευσεν. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτός τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἰπποκόωντα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγκῶν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

Παριῶν δὲ Γέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν 4
 Αὔγην Ἀλεοῦ θυγατέρα οὔσαν ἀγνοῶν
 ἐφθείρεν. ἥ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ

K 5

βρέ-

βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. λοιμῷ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὺς εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ᾠδῖνας εὔρε. τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινὰ πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλήν μὲν γὰρ ἀρτίτοκος ἑλαφος ὑπέσχευ αὐτῷ, ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τηλέφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὔγη δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν οὐνάστη· κῆκεῖνος γυναῖκα ἐποίησατο.

5 Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον, ἀπει-

II, 7, 4. edit Telephum, nubis Teuthrantis,

5. Acheloo victo, Deianiram ducit;

ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτε-
ρον τῶν κεράτων. καὶ τὴν μὲν Δηϊά-
νειραν γαμεῖ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος
λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς
Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμο-
νίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου.
τοῦτο δὲ, ὡς Φερειύδης λέγει, δύ-
ναμιν ἔχει τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ
ποτὸν, ὅπερ εὖξαιτο τις, παρέχειν
ἄφθονον.

Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Κα- 6
λυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. καὶ πόλιν
ἐλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας,
Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν,
πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. Διατελῶν
δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θεστίον,
ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς
δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοι-
πούς

II, 7, 5. ab ipso cornu Amaltheae accipit. 6. Tle-
polemum suscipit ex Astyoche Phylantis f.;
Thespiadas

πούς τεσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν
τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

Γενομένων δὲ τούτων, εὐαχούμενος
παρὰ Οἰνεΐ, [καί] κονδύλῳ παίσας
ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον
κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰ-
νέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν πατήρ τοῦ παι-
δός, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβε-
βηκότος, συνεγκαλέσθαι Ἡρακλῆς δὲ,
κατὰ τὸν νόμον, τὴν Φυγὴν ὑπομένειν
ἤθελε· καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τρα-
χῖνα ἀπέραι. Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν,
ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἦκεν, ἐν ᾧ καθε-
ζόμενος Νέστος ὁ Κένταυρος τοὺς παρ-
όντας διεπόρθμενε μισθοῦ, λέγων πα-
ρὰ θεῶν τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ
δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς
τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ,
μι-

II, 7, 6. in Sardiniam mittit. Eunomo caeso,
fugit Trachinem. Nessum Centaurum in trans-
vectione

μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσω δια-
κομίζειν. ὁ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν
ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακρα-
γούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελ-
θόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκα-
λεσάμενος εἶπεν, εἰ θεοὶ φίλτρον
πρὸς Ἡρακλέα ἔχουσιν, τὸν τε γόνον, ὃν
ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ θυὲν ἐκ
τοῦ τραύματος τῆς αἰνίδος αἶμα, συμ-
μίξαι. ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε
παρ' ἑαυτῇ.

Διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων 7
χώραν, ἀπορῶν τραφῆς, ἀπαντήσαντος
Θειοδάμαντος βοηματοῦντος, τὸν ἕτερον
τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. Ὡς
δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυνα, ὑπο-
δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέ-
μησεν.

Αῦ-

Αἰγίς δὲ ἐκείθεν ὀρμηθεὶς, Αἰγί-
μῖω βασιλεῖ Δαυριέων συνεμάχησε. Λα-
πίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν
αὐτῷ, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ,
πολιορκούμενος, ἐπειχλέσατο τὸν Ἡρα-
κλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοη-
θήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον
μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν
παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ.

Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ
τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν
Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑβρι-
στὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον.
Παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν
προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ
Πελοπίας. συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέ-
κτεινεν. Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν,
Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶα
διέρ-

II, 7, 7. Aegimio regnum restituit, Laogoram
interimijt nec non Cycnum,

διέρχεσθαι. κωλυόμενος δὲ παριέναι,
καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα, στρα-
τεῖαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυ-
τον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦν-
των δὲ αὐτῷ Ἀρναίων καὶ Μηλίων
τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν
Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παί-
δων Εὐρυτον, αἶρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θά-
ψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς
ἀποθανόντας, Ἴππασόν τε τὸν Κρήνης,
καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου
παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν,
ἤγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορ-
μισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρω-
τηρίῳ Ἰδίου Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο.
Μέλλων δὲ ἱεροουργεῖν, εἰς Τραχῖνα [Λί-
χαν] ἔπεμψε, λαμπράν ἐσθῆτα οἷσοντα.
παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δη-

ἴανει-

Ἰάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκεί-
 νην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς
 ἀληθεύουσιν φίλτρον εἶναι τὸ ῥυέν αἷμα
 Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν.
 ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. Ὡς δὲ θερ-
 μανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὑδρας ἰὸς
 τὸν χρῶτα ἔσηπε· τὸν μὲν Λίχαν τοῖν
 ποδοῖν ἀράμενος, κατηκόντισεν [ἀπὸ τῆς
 Βοιωτίας.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσ-
 πεφυκότα τῷ σώματι· συναπесπῶντο
 δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. τοιαύτη δὲ συμ-
 φορᾷ κατασχεθεῖς, εἰς Τραχίνα ἐπι-
 νέως κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθο-
 μένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.
 Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς
 ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτε-
 ρος, τὴν Ἰόλην ἀνδραθέντα γῆμαι, πα-
 ραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, (ἔστι δὲ
 τοῦτα Τραχινίων) ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας,
 ἐκέλευσεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. μηδε-
 νος

νός δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλωντος, Ποίας,
 παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε.
 τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρα-
 κλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέ-
 γεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐ-
 τὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν
 δὲ τυχῶν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγείς
 Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγη-
 μεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ
 Ἀνίκητος ἐγένοντο.

Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν 8
 Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν,
 Ἀντιλέων καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτη
 γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ
 Θρεσίππας· Λύσης, Εὐμείδης· Κρέων·
 Ἐπιλάϊδος, Ἀστύναξ· Κέρθης δὲ,
 Ἰόβης· Εὐρυβία, Πολύλαος· Πατροῦς,
 Ἀρ-

Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων· Κλυ-
 τίππης, Εὐρύκαπυς· Εὐρύπυλος, Εὐβώ-
 της· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· Ὀνη-
 σίππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λανομένης·
 Τέλης, Λυσιδίκης· Ἐντεδίδης, Μενιπ-
 πίδης· Ἀνθίππης, Ἰπποδρόμος· Τε-
 λευταγόρας, Εὐρύκης· Πύλος, Ἴππωτος.
 Εὐβοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρο-
 μος· Ἀργείης, Κλεόλαος· Ἐξόλης,
 Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρα-
 τονίκης, Ἄτρομος· Κελευστάνωρ, Ἴφιος·
 Λαοθῆης, Ἀντιδος· Ἀντιώπης, Ἀλό-
 πιος· Ἀστυβίης, Κλακμήτιδος· Φυληΐ-
 δος, Τίγασις· Αἰσχυρήϊδος, Λευκῶνης·
 Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυνά-
 στης, Ἐρατος· Ἀσωπίδης, Μέντωρ·
 Ἡώνης, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυγ-
 κεὺς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλι-
 κωνίδος, Φαλίας· Ἡσυχείης, Οἰστρέ-
 βλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευ-
 χείας,

χείας, Βουλευς· Ἀντίμαχος, Νικίππης·
 Πάτροκλος, Πυρίππης· Νῆφος, Πραξι-
 θέας· Λυσίππης, Ἐράσιππος· Λυκοῦρ-
 γος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρ-
 σης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἴπποκρά-
 τής, Ἴππόζυγος. Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν
 Θεσπίου θυγατέρων. Ἐκ δὲ τῶν ἄλ-
 λων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ἴλ-
 λος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνειτής. Ἐκ
 Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος,
 Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δήϊων. Ἐξ
 Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὃθεν καὶ τὸ
 Κροίσου γένος· Χαλκιοῦ τῆς Εὐρυπύ-
 λου, Θετταλός· Ἐπικάστης τῆς Αυγέου,
 Θεστάλος· Πάρθενόπης τῆς Στυμφά-
 λου, Εὐήρης· Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τή-
 λεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Τλη-
 πόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντο-

II, 7, 8. tum ex Deianira, Megara, Omphale,
 Chalciope, Epicaste, Parthenope, Auge, Asty-
 oche, Astydamia, et Autonoe.

ρος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως,
Παλαίμων.

Cap. VIII, Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς
I θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ Φυγόντες Εὐ-
ρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς
δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυ-
σθέως καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδε-
δοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ
τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. Διωκόμενοι δὲ,
ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες
ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν, ἠξίουں βοηθεῖ-
σθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐ-
τοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον
ὑπέστησαν. καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύ-
βιον, Μέντορα, Περιμήδην ἀπέκτειναν·
αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρ-
ματος, καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα
Σκειρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος.
καὶ

II, 8, 1. Heraclidae supplices facti Athenien-
sibus. Eurystheus bellum infert et occiditur.

καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἄλ-
κμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ, κερκίσι τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πε- 2
λοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ
πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐπὶ ἐνιαυτοῦ
δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένη φθο-
ρὰ πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. καὶ
ταύτην γεγεῖσθαι χρησμὸς διὰ τοὺς Ἡρα-
κλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ δέοντος
αὐτοὺς κατελθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες
Πελοπόννησον, ἦλθον εἰς Μαραθῶνα,
καὶ κεῖ κατώκουν. Τληπόλεμος οὖν,
κτείνας οὐχ ἐκὼν Λικύμνιον, (τῇ βα-
κτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσ-
συντος ὑπέδραμε) προῖν ἐξελθεῖν αὐτὸν
ἐκ Πελοποννήσου. Φεύγων οὖν μετ' οὐκ
ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κεῖ κατ-
ώκει.

L 3

Ἦλ-

Ἵλλος δὲ, τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ
τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγχευε· τὴν δὲ
καθόδον ἐζήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατ-
εργάσασθαι. Διὸ παραγενόμενος εἰς
Δελφοὺς, ἐπυνθάνετο πῶς αὖ κατέλ-
θοιεν. Οἱ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμεῖναν-
τας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι.
νομίσας δὲ Ἵλλος τρίτον καρπὸν λέ-
γεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμεί-
νας χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατήγει* τοῦ
Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισα-
μένου τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελο-
ποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μά-
χης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀρι-
στόμαχος θνήσκει.

Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεολαίου]
παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ
θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅ, τι καὶ τὸ πρότερον,
τῆμενος ἤτιᾱτο λέγων, τούτῳ πει-
σθέντα

II, 8, 2. Hyllus reditum in Peloponnesum tentat.
Mox Aristomachus,

σθέντα ἀτυχήσαι. ὁ δὲ θεὸς ἀντεῖπε,
 τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι·
 τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέ-
 γειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν
 τρίτον, καὶ στενυγραὶν τὴν εὐρυγαστέρα,
 δεξιὰν κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντι τὴν θά-
 λασσαν. Ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἤτοι-
 μαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπήξατο
 τῆς Λοκρίδος ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ
 τόπος Ναύπακτος λέγεται. Ἐκεῖ δὲ
 ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος
 κεραινωθεὶς ἀπέθανε παῖδας καταλιπὼν
 ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους,
 Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. Συνέβη δὲ 3
 καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορᾷ
 περιπεσεῖν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις
 χρησμούς λέγων καὶ ἐνθεάζων, ὃν ἐνό-
 μισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρα-
 τοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον.

L 4

τοῦ-

τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης ὁ Φύ-
 λακτος τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἡρακλέους
 τυχῶν ἀπέκτεινεν. Οὕτως δὲ γενόμε-
 νου τούτου, τὸ μὲν ναυτικόν, διαφθα-
 ρεισθὲν τῶν νεῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πε-
 ζὸν ἠτύχησε λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ
 στράτευμα. Χρωμένου δὲ περὶ τῆς
 συμφορᾶς Τημένοιο, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ
 τοῦ μάντεως γινέσθαι ταῦτα λέγοντος
 καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη
 τὸν ἀνελόντα, [καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτι]
 καὶ χρήσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριόφθαλ-
 μῳ· τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν,
 τὸν δὲ τριόφθαλμον ἐζήτησαν. καὶ περι-
 τυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος, ἐφ'
 ἵππου καθήμενῳ, μονοφθαλμῳ. τὸν γὰρ
 ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τόξῳ·
 ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἥλιν,
 καὶ ἐμεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνίκυτο [δὲ]
 διελ-

II, 8, 3. Oxylo duce, Tisameno victo, Peloponnesum occupant.

διελθόντος, ἐπανήρχετο. Συμβαλόντες
οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα
ποιοῦνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολε-
μίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ
προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτεί-
νουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμ-
μαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγιμίου παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, 4
τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς
καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν καὶ ἐκκληροῦντο
τὰς πόλεις. πρώτη μὲν οὖν λῆξις, Ἄρ-
γος· δευτέρα Λακεδαιμόνων· τρίτη δὲ
Μεσσήνη. νομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδα-
τος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστος.
Τήμενος οὖν, καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖ-
δες, Πρόκλης καὶ Εὐρυσθένης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ, βουλό-

L 5

με-

II, 8. 4. Sortitione facta, Temenus Argos,
Aristodemi filii, Eurysthene et Procles,
Spartam,

μενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε
 βῶλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει
 τοὺς δύο κλήρους πρώτους ἀναφανῆ-
 ναι. ἔλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς
 Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς [κλήρου]
 τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσή-
 5 νην ἔλαβε Κρεσφόντης. Ἐπὶ δὲ τοῖς
 βωμοῖς, οἷς ἔθυσταν, εὖρον σημεῖα
 κεῖμενα· οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος [ἐπὶ
 τὸν ἴδιον] Φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαίμονα
 λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην,
 ἀλώπεκα. περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλε-
 γον οἱ μάντις, τοῖς μὲν τὸν Φρύνον
 καταλαβοῦσιν, ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν
 ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευό-
 μενον τὸ θηρίον. τοὺς δὲ δράκοντα κα-
 ταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον
 ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δο-
 λούς.

Τῆ-

II, 8. 4. Cresphontes Messenen obtinent. 5. Earum
 civitatum insignia.

Τήμενας μὲν οὖν, παραπεμπόμενος
 τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον
 καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανείχευ
 Ὑρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηΐ-
 Φόντῃ· ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τιτᾶ-
 νας ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φο-
 νεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ Φόνου, τὴν
 βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν
 Ὑρνηθοῖ καὶ ΔηΐΦόντῃ. Κρεσφόντης
 δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρό-
 νον, μετὰ δύο παίδων Φονευθεὶς ἀπέ-
 θανε. Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν,
 αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ
 τὴν τοῦ Φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν
 Μερόπην ἔλαβεν. ἀνηρέθη δὲ καὶ οὗ-
 τος. τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Με-
 ρόπη καλούμενον Αἵπυτον, ἔδωκε τῷ
 ἑαυ-

II, 8, 5. Temeni et Cresphontis vitae exitus :
 huius mortem vltus Aepyus Polyphontem
 caedit.

ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. οὗτος ἀνδρω-
θεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
Πολυφόντην καὶ τὴν πατρῶαν βασι-
λείαν ἀπέλαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBLION Γ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι **Cap. I,**
γένος, τοὺς ἀπὸ Βήλου μέχρι τῶν **I**
Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἔχομένως
λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. Ὡς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύη ἐγέννησε
παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βήλον καὶ Ἀγή-
νορα. Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυ-
πτίῳ τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν.
Ἀγήνωρ δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην, γαμεῖ Τηλεφάσσαν καὶ τέκνοι
συγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδ-
μον

III, 1, 1. Alter ex Inachi stirpe Agenor, Beli
frater,

μον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ
 Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος
 λέγουσι. Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, πίπτει
 διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων
 ταῦρος, ὃς χειροῇθης γενομένος, ἐπι-
 βιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐνόμι-
 σεν εἰς Κρήτην· ἥ δὲ, ἐκεῖ συνευνα-
 σθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,
 Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ Ὁμη-
 ρον δὲ Σαρπηδῶν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδα-
 μείας τῆς Βελλεροφόντου. Ἀφανοῦς
 δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς
 Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς
 παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέ-
 φειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Συν-
 ἐξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τη-
 λεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Πο-
 σειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλι-
 κος

III, 1, 1. Europae raptus, et progenies. Missi
 ad eam quaerendam Phoenix, Cilix, Cadmus,
 Telephassa et Thasus,

κος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν
εὑρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς
οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἄλ-
λαχοῦ κατώκισαν, Φοῖνιξ μὲν Φοινίκην·
Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶ-
σαν τὴν ὑφ' ἐαυτοῦ κειμένην χώραν,
ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμω, Κιλικίαν
ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλεφάσσα ἐν
Θράκῃ κατώκησαν. ὁμοίως δὲ καὶ Θά-
σος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον,
κατώκησεν.

Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρη- 2
τῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖ-
δας ἔτρεφεν. Οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθη-
σαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι
γὰρ ἔρωτα παῖδες, ὅς ἐκαλεῖτο Μί-
λητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν, καὶ Ἀρείας
τῆς Κλεόχου. τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρ-

πη-

III, I, 1. diuersas terras insident. 2. Asterion Eu-
ropam ducit. Minos, dissidio propter Mile-
tum puerum orto, fratres fugat.

πηδῶνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολε-
 μήσας Μίνως ἐπροτέρησεν. Οἱ δὲ Φεύ-
 γουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προ-
 σχῶν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε
 Μίλητον. Σαρπηδῶν δὲ, συμμάχησας
 Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον,
 ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασί-
 λευσε· καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς
 γενεὰς ζῆν. Ἕνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆ-
 ναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ
 Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάζει.
 Ῥαδάμανθυς δὲ, τοῖς νησιώταις νομο-
 θετῶν, αὖθις Φυγῶν εἰς Βοιωτίαν,
 Αλκμήνην γαμεῖ. καὶ μεταλλάξας, ἐν
 αἶδου μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ,
 Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. καὶ
 γῆμας Πασιφάην τὴν Ἑλλίου καὶ Περ-
 σήϊδος, ὡς Ἀσκληπιιάδης φησὶ, Κρήτην
 τὴν

III, 1. 2. Sarpedon in Lycia regnat. Rhadaman-
 thus Boeotiam adit. Minos leges fert Cre-
 tensibus.

τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν
 ἐτέκνωσε, Κατρέα, Δευκαλίωνα, Γλαῦ-
 κον, Ἀνδρόγεων· θυγατέρας δὲ Ἀκάλ-
 λην, Ξενοδίκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν.
 Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα,
 Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

Ἀστερίωνος δὲ ἄπαιδος ἀποθανόν- 3
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης
 ἐκωλύετο. φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν
 βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πι-
 στευθῆναι, ἔφη, εἴτι ἂν εὐξῆται, γε-
 νέσθαι. καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἠϋξάτο
 ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν,
 ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα.
 τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐ-
 τῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.
 τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας,

ἔθυ-

· II, 1, 2. Eius liberi. 3. Regnum suscipit, tauro
 a Neptuno mari emissō;

ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ
 πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν
 4 ὑπῆρξεν. Ὀργισθεῖς δὲ αὐτῷ Ποσει-
 δῶν ὅτι μὴ κατέθυσσε τὸν ταῦρον, τοῦ-
 τον μὲν ἐξηγρίωσε. Πασιφάην δὲ ἐλ-
 θεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν.
 Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, σύνεργον
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχι-
 τέκτων, πεφειγώς ἐξ Ἀθηῶν ἐπὶ
 Φόνῳ. Οὗτος ξυλίνην βοῦν ἐπὶ τρο-
 χῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν
 καὶ κοιλῶνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε βοῦν,
 τὴν δορὰν περιέβραψε, καὶ θεῖς ἐν
 ὄππῃ εἶδιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκει-
 σθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. ἐλ-
 θεὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συν-
 ῆλθεν. Ἡ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν
 κληθέντα Μινώταυρον. οὗτος εἶχε
 ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς

Χρη-

χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν.
 Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κα-
 τεσκεύασεν, οἷκμα καμπαῖς πολυπλό-
 κοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Τὰ μὲν οὖν
 περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ
 Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θη-
 σέως ὕστερον ἐροῦμεν.

Κατρέως δὲ τοῦ Μίνωος Ἀερόπη καὶ Cap. II.
 Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμέ- I
 νης υἱὸς, γίνονται. Χρωμένω δὲ Κατρεῖ
 περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ θεὸς ἔφη,
 ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήξεται.
 Κατρεὺς μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρη-
 σμούς. Ἀλθιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ
 δείσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς,
 ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς
 Ἀπημοσύνης, προσίχει τινὶ τόπῳ τῆς
 Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ἀνό-
 μασεν. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον

M 2

κα-

καλούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς πέριξ
 νήσους. κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ
 τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρύετο
 βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. Μετ' οὐ πολὺ
 δὲ, τῆς ἀδελφῆς αὐτόχρου ἐγένετο.
 Ἑρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς Φεύ-
 γουσιν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο,
 (περιῆν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν πο-
 δῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε
 νεοδάρτας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, ἤνικα
 ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει, φθίρεται,
 καὶ τῷ ἀδελφῷ μηνύει τὸ γεγονός. Ὁ
 δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν,
 λάξ ἐντορῶν ἀπέκτεινεν. Ἀερόπην δὲ
 καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν
 εἰς ἄλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπαλῆσαι.
 τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγγημε Πλεισθέ-
 νης· καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Με-
 νέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμεῖ
 Ναύ-

III, 2, 1. sororem Apemofynem necat. 2. Aerope
 et Clymene, sorores, Nauplio traduntur.

Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατήρ γίνεται
Οἶακος καὶ Παλαμήδους.

Κατρεὺς δὲ ὕστερον γήρῃ κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθημέ-
νει τῷ παιδὶ παραδοῦναι· καὶ διὰ τοῦτο
ἦλθεν εἰς Ῥόδον. Ἀποβάς δὲ τῆς νεῆς
σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τό-
πον ἔρημον, ἠλαύνετο ὑπὸ τῶν βου-
κόλων, ληστὰς ἐμβεβλημένοι δοκούν-
των. καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέ-
γοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν
κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων
κίβεινον, παραγενόμενος Ἀλθημένης,
ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀνδρῶν Κατρέα.
Μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός, εὐξά-
μενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἴδο- Cap.
μενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ I
Μῶλος.

M 3

Γλαῦ-

Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μὲν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς εὐρήσεως ἐμαντεύετο. Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τριχράματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχει βοῦν· τὸν δὲ τὴν ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσαι δυνήθευτα, καὶ ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσειν. Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων, Πολύιδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῆς εἰκασε βάτου καρπῷ· καὶ ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς διὰ τινος μαντείας ἀνεῦρε. Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε, δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτή-

τήσῃ, εἰ τούτῳ συμπάθοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δράκων· καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἅπεισιν· εἶτα ὑποστρέφει ποῖαν κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἑτέρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. Θεασάμενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν πόαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαῦκου σώματι, ἀνέστησεν. Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος διδάσκει· καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος τὴν μαντείαν ἐπελάβετο. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς Εὐρώπης ἀπογόνων μεχρὶ τοῦδε μοι λελέχθω.

M 4

Κά-

Cap. IV, Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν Ψά-
 I ψας Τηλεφάσσαν, ὑπὸ Θρακῶν ξε-
 νισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
 Εὐρώπης πυνθανόμενος. ὁ δὲ θεὸς
 εἶπε, περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπρα-
 γμονεῖν, χρῆσθαι δὲ κατὰ δόγηγῶ βοῖ, καὶ
 πόλιν κτίζειν ἔνθα αὐτὴ πέσῃ κα-
 μοῦσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ
 Φωκίαν ἐπορεύετο. εἶτα βοῖ συντυ-
 χὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολοῖς,
 ταύτῃ κατόπισθεν εἶπετο. ἡ δὲ, διεξ-
 ιοῦσα Βοιωτίαν, ἐκλίθη, πόλις ἔνθα
 νῦν εἰσὶ Θῆβαι. Βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖ
 καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινα τῶν
 μετ' ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας
 κρήνης ὕδωρ. Φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην
 δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἶπον τινὲς γε-
 γονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέν-
 των διέφθειρεν. Ἀγανακτήσας δὲ
 Κά-

III, 4, 1. Cadmus ex oraculo boue duce in Boeo-
 tiam venit,

Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
 τῆς Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
 αὐτοῦ σπείρει. τούτων δὲ σπαρέντων,
 ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἑνοπλοί, οὓς
 ἐκάλεσαν Σπαρτούς. Οὗτοι δὲ ἀπέκτει-
 ναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
 ἐλθόντες, οἱ δέ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες.
 Φερεκύδης δὲ Φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν
 ἐκ γῆς ἀναφυσόμενους ἄνδρας ἐνόησας,
 ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλ-
 λήλων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μά-
 χην κατέστησαν. Περιεσφίγησαν δὲ
 πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
 Ὑπερήνωρ, Πέλωρ. Κάδμος δὲ, ἀνθ' 2
 ὧν ἔκτεινεν, αἰδίου ἐνιαυτὸν ἐθήτευ-
 σεν Ἄρει. ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε
 ὀκτὼ ἔτη.

Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηναῖ αὐτῷ
 βασιλεῖν κατεσχεύασε. Ζεὺς ἔδωκεν

M 5

αὐτῷ

αὐτῇ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης
καὶ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ
καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Κα-
δμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν.
Ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ
Ἡφαιστου λέγουσι τινες δοθῆναι Κά-
δμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν
παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. Γίνονται δὲ
Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ,
Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδαρος.
Ἰνώ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτο-
νόην δὲ Ἀρισταῖος· Ἀγαυὴν, Ἐχλίων.
Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς [Ἦρας]
κρύφα συνευνάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖ-
σα ὑπὸ Ἦρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς
πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνη-
στευόμενος Ἦραν. Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος
ἀνα-

III, 4, 2. et Harmoniae nuptiae, et progenies:
3. Semele

ἀναγεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἱησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἑξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευηῆσθαι θνητῷ τινι Σεμέλην, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθῃ. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑραῇ. ὁ δὲ νομίζει πρὸς Ἰνὸ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόριον.

Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβηλε. καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἑλα-

Φου

Φον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνώ δὲ, τὸν
Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα
ρίψασα, εἶτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ
τοῦ παιδὸς ἦλατο κατὰ βυθῶν· καὶ
Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται. Παλαι-
μων δὲ, ὁ παῖς· οὕτως ὀνομασθέντες
ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις
γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Με-
λικέρτη ἀγαθὸν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου
θέντος.

Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλ-
λάξας, τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε· καὶ
λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμφας
ἐκόμισεν ἐν Νύσση τῆς Ἀσίας κατοι-
κούσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας
ὠνόμασεν Ὑάδας.

4 Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς
Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεῖς παρὰ
Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον
κατε-

III, 4, 3. Eius nutricem Ino Iuno ulciscitur.
Nymphae Nyseides eum educant. 4. Aethaeon

κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν
ιδίῳ κυνῶν. καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε
τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος
λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνη-
στεύσατο Σεμέλῃ· ὡς δὲ οἱ πλείονες,
ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. καὶ
Φασὶ τὴν θεὸν παρχρῆμα αὐτοῦ
τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἀλλάξει, καὶ
τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν
ἐμβλαεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν
ἐβρώθη. ἀπολομένου δὲ Ἀκταίονος, οἱ
κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κα-
τωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρ-
εγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνα ἀντρον· ὃς
εἰδῶλον κατεσκεύασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ
τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε. α)

Διό-

α) Τὰ ἰσώματα τῶν Ἀκταίονος κυνῶν· ἐξῶν οὗτοι ***
Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδὸν, ἡῦτε θῆρες,
Τοῦδε θάσαντο κύνες κρατεροί. πέλας Ἄρκου
πρώτη.

— μετὰ

Cap. V, Διόνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γε-
 I νόμενος, Ἦρας μανίαν αὐτῷ ἐμβαλού-
 σης, περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε καὶ
 Συρίαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς
 αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
 αὐτὸς δὲ εἰς Κύβελα τῆς Φρυγίας ἀφι-
 κνεῖται· καὶ κεῖ καὶ θάρσος ὑπὸ Ῥέας, καὶ
 τὰς τελετὰς ἐκμαθαίνει, καὶ λαβὼν παρ'
 ἐκείνης τὴν στήλην, [ἐπὶ Ἰνδοῦς] διὰ
 τῆς Θράκης ὑπείγεται. Λυκοῦργος δὲ,
 παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
 Στρυμόνα ποταμὸν οἱ παροικοῦσι, πρῶ-
 τοφ

— μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα·

Δουκεὺς καὶ βάνος πύδας ἀνέτρε, ἡδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστί διήνεγκαν, ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀχταίων ἔθανεν Διὸς ἐννεσίῃσι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέροιο ἄνακτες

Σπαρτίες τ' ὦν Ἀργεὺς τε, Βορῆς τ' αἰψήρακίλευθος,

[τοῦ δ' Ἀχταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν.]

τοῦς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπίσσευδεν ἔμμεμαῖτες,

[Ἀργαλίων ἔδων ἦκος ἔμμεναι ἀνδρῶποισιν.]

τος ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος αὐτῶ. αὐτῶς δὲ αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυκούργω δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. ὁ δὲ, μεμνηνὼς, Δρύκντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κληῖμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνησε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἦδῶνοι δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κῆκεῖ κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρὲς ἀπέθανε.

Διελθὼν δὲ Θράκην [καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀπασάν, στήλας ἐκεῖ στήσας.] ἦκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας ἡνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύ-

- 2 εἰν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κἀδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν Βακχῶν κατήσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμελείσθη. ἐνόμισε γάρ αὐτὸν θηρίον εἶναι. Δείξας δὲ Θηβαίοις ὅτι θεὸς ἐστίν, ἤκεν εἰς Ἄργος κἀκεῖ πάλιν οὐ τιμῶνται αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιγίδους ἔχουσιν παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθήμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπαμπωλήσοντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν

III, 5, 2. Penthei dilaniatio, et Argiuarum insaniam. 3. Tyrrheni praedones in delphinis mutati

ιστόν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις,
τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς
αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κα-
τὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο
δελφῖνες. Ὡς δὲ, μαθόντες αὐτὸν
θεόν, ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ, ἀναγα-
γὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσα-
γορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρα-
νὸν ἀνῆλθεν.

Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θή- 4
βας ἐκλιπῶν, πρὸς Ἐγχέλεας παραι-
νεται. τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολε-
μουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν
κρατήσειν, εἰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ
Ἀρμονίαν ἔχωσιν. οἱ δὲ, πεισθέντες,
ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τού-
τους, καὶ κρατοῦσι. καὶ βασιλεύει Κά-
δμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐ-

τῷ

III, 5, 3. Bacchus Semelen in coelum educit. 4.

Cadmus Illyriis victis regnat.

N

τῷ γίνεται. αὖτις δὲ μετὰ Ἀρμονίας
εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον
πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

- 5 Πολύδαρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς
γενόμενος, Νυκτιγίδα γαμεῖ, Νυκτέως
τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ
Λάβδακον. οὗτος ἀπέλειτο μετὰ Πεν-
θέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. Κα-
ταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυ-
σιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο
Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς
ὦν Νυκτέως. ἀμφοτέροι δὲ ἀπὸ Εὐ-
βοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτει-
ναν τὸν Ἄρεος καὶ Χρύσης τῆς Βοιω-
τίδος, Συρίαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν
πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν
πολιῖται. αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρ-
χος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυ-
ναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι,
Φο-

Φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος
 θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· Ἀντιόπη θυ-
 γάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτη Ζεὺς συνῆλ-
 θεν. ἡ δὲ, ὥς ἔγκυρος ἐγένετο, τοῦ
 πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνι ἀπο-
 διδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γα-
 μεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν
 Φονεύει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπω-
 πέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας.
 Ὁ δὲ, στρατευσάμενος Σικυῶνα χει-
 ροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει,
 τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον.
 ἡ δὲ, ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν
 Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐνκει-
 μένους εὐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ
 τὸν μὲν καλεῖ Ζήθου, τὸν δὲ Ἀμφίονα.
 Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων,
 Ἀμφίων δὲ κισσαρῶδιαν ἤσκει, δόντος
 αὐτῷ λύκῳ Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἡμί-
 ζετο Λύκος καθελξας, καὶ ἡ τούτου

N 2

γυνή

γυνή Δίρκη· λαβοῦσα δέ ποτε, τῶν
 δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκε ἐπὶ
 τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς
 αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ, ἀνγνωρισά-
 μενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτεί-
 νουσι· τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύ-
 ρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν
 ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. πα-
 ραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν
 μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων
 τῇ Ἀμφίονος λύρα τῶν λίθων· Λαίον
 δὲ ἐξέβαλον. Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ
 διατελῶν, ἐπιξενοῦται Πέλοπι, καὶ
 τούτου παῖδα Χρῦσιππον, ἄρματοδρα-
 μεῖν διδάσκων, ἐρασθεῖς ἀναρπάζει.

6 Γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀφ'
 ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην
 τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν
 ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἴσμηνον,
 Δαμασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον,
 Τάν-

Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας,
 Ἑθοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεο-
 δόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν,
 Ἀστυκράτειαν, Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ
 δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας·
 Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς
 δὲ θηλείας· Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς,
 ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. Εὐ-
 τεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Ληταῦς εὐ-
 τεκνωτέραν εἶπεν ὑπάρχειν. Λητῇ δὲ
 ἀγανακτήσασα, τήν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν
 Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. καὶ
 τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατε-
 τόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοι-
 νῇ πάντας ἐν Κιθαίρῳ Ἀπόλλων κυ-
 νηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη δὲ τῶν
 μὲν ἀρρένων Ἀμφίον· τῶν δὲ θηλειῶν
 Χλωρίς ἢ πρεσβυτέρα, ἢ Νηλεὺς συν-
 ῳκήσε. κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν
 Ἀμύντα καὶ Μελίβοια· ὑποξέυθη δὲ ὑπ'

αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Αὐτὴ
δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν
πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον·
καὶ κεῖ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς
λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα
νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν [τοῦ λίθου].

- 7 Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτήν,
Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ
γῆμας θυγατέρα Μενοικέως, ἣν ἔνιοι
μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέ-
γουσι· χρήσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν,
τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσε-
σθαι· ὁ δὲ, οἶνωθεῖς, συνῆλθε τῇ γυ-
ναικί· καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι
νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρᾶ,
ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα.
Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίου
βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν
αὐτοῦ γυναῖκα Περύβοιαν ἤνεγκαν. Ἡ
δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται· καὶ θερά-
πεύ-

πεύσασα τὰ σφυρὰ, Οιδίπουν καλεῖ,
 τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πό-
 δας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθείς δὲ ὁ παῖς,
 καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βῶμῃ, διὰ
 φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. ὁ δὲ,
 πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μα-
 θεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς
 Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο
 γονέων. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς
 τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν
 γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μι-
 γήσεσθαι. τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομί-
 ζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννηθῆναι, Κόριν-
 θον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ
 τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει
 κατὰ τινὰ στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχου-
 μένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δὲ
 οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκ-
 χωρεῖν, καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ ἀναβολὴν

N 4

κτελ-

III, 5, 7. Is expositus, a Periboea nutritus, patrem
 ignarus occidit.

κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο
 8 εἰς Θήβας. Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοιτιάδης παραλαμβάνει.

Τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἥ μητὴρ μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατὴρ δὲ Τυφῶνος· εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος· μαχοῦσα δὲ αἰνίγμα [τα] παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίλειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον Φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; Χρησμοῦ δὲ Θηβαίοις
 ὑπάρ-

III. 5. 8. Creontis praeconio audito Sphingis aenigma soluit:

ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι
 τῆς Σφιγγὸς, ἥνίκα ἂν τὸ αἶνιγμα
 λύσωσι, καὶ συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλά-
 κισ, ἐζήτει τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν. ἐπ'
 ἂν δὲ μὴ εὔρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατ-
 εβίβρωσκε. πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων,
 καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἶνιγμα
 λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λα-
 οῦ δώσειν γυναῖκα. Οἰδίπους δὲ ἀκού-
 σας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἶνιγμα, τὸ ὑπὸ
 τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἴ-
 ναι. γεννᾶσθαι γὰρ τετράπους βρέφος
 τοῖς τέτταρσιν ὀχοῦμενον κώλοισ· τελει-
 οῦμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γη-
 ρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν
 πὸ βᾶκτρον. Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀπὸ
 τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἐρρίψεν· Οἰδί-
 πους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε

N 5

καὶ

καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν· καὶ
 παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη
 καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην
 καὶ Ἀντιγόνην. εἰσὶ δὲ, οἳ γεννηθῆναι
 τὰ τέκνα Φασὶν ἐξ Εὐρυκλείας τῆς
 9 Ὑπέρφαντος. Φανένταν δὲ ὕστερον
 τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγ-
 χόνης ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν· Οἰδίπους δὲ
 τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἤλαύ-
 νετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἳ, τῆς
 πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦν-
 τες, οὐκ ἐπήμυναν. Παραγενόμενος δὲ
 σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολων-
 ον, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμε-
 νος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ
 Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον
 ἀπέθανεν.

Ἑτεο-

III, 5, 9. Comperta re Iocasta suspendio se ne-
 cat: Oedipus se excaecat, et exulat. Ad Co-
 lonum Atticae supplex Theseq factus recipitur.

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης Cap. VI,
 περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἱ
 ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον
 παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. τινὲς μὲν οὖν
 λέγουσι, πρῶτον ἄρξαντος Πολυνείκου,
 παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασι-
 λείαν Ἐτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον
 Ἐτεοκλέους ἄρξαντος, μὴ βούλεσθαι
 παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. Φυγαδεύ-
 σεις οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν
 εἰς Ἀργος, τόντε ὄρμον καὶ τοῦ πέπλου
 ἔχων. ἐβασίλευε δὲ Ἀργεὺς Ἀδραστος
 ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις
 νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μά-
 χην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως Φεύγοντι Καλυ-
 δῶνα. γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς,
 ἐπιφανείς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς·
 καὶ μάλιστα τινὸς ὑπομνησθεὶς λέγον-
 τος αὐτῷ, κάπρω καὶ λέοντι συζευξαί
 τὰς

τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο
 νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων
 ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος.
 γαμεῖ δὲ Δηϊπύλην μὲν Τυδεύς, Ἀρ-
 γεῖην δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέ-
 σχετο κατὰξιν. καὶ πρῶτον ἐπὶ Θή-
 βας ἔσπευθε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς
 ἀριστάς συνήθριζεν.

- 2 Ἀμφιάραος δὲ ὁ Ὀϊκλέους, μάντις
 ὢν, καὶ προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς
 στρατευσαμένους χωρὶς Ἀδράστου τε-
 λευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκνει στρατεύεσθαι,
 καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. Πολυνεί-
 κης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέ-
 κτορος, ἡξίου μαθεῖν, πῶς ἂν Ἀμ-
 Φιάραος ἀναγκασθεῖη στρατεύεσθαι· ὁ
 δὲ εἶπεν· εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη.
 Ἀμ-

III, 6, 2. Polynices ad Adrastum venit: a quo
 reducitur. Eriphyle per monile corrupta, ut
 maritum

Ἀμφιάραος μὲν οὖν ἀπεῖπεν Ἐριφύλῃ
 παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμβάνειν.
 Πολυνείκης δὲ δοῦς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
 τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν
 γὰρ ἐπὶ ταύτης. γενομένης γὰρ [αὐτῆς]
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυσάμενος, ὤμοσε,
 περὶ ᾧ Ἀδραστος διαφέρηται, διακρί-
 νειν Ἐριφύλῃν συγχωρῆσαι. ὅτε οὖν
 ἐπὶ Θήβας ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστος
 μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφιαράου δὲ ἀπα-
 τρέποντος, Ἐριφύλῃ τὸν ὄρμον λαβοῦ-
 σα, ἔπεισε [τὸν Ἀδραστον] στρατεύειν.
 Ἀμφιάραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύ-
 εσθαι, τοῖς παισὶν ἐντολὰς ἔδωκε τε-
 λειωθεῖσι τὴν τε μητέρα κτείνειν, καὶ
 ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

Ἀδραστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγε- 3
 μόσιν ἑπτὰ πολεμεῖν ἔσπευδε Θήβας.
 Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε· Ἀδραστος
 Τα-

Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Ὀϊκλέους, Καπα-
νεὺς Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστο-
μάχου· οἱ δὲ λέγουσι, Ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ἐξ Ἀργούς. Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτω-
λός· Παρθενοπαῖος Μειλαντιάδος, Αρ-
κάς. τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ Πολυ-
νεΐκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγου-
σι δὲ τοῖς ἑπτὰ Ἐνέουκλον Ἴφιους, καὶ
Μηκιστέα.

- 4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβα-
σίλευε Λυκοῦργος, ἐζήτουν ὕδωρ. καὶ
αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ
Ἵψιπύλη, [ἥτις] νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφέλτην ἀπολιποῦσα, ὃν ἔτρεφεν, Εὐ-
ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκοῦργου. αἰσθόμε-
ναι γὰρ αἱ Λήμνιαι ὕστερον Θόαντα
σεσωσμένον, ἐκεῖνον μὲν ἔκτειναν, τὴν
δὲ Ἵψιπύλην ἀπεμπώλησαν· διὸ πρα-
ΰσσα ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. δει-
κνυού-

κινυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς ἀπο-
 λειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται.
 τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ
 μετὰ Ἀδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖ-
 δα θάπτουσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν,
 ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προ-
 μαντεύεσθαι. τὸν δὲ παῖδα, Ἀρχέμορον
 ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν
 τῶν Νεμέων ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν
 ἐνίκησεν Ἀδραστός· σταδίῳ δὲ Ἐτεοκλός·
 πυγμῇ Τυδεύς· ἄρματι καὶ δίσκιῳ
 Ἀμφιάρεος· ἀκοντίῳ Λαόδοκος· πάλῃ
 Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, 5
 πέμπουσι Τυδέα προερχόμενον Ἐτεοκλεῖ,
 τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνείκει,
 κατὰ συνέθετον. μὴ προσέχοντος δὲ
 Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων
 Τυδεύς ποιούμενος, κατ' ἓνα προκαλού-

με-

μενος, πάντων περιεγένετο, οἱ δὲ, πεντήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες, ἀπιδόντα ἐνὶ ἡδρευσαν αὐτόν. πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέκτεινε. καὶ περὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

- 6 Ἄργεῖοι δὲ καθ' ὀπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τείχεσι. καὶ, πολλῶν ἐπὶ τὰ οὐσῶν, Ἄδραστος μὲν παρὰ τὰς Ὀμολαΐδας πύλας ἔστη· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Πρεϊτίδας· Ἱππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀγκαΐδας· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. Καθ' ὀπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιντο τῶν πολέμιων, ἐμαντεύετο.

Ἦ

Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας 7
 Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ
 γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος
 τυφλὸς τὰς ὁράσεις. οὗ περὶ τῆς πη-
 ρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διά-
 φοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Δεῶν
 Φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις,
 ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· Φερεκύ-
 δης δὲ, ὑπὸ Ἀθηναῖς αὐτὸν τυφλω-
 θῆναι. οὗσαν γὰρ Χαρικλῶ προσφιλῆ
 τῇ Ἀθηναίᾳ γυμνήν
 ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
 [τοὺς ὀφθαλμοὺς] αὐτοῦ καταλαβομέ-
 νην, πηρὸν ποιῆσαι· Χαρικλοῦς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις,
 μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς
 διακαθάρασεν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποι-
 ῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ δωρή-
 σασθαι κυάνεον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς

βλέ-

βλέπουσιν ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φη-
 σιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην
 ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώ-
 σας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ
 τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνου-
 σιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. διόπερ Ἥρα
 καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς
 γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλ-
 λον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦ-
 τον ἀνέκρινον. ὁ δὲ ἔφη, δεκάεννέα
 μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς
 μὲν ἐννέα, ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα,
 γυναῖκας. ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
 σε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ
 ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν·
 Οἶη μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπε-
 ται ἀνὴρ·
 Τὰς δὲ δέκα ἐμπλήρησι γυνὴ τέρ-
 πουσα νόημα.]
 Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

Οὗτος

Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευόμενος εἶπε
 νικήσειν, εἰ Μενόικεὺς ὁ Κρέοντος
 ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιδιδῷ. τοῦτο
 ἀκούσας Μενόικεὺς ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν
 πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. Μάχης δὲ
 γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τει-
 χῶν συνεδιώχθησαν. καὶ Καπανεὺς
 ἀρπάσας κλήρακα, ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐ-
 τῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κέραυνοϊ*
 τούτου δὲ γενομένου, τρόπαιον τῶν Ἀρ- 8
 γείων γίνεται. ὥς δὲ ἀπώλλυντο πολ-
 λοί, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν,
 Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βα-
 σιλείας μόνομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν
 ἀλλήλους. Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομέ-
 νης μάχης, οἱ Ἀστανόυ παῖδες ἡρίστευ-
 σαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα

O 2

ἀπέ-

III, 6, 7. Menoeceus se pro Thebis immolat.

8. Eteocles et Polynices soli pugnant et se mutuo
 interimunt. Hinc pugna iterum fit, fugantur
 Argivi.

ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ, Ἐτέουλον· Ἀμφιδάμοιο δὲ Παρθενοπαῖον. ὥς δὲ Εὐριπίδης Φησί, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων Τυδεΐδης τιτρώσκει. ἡμιθυῆτας δὲ αὐτοῦ κείμενου, παρὰ Διὸς αἰτήσαντήν Ἀθηναῖαν Φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδεΐαν, ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβαν ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελάνιππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· [τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεΐς ἔκτανεν αὐτόν.] ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγνέσθαι ἐξεβρόχθη αὐτόν. ὥς δὲ εἶδει Ἀθηναῖα, μυσάχθεῖσα, τὴν εὐεργεσίαν ἀπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφιαράου δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν

III, 6, 8. Tydei inhumanitas a Pallade punita. Amphiarus terrae hiatus interceptus.

πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα τρα-
 ῖῃ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέ-
 στησεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ
 ἡνιόχῳ Βάτῳ, ὡς δὲ ἔμοι, Ἐλαττωνῶ,
 ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν
 ἐποίησεν. Ἀδραστὸν δὲ μόνον ἵππος
 διέσωσεν Ἀρίων. τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος
 ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐριννύϊ
 κατὰ τὴν συνασίαν.

Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων Σαρ. VII,
 βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀρ- I
 γείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ
 κηρύξας μηδένα θάπτειν, Φύλακας κατ-
 ἔστησεν. Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰ-
 δίποδος θυγατέρων, κρύφα τὰ Πολυ-
 νέικους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ Φω-
 ραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτὴν τῷ τάφῳ

O 3

ζω-

- III, 6, 8. Adrastus fugit ab Arione abreptus.
 7. 1. Creon corpora caecorum humare vetat.
 Antigones pietas. Theseus inhumanitatem Cre-
 ontis vlciscitur.

ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετηρίαν θείας, ἡέλου θάπτειν τοὺς νεκρούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰροῦσι Θήβας· καὶ τοὺς νεκρούς τοῖς οἰκείοις διδόασιν θάψαι. Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἡ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἴφιους, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

- 2 Μετὰ δὲ ἔτη δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμαρῆσθαι βουλόμενοι. καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίῳνος ἡγουμένου, ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως στρατεύεται. λαβοῦσα

βοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου
 τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε
 καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ
 ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας
 ἐπολέμουν. Ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι
 οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμ-
 Φιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου· Διομή-
 δης Τυδέως· Πρόμαχος Παρθενοπαίου·
 Σθένελος Καπανέως· Θέρσανδρος Πο-
 λυνείκους· Εὐρύπυλος Μημιστέως. Οὗ- 3
 τοι πρῶτον μὲν πορθεῖσι τὰς πέριξ κώ-
 μας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόν-
 των Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγου-
 μένου, γενναίως μάχονται. καὶ Λαο-
 δάμας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει· Λαοδάμαν-
 τα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μετὰ τὸν τού-
 του θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς
 τὰ τέλη. Τειρεσίου δὲ εἰπόντος αὐ-
 τοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ

Ο 4

δια-

III, 7, 2. adversus Thebas duce Alcmacone.
 Thebani videnti urbem deserunt.

διαλύσας ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ Φεύ-
 γειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κήρυκα
 πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιβάσαντες
 ἐπὶ τὰς ἀπήνας τέκνα καὶ γυναῖδας,
 ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. οὐκίτωρ δὲ
 ἐπὶ τὴν λεγομένην Τιλφοῦσσαν κρήνην
 παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας, ἀπὸ
 ταύτης πιὼν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πό-
 λιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατώκησαν.
 4 Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν
 Θηβαίων μαθόντες, εἰσίστιν εἰς τὴν
 πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν,
 καὶ καταιρεοῦσι τὰ τείχη. τῆς δὲ λείας
 μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλ-
 λωνι καὶ τὴν Τειρεσίαυ θυγατέρα Μαν-
 τῶ. ἠϋξάντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες
 τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

Ms-

III, 7, 3. Tiresias moritur. 4. Evertuntur ab
 Argivis Thebae. Manto Delphos missa.

Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν 5
 αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν
 δῶρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα,
 μᾶλλον ἠγανάκτησε καὶ, χρήσαντος
 Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀκέντει-
 νεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμ-
 φιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐρι-
 φύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. Ἀλκμαίωνα
 δὲ μετῆλθεν Ἐριννύς τοῦ μητρῷου Φό-
 νου. καὶ μεμηνῶς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρ-
 καδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖ-
 θεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρτινίην γαμεῖ
 τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τότε ὄρμον
 καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. Γενομέ-
 νης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφό-
 ρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς
 Ἀχελῷον ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον
 πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον
 πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα

Ο 5

καὶ

καὶ ξενίζεται παρ' αὐτοῦ. ἔπειτα ἀφί-
κόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας
ἀπελαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς
Ἀχελώου πηγὰς παραγενόμενος, κα-
θαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκεί-
νου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει,
καὶ ὃν Ἀχελῶος προσέχωσε τόπον
κτίσας κατώκησε.

Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρ-
μον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λα-
βεῖν, καὶ λεγούσης αὐτὴ συνοικήσειν αὐ-
τῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· [διό] παραγε-
νόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκυονίδων, Φηγεῖ
λέγει τεθροσπίζθαι τῆς μανίας ἀπαλλα-
γὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελ-
φοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον.
ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. μηνύσαντος
δὲ Δεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα
λα-

III, 7, 5. Post multos errores ad Acheloum con-
fidet; tandem ex insidiis interit.

λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν
 Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φη-
 γέως, ἀναιρεῖται. Ἀρσινόην δὲ μεμφο-
 μένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάζ-
 σαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τε-
 γέαν, καὶ διδόασιν Ἀγαπήνορι, κατα-
 ψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς Φό-
 νον. Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος 6
 ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντος αὐ-
 τῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγενημέ-
 νους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γε-
 νέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς
 τίσωνται Φόνον. γεγόμενοι δὲ ἐξαίφνης
 οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδιμίαν τοῦ
 πατρὸς ἐξήεσαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ
 καιρὸν, οἷτε Φηγέως παῖδες Πρόνοος
 καὶ Ἀγήνορ εἰς Δελφοὺς κομίζοντες
 ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον,
 καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ

τοῦ

τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότερός
 τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ ἀνελόντες τοὺς
 τοῦ πατρὸς Φονέας, παραγενόμενοι τε
 εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ
 βασίλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ
 ἄχρι Τεγέας, ἐπιβοηθήσαντων Τεγεα-
 τῶν καὶ τινων Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς
 7 Φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. Δη-
 λώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε
 ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς
 Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀχε-
 λῶου. πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπει-
 ρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ
 κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα,
 κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μην-
 τοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι,
 Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην·

κο-

III, 7, 6. et Acarnaniam incolunt. 7. Amphilo-
 lochi et Tisiphones

κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη
 δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέ-
 οντι. καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγ-
 κοῦσαν εὐμορφία, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυ-
 ναικὸς ἀπερπωληθῆναι, δεδοικίας, μὴ
 Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται· τὸν
 δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην
 ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέ-
 ρα, θεράπαιναν· παραγενόμενον δὲ εἰς
 Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτη-
 σιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμ-
 φίλοχος, κατὰ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος,
 Ἀμφίλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.

Ἐπανάγωμεν δὲ πάλιν Cap. VIII,
 ἐπὶ τὸν Πελαγον· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν I
 Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, κατὰπερ ὑπέ-
 θεμεν, Ησίοδος δὲ αὐτόχθονα. Τούτου
 καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας,

ἦ,

ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης
 Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς
 βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυ-
 ναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε·
 Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικᾶ, Νύκτι-
 μιον, Πευκέτιον, Καῦνανα, Μηκιστέα,
 Ὀπλέα, Μακάρέα, Μάκεδνον, Ὀρον,
 Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγ-
 κύορα, Ἀρχεβάτην, Καρτέρωνα, Αἰ-
 γαίωνα, Πάλλαντα, Εὖμονα, Κάνηθον,
 Πρόδοσιν, Δίνον, Κορέθοντα, [Μαίνα-
 λον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον,
 Φθιον, Λύκιον, Ἀλίφθρον, Γενέτορα,
 Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην,
 Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτανα, Αἴμονα,
 Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραι-
 έα, Τιτάναν, Μαντίνουν, Κλείτορα,
 Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. Οὗτοι πάν-
 τας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερηφα-
 νείᾳ

III, 8, 1. Eius progenies propter impietatem a
 Iove deleta.

νεία καὶ ἀσεβεία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βου-
 λόμενος τὴν ἀσέβειαν πειρᾶσθαι, εἰκα-
 σθεὶς ἀνδρὶ χερνήτη παραγίνεται. οἱ
 δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφά-
 ξαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς
 ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγχνα συναναμί-
 ξαντες, παρέθεσαν, συμβουλεύσαντος
 τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου.
 Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν,
 ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος.
 Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐπεραν-
 νωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου·
 ἀνασχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ
 τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφάψαμένη, τὴν ὀρ-
 γὴν κατέπαυσε.

Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παρα- 2
 λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυ-
 σμός ἐγένετο. τοῦτον ἔνιοί Φασι διὰ
 τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν

γε-

γεγενῆσθαι. Εὐμήλος δὲ καὶ τινες ἑτε-
 ροὶ λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλ-
 λιστῶ γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐ-
 τὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέ-
 γει· Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύ-
 δης δὲ Κητέως. αὕτη σύνθηρος
 Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη
 στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν [αὐτοῦ] μεῖ-
 ναι παρθένον. Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς,
 ἀκούσῃ συνευιάζεται, εἰκασθεὶς, ὡς
 μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ
 ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. βουλόμενος δὲ Ἥραν
 λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μεταμόρφωσεν αὐ-
 τήν. Ἥρα δὲ ἔπεισεν Ἄρτεμιν, ὡς
 ἄγριον θηρίον κατατοξεῦσαι. εἰσὶ δὲ οἱ
 λέγοντες, ὡς Ἄρτεμις αὐτὴν κατετό-
 ξευσεν, ὅτι τὴν παρθένον οὐκ ἐφύλα-
 ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς
 τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δί-
 δω-

III, 8, 2. Callisto in vrsam mutata; ex ea na-
 tus Arcas.

δωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας
 Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερί-
 σας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας Cap. IX,
 τῆς Ἀμύνλου, ἣ Μεγανείρας τῆς Κρό- I
 κωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης
 Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλα-
 τος καὶ Ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμερί-
 σαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλα-
 τος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στή-
 φalon καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ
 Ἀλέου καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ
 Προῖτος.

Ἀλέου δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως,
 θυγάτηρ μὲν Αὖγη, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ
 Λυκοῦργος. αὕτῃ μὲν οὖν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέ-
 φος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶ-
 χε τὴν περυσύνην. ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς

με-

μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν
εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς
δυσσέβημα, Φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πα-
τρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ·
παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μισῶν δυνάστης
παραλαβὼν αὐτὴν ἔφθειρε. Τὸ δὲ
βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θη-
λὴν ὑποσχούσης ἐλάφου, Τήλεφος
ἐκλήθη. καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύ-
θου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας,
ἦκεν εἰς Δελφοὺς. καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ
θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς
καὶ Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος
αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυνατείας γίνεται.

2 Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐ-
ρυνόμης, Ἀγκάτος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμ-
φιδάμας καὶ Ἰάσος. Ἀμφιδάμαντος δὲ
Μειλχιῶν καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν
Εὐρυσταεὺς ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμέ-

νης

νης τῆς Μινύου Ἀταλάντῃ ἐγένετο. ταύ-
της ὁ πατήρ, ἄρρένων παίδων ἐπιθυμῶν,
ἐξέθηκεν αὐτήν· ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολ-
λάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες
κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία
δὲ Ἀταλάντῃ γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν
ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθ-
ωπλισμένη διετέλει. βιάζεσθαι δὲ αὐ-
τὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥῖοκος καὶ
Ῥλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέ-
θανον. Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων
ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον.
καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Περίᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπά-
λαισε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν· Ἀνευροῦσα δὲ
ὑστερον τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατήρ γαμεῖν
αὐτὴν ἔπειθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον
τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα
τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων
τοὺς δρόμους προϊοῦσα, ἐτρόχχε καθ-
ωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν,

αὐτῷ Θάνατος ὠφείλετο· μὴ καταλη-
φθέντι δὲ, γάμος. ἤδη δὲ πολλῶν
ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρα-
σθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια
μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ
διωκόμενος ταῦτα ἔριπτεν. ἡ δὲ, ἀναι-
ρουμένη τὰ ῥιπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνι-
κήθη. ἔγχευε οὖν αὐτὴν Μειλανίων,
καὶ ποτε λέγεται [μὴ] θηρεύοντας αὐ-
τοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ
κεῖ συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλά-
γῃναι. Ἡσίودος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν
Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχοινέας
εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου· καὶ τὸν
γῆμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ
Ἴππομένην. ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίω-
νος Ἀτάλαντη, ἣ Ἄρεος, Παρθε-
νοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύ-
σατο.

Ἀτλαν-

Ἄτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Cap. X,
 Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν **I**
 Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες
 προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη,
 Κελαινὴ, Ἠλέντρα, Στερόπη, Ταυ-
 γέτη, Μαῖα.

Τούτῳ Στερόπην μὲν, Οἰνόμαος
 ἐγγημε· Σίσυφος Μερόπην. Δυσὶ δὲ
 ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαι-
 νοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσει-
 δῶν ἐν μακάρων ᾤκισε νήσοις. δευ-
 τέρῃ δὲ Ἀλκυόνη· ἣ θυγατέρα μὲν
 ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι
 Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, [καλλίστην], υἱοῦς
 δὲ Τριέα καὶ Ὑπερήνορα. Τριέως μὲν
 οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ
 Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀν-
 τιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆτος
 καὶ Ἀμφιάου. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἄτλαν-
 τίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

P 3

Μαῖα

2 Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ
 συνελθοῦσα, ἐν ἄντρῳ τῆς Κυλλήνης
 Ἑρμῆν τίττει. οὗτος ἐν πρώτοις ἐπὶ
 τοῦ λίθου κείμενος, ἐκδύς, εἰς Πιε-
 ρίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας αἱ
 ἔνεμεν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ Φωρε-
 θεῖη ὑπὸ τῶν ἰχθύων, ὑποδήματα τοῖς
 ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 λον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέ-
 κρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν
 βύσσας πέτραις καθήλωτε, τῶν δὲ
 κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ
 δὲ κατέκαυσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλή-
 νην ᾤχετο. καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ
 νεμομένην χελώνην. ταύτην ἐγκαθά-
 ρας, εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ
 ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύρας
 εὔρε καὶ πληκτρον. Ἀπόλλων δὲ τὰς
 βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται καὶ

καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ
 ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
 οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθῃσαν,
 διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἵχνος δύνασθαι. μα-
 θῶν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφό-
 τα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγι-
 νεται. καὶ τὸν Ἑρμῆν ᾗτιότο. ἡ δὲ
 ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.
 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας,
 τὰς βόας ἀπῆται. Διὸς δὲ κελεύοντος
 ἀποδοῦναι, ᾗρουεῖτο. μὴ πείθων δὲ, ἔγει-
 τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας
 ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ
 Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς
 δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πη-
 ξάμενος ἐσύριξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύ-
 την βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῇν
 ῥάβδον ἐδάδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν.
 ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγ-

γος ἦΐελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπέλ-
 θεῖν· καὶ δοὺς διδάσκεται τὴν διὰ τῶν
 ψήφων μαντικὴν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κή-
 ρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων
 τίθησι.

3

Ταῦγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα·
 ἂφ' οὗ καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖ-
 ται. Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρτης
 τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐ-
 τόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχα-
 ρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκη, ἣν ἔγχε-
 μεν Ἀκρίσιος. Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομή-
 δος τῆς Λαπίθου Κυνόρτης, καὶ Τάκιν-
 θος, τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμε-
 νον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων
 ἀπέκτεινε. Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς
 γαμεῖ Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθ'-
 ἅπερ Στησίχορος φησι· καὶ τίκτει
 Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λεύ-
 κιππον. Ἀφαρέας μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης,
 τῆς

τῆς Οἰβάλου, Λυγνεύς τε καὶ Ἰδας
καὶ Πεῖσος. κατὰ πολλοὺς δὲ, Ἰδας
ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγνεύς δὲ
ὄξυδερκία διήνεγκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ
γῆν θεωρεῖν. Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλο-
δίκης τῆς Ἰνάχου] θυγατέρες ἐγένοντο
Ἰλάειρα καὶ Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαν-
τες, ἔγημαν Διόσκουροι. πρὸς δὲ ταύ-
ταις, Ἀρσινόην ἐγέννησε. ταύτῃ μίγνυ-
ται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ.
τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης
τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κο-
ρωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ· καὶ
Φασὶν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα,
καὶ εὐθὺς συνελθεῖν. τὴν δὲ, παρὰ
τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην [ἐλομένην]
Ἰσχυρί [τῷ Ἐλάτου υἱῷ] συνοικεῖν.
Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κό-
ρακα καταρᾶται, ὃς τέως λευκὸν εἶοντα
ἐποίησε μέλανα, αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε.

P 5

καιο-

καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος
 ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κέν-
 ταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρι-
 κὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος
 ἐδιδάχθη. καὶ γενόμενος χειρουργικὸς,
 καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ
 μόνον ἐκάλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ'
 ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. παρὰ
 γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν Φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα, τὸ μὲν
 ἐκ τῶν ἀριστερῶν ῥυέν, πρὸς Φθορὰν
 ἀνθρώπων ἐχρῆτο· τὸ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν,
 πρὸς σωτηρίαν· καὶ διὰ τούτου τοὺς
 τελευτηκότας ἀνῆγειρεν. εὗρον δὲ τινὰς
 λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπα-
 νέα καὶ Λυκοῦργον· ὡς δὲ Στησίχορος
 Φησιν, Ἐριφύλην· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ
 Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει· Τυνδά-
 ρεων, ὡς Φησι Πανύασις· Ὑμέναιον,
 ὡς

III, 10, 3. Aesculapii mater. Is, cum mortuos
 in vitam restitueret,

ὥς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν
 Μίνωος, ὥς Μνησαγόρας λέγει. Ζεὺς 4
 δὲ Φοβηθεῖς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θε-
 ραπείαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν ἀλλή-
 λοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο
 ὀργισθεῖς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας,
 τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασπνεύσαντας.
 Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ρίπτειν αὐτὸν εἰς
 Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λητοῦς, ἐπέ-
 λευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θηγεύσαι.
 ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς
 Ἀδμητον τὸν Φέρητος, τοῦτω λατρεύων
 ἐποίμαινε. καὶ τὰς θηλείας βόας πᾶ-
 σας διδυματόκους ἐποίησεν.

Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν
 καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι
 τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη·
 τοῦ δὲ, Οἰβαλον· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηί-

δοῦ

III, 10, 4. fulmine percussus periit. Apollo Cyclopi-
 bus interemptis in servitutem Admeto traditur.
 Alius stirpis

δος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἴπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

- 5 Ἴπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς, Σκαῖος, Ἐναρσφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρυτος, Ἴπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἀλκων. τοὺς Ἴπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. οἱ δὲ Φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. αὐτῇ δὲ ὅτε Ἡρακλῆς Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχονται. καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

Ἰκα-

III, 10, 4. a Periere duææ ordo. 5. Hippocoontis progenies caesa ab Hercule. Tyndareus Spartam reductus.

Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας 6
 νύμφης Νηίδος Θόας, Δαμάσιππος,
 Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περίλεως, καὶ θυ-
 γάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγνημεν Ὀδυσσεύς.

Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν
 ἔχεμος ἔγνημε· καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν
 ἔγνημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν
 Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε. Διὸς δὲ Λή- 7
 δα συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνω, καὶ
 κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ
 Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλέ-
 νη· Τυνδάρεω δὲ Κόστωρ. λέγουσι δὲ
 ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διός.
 ταύτην γάρ, τὴν Διὸς Φεύγουσαν συν-
 ουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μετα-
 βαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία τῷ κύ-
 κνω, συνελθεῖν· τὴν δὲ ὥν ἐκ τῆς συν-
 ουσίας ἀποτεκεῖν. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς
 ἄλλοις εὐρόντά τινα ποιμένα, Λήδα

HO-

νομίσαντα δοῦναι. τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν· καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην ὥς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα τρέφειν.

Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας, εἰς Ἀθήνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Καστώρ εἰς Ἀθήνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεῶς ὄντος, αἰοῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῶς μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον.

8 Παραγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκάιου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλέως, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου,

Με-

Μενεσθεὺς Περεῶ, Σχέδιος Ἐπιστρό-
 φου, Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνέ-
 λεως Λήϊτου, Αἴας Ὀϊλέως, Ἀσιάλα-
 φος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ
 Χαλκιδόντος, Εὐμηλος Ἀδμήτου, Πο-
 λυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς Κορώνου,
 Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ,
 Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐεί-
 μονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίκλου, Μενέ-
 λαος Ἀτρέως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελα-
 μῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. Τούτων 9
 ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδόκει,
 μὴ, κριθέντος ἑνὸς, στασιάζουσιν οἱ λοι-
 ποί. ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεως,
 εἰὰν συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπης
 αὐτῷ γάμον, ὑποθήσεσθαι τρόπον τινά,
 δι' οὗ μηδεμίαν γενήσεται στάσις· ὥς
 ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδά-
 ρεως, πάντα εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνη-
 στῆ-

στῆρας βοηθήσειν, εἰάν τις προκριθεὶς
 νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ
 τὸν γάμον. ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδά-
 ρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ
 Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον,
 Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται
 Πηνελόπην.

Cap. XI, Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης
 I Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γέ-
 νος Αἰτωλίδος, ἥ, κατὰ πᾶν Ἀκουσι-
 λαὸς Φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ
 Κλυταίρας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμηλον,
 Εὐνόδαμον.

2 Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παί-
 δων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πό-
 λεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν· καὶ διὰ
 τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρωι Διόσ-
 κουροι. βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευ-
 κίπ-

III. 11, 1. Menelai progenies. 2. Dioscuri in
 pugna cum Ida et Lynceos, Apharei filiis,

κίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἄρπα-
 σαντες, ἔγημαν. καὶ γίνεται μὲν Πο-
 λυδεύκους καὶ Φοίβης, Μνησίλεως· Κά-
 στορος δὲ καὶ Ἰλαίρας, Ἀνώγων. Ἐλά-
 σαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας λείαν μετὰ
 τῶν Ἀφάρεως παίδων Ἴδα καὶ Λυγ-
 κέως, ἐπιτρέπουσιν Ἴδα διελεῖν· ὁ δὲ,
 τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώ-
 του καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ
 ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ
 λοιπόν. καὶ Φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέ-
 ρος τὸ ἴδιον πρώτον Ἴδας, καὶ τὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν
 εἰς Μεσσήνην ἤλασε. σκοπεύσαντες δὲ
 ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε
 λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνε-
 λαύνουσι. καὶ τὸν Ἴδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ

ἰδῶν

III, II, 2. victi immortalitatem alternis confe-
 quuntur.

ιδῶν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδα· καὶ κείνος αὐτὸν κτείνει· Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δέρι προέμενος· τὸν δὲ Ἴδαν διαύκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σιοτωθεὶς. καὶ Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκουσιν τὴν Ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε.

Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμφάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Cap. XII, Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ
 I Διὸς, Ἰασιῶν καὶ Δάρδανος ἐγένοντο.
 Ἰασιῶν μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δήμητρος,
 καὶ

III, 12, 1. Electrae, Atlantis filiae, (v. cap. 10.
 1.) progenies ex Iove:

καὶ θέλων καταισχύναι τὴν θεὸν, κε-
ραυνοῦται. Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανά-
τῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθρά-
κην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπει-
ρον ἦλθε. Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦ-
κρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης
Ἰδαίας· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νε-
μόμενοι Τεῦκροι πρόσηγορεύοντο. Ὑπο-
δεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λα-
βὼν μέρος τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐκείνου
θυγατέρα Βατείαν, Δάρδανον ἔκτισε πό-
λιν. Τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν 2
χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλασε.
Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ
Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἄπαις ἀπέ-
θανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν
βασιλείαν, γήρας Ἀστυόχην τὴν Σι-
Q 2 μόνον

III, 12, 1. Iasion et Dardanus: is Batiam Teucrī
filiam ducit, Dardaniam condit, 2, Dardani filii
Ilus I. et Erichthonius. Huius f. Tros: ex
quo natus Ilus II.

μόεντος, τέκνοι Τρώα. Οὗτος παρα-
 λαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν
 ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. καὶ γή-
 μας Καλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ
 θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ,
 Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην.
 Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας
 Ζεὺς δι' αἵετοῦ, θεῶν οἶνοχόον ἐν οὐ-
 ρανῷ κατέστησεν. Ἀσσαράκου δὲ καὶ
 Ἰερσμνήμης τῆς Σιμόεντος, Κάπυς· τοῦ
 δὲ, καὶ Θέμιδος τῆς Ἴλου, Ἀγχίσης·
 ᾧ δ' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτη
 συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύ-
 ρον, ὃς ἅπαις ἀπέθανε.

3 Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος,
 καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐ-
 τόθι τέθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλην·
 καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους
 καὶ

III, 12, 2. Ganymedes et Asfaracus: Ex hoc Ca-
 ppy, Anchisae pater, avus Aeneae. 3. At ille
 condit

καὶ κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τοῦ
 βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ βοῦν ποι-
 κίλην, καὶ Φράσαντος, ἐν ᾧ περ αὖ
 αὐτῇ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶ-
 πετο τῇ βοί. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν
 λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον,
 κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύ-
 την μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. Τῷ δὲ Διὶ
 σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ'
 ἡμέραν τὸ διῆπετὸς Παλλάδιον πρὸ τῆς
 σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. ἦν δὲ τῷ
 μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμ-
 βεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ ὀδρὺ διηρ-
 μένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάνην καὶ
 ἄτρακτον.

Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιή-
 δε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν
 Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτῳι τρέφεσθαι, ᾧ
 θυγάτηρ ἦν Παλλὰς· ἀμφοτέρας δὲ,
 ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλο-

Q 3

vbi-

νεικίαν ποτὲ προσελθεῖν. μελλούσης δὲ
 πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία, φο-
 βηθέντα, τὴν αἰγίδα προτεῖναι. τὴν
 δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕ-
 τως ὑπὸ τῆς Ἀθηναῆς τραυθεῖσαν πε-
 σεῖν. Ἀθηναῖν δὲ, περίλυπον ἐπ' αὐτῇ
 γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κα-
 τασκευάσασαν, καὶ περιτεῖναι τοῖς
 στέρνοις ἣν ἔδωκεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν
 ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Δίῳ. ὕστερον δὲ
 Ἡλέκτρας κατὰ τὴν Φθοράν τούτῳ
 προσφυγούσης, διαρρήψαι μετ' Ἀτῆς καὶ
 τοῦ Παλλάδιου εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν.
 Ἴλου δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα
 τιμᾶν. καὶ περὶ μὲν Παλλαδίου ταῦτα
 λέγεται.

Ἴλος δὲ γῆμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδρά-
 στου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμει-
 Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τι-
 νᾶς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους
 δὲ,

δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοῖ παῖδας
 μὲν Τιθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκε-
 τάονα, Ποδάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡσι-
 όνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ
 σύμφυς Καλύβης Βουκολίωνα.

Τιθωνόν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' 4
 ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν νομίζει· καὶ κεῖ
 συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα
 καὶ Μέμνονα.

Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ 5
 Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμεῖς
 λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κλη-
 θεὶς Πρίαμος· καὶ γαμεῖ πρώτην Ἀρί-
 σβην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς
 Αἰσάκος γίνεται, ὃς ἐγγημεν Ἀστερό-
 πην τὴν Κεβρήνος θυγατέρα, ἣν πεν-
 θῶν ἀποθανοῦσαν ἀπαρνεώθη. Πρία-
 μος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑρτάκῃ, δευ-

Q 4

τέ-

III, 12, 3. Huius progenies. 4. Tithonus
 Memnonem ex Aurora suscipit. 5. Priami
 liberi:

τέραν ἔγημεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος,
 ἥ ὥς τινὲς Φασι, Κισσέως· ἥ ὥς ἑτε-
 ροὶ λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ
 Μετώπης. γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος
 μὲν Ἑκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλ-
 λοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καὶ
 ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ
 πᾶσαν ἐπινέμβασθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν.
 Ματρὸν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν
 ὄνειρον, Αἴτακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο·
 ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητρο-
 πάτορος Μέροπος διδαχθεὶς. οὗτος εἴ-
 πων, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα
 ἐπώλειαν, ἐκτεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε.
 Πρίαμος δὲ, ὥς ἐγεννήθη τὸ βρέφος,
 δίδωσιν ἐκτεῖναι οἰκέτῃ κομίσαντι εἰς
 Ἰδην. ὃ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομά-
 ζετο·

III, 12, 5. ex iis Hector, maior natus; tum Pa-
 ris seu Alexander; somnio Hecubae monitus
 Priamus puerum exponi iubet. is servatus
 agnoscitur a parentibus.

ζετο· τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ὁ
δὲ σωζόμενον εὐρῶν, ἀναιρεῖται. καὶ
κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖ-
δα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. Γενόμε-
νος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων
κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖτις Ἀλέξανδρος
προσωνομάσθη ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ
τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ
βοηθήσας. καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γε-
νέας ἀνεῦρε

Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἑκάβη θυ-
γατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πο-
λυξένην, Κασσάνδραν· ἣ συνελθεῖν βου-
λόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέ-
σχετο διδάξειν. ἣ δὲ μαθοῦσα οὐ συν-
ῆλθεν. ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς
μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. Αὖτις δὲ
παῖδας ἐγέννησε Δηίφοβον, Ἑλενον,
Πάμμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππό-

Q 5

ποον.

νοον, Πολύδαρον, Τρώϊλον. τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννημέναι.

Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμω παῖδες γίνονται, Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰποδάμας, Μήστωρ, Ἄγας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύον, Βίας, Χρόμιος, Ἀστύγονος, Τελέστας, Εὐαυδρος, Κεβριόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάριος, Δημοκόων, Ἀρόρητος, Δηϊόπτης, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπείροχος, Αἰγεωνεὺς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Συγατέρες δὲ, Μέδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀρισταδήμη.

6 Ἐκτῶρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ. Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνήν τὴν Κεβρήνος τοῦ παταμοῦ θυγα-

III, 12, 5. Reliqui Priami filii et filiae. 6. Hector Andromachen,

γατέρα. αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντι-
κὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ
μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένῃ· μὴ πείθουσα δὲ,
εἶπεν, εἰν τρωῖῃ, παραγενέσθαι πρὸς
αὐτήν· μόνην γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι.
τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι.
πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα
ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρακλείῳ, πρὸς
Οἰνῶνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδὴν. ἥ δὲ,
μνησικακοῦσα, θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη.
Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κοι-
ζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνῶνῃ δὲ, μετα-
νοήσασα, τὰ πρὸς θεραπεΐαν φάρμακα
ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν
ἐαυτὴν ἀνήρτησεν.

Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὠκεανοῦ καὶ
Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
ροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς

καὶ

καὶ Εὐρυνόμης. οὗτος Μετώπην γηγά-
μενος· Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγά-
τηρ αὕτη· δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν,
Ἴσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυ-
γατέρας· ὧν μὲν μία Αἰγίαν ἥρπασε
Ζεὺς. ταύτην Ἀσωπὸς ζήτην, ἦκεν εἰς
Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου
τὸν ἥρπακτά εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσω-
πὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν
ἐπὶ τὰ οἴκητα ἀπέπεμψε βεῖδρα. διὰ
τοῦτο, μέχρι καὶ νῦν, ἐκ τῶν τούτου
βείδρων ἄνθρακες φέρονται.

Αἰγίαν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε
Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰ-
γίαν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται,
καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν.
Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ
τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Γα-
μεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδρίδα, τὴν Χείρων-
νος,

νος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, Πη-
λεύς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δέ
φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν
Πηλέως εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου παῖδα
καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως. Μίγνυται δὲ
αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς
πηγὴν ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλε-
σθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδας
Φῶκον.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἅπαντων Αἰά-
κός. διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχού-
σης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμ-
φάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολε-
μῶν, τὴν Ἀρκαδίαν ἔλεῖν μὴ δυνάμε-
νος, προσποιησάμενος Φιλίαν, ἔκτεινεν
αὐτὸν καὶ ἀέσπειρε μελείσας, χρη-
σμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσεσθαι
τῶν ἐνεοτάτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα,

εἰάν

III, 12, 6. tum Phocus. Aeacī pietas, depre-
catio pro Hellade, honos apud inferos ei
habitus.

ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀναρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλευσάιν· καὶ λαχὼν κλήρω Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει· καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, Φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίνεται πρὸς Κυχρεά τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐ-

III, 12, 6. ut aditum Orci seruet. Phoci caedes, et fratrum exilium.

αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄποις,
 τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ὁ
 δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀκάθου τοῦ
 Πέλοπος, καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρα-
 κλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γένηται,
 Φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἰετοῦ,
 τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα, καὶ
 στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρα-
 κλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν
 Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Τεῦκρος.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν Cap. XIII,
 πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀπύρως, ὑπ' αὐ- I
 τοῦ καθαίρεται καὶ λαμβάνει παρ' αὐ-
 τοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς
 χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. καὶ γίνεται
 θυγάτηρ αὐτοῦ Πολυδώρα, ἣν ἔγημε
 Βῶρος ὁ Περιήρους. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ 2
 τὴν

III, 12, 6. Telamon ex Periboea suscipit Aiacem.

13, 1. Peleus ab Eurytione lustratus, Anti-
 gone ducta socerum imprudens occidit.

τὴν Θῆραν τοῦ Καλυδωνίου κἀπρου μετ'
Εὐρυτίωνος ἐλθὼν, προέμενος ἐπὶ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ
κτείνει τοῦτον ἄκων.

Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας Φυγῶν εἰς
Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ
3 ὑπ' αὐτοῦ κατὰίρεται. ἀγωνίζεται δὲ
καὶ τὸν ἐπὶ Πελοῖα ἀγῶνα, πρὸς Ἀτα-
λάντην διαπαλαίτας. καὶ Ἀστυδάμεια,
Ἀκάστου θυγὴ, Πηλέως ἐρασθεῖσα,
περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λό-
γους. μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλ-
λειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκά-
στου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκού-
σασα, ἀγχόνην ἀνάπτει. Πηλέως δὲ
πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα,
ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειρᾶσθαι.
Ἀνα-

III, 13, 2. Iterum exulat apud Acastum. 3. Ab
eius uxore frustra sollicitatus, stupri falso cri-
mine accusatus,

Ἀκαστος ἀκούσας, κτεῖναι μὲν ὃν ἐκά-
 θηρεν οὐκ ἠβουλήθη· ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ἔνθεν ἀμίλλης
 περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν,
 ὧν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τού-
 των ἐκτέμνων εἰς πήραν ἐτίθει· οἱ δὲ
 μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατε-
 γέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότες τοῦ Πη-
 λέως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμε-
 νος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοιαῦτα
 ἔφη τεθηρευκέναι. ἀποκοιμηθέντος αὐ-
 τοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπὼν Ἀκαστος,
 καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κό-
 πρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. ὁ δὲ ἐξα-
 ναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ
 τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν
 ἀπόλλυσθαι. σῴζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος.

οὐ-

III, 13, 3. a marito in venatione inermis re-
 linquitur; a Chirone servatus.

R

οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητή-
σας δίδωσι.

- 4 Γαμεῖ δὲ * ὁ Πηλεὺς Πολυδά-
ραν * τὴν Περιήρους, ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
νεται Μενέσθιος, ἐπικλὴν ὁ Σπέρχειοῦ
5 τοῦ ποταμοῦ. Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ
Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου
Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ
Ἰεσπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης
γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέ-
σχοντο. ἔνοι δὲ Φασι, Διὸς ὀρμῶντος
ἐπὶ τὴν ταύτης συνουσίαν, εἰρηκέναι
Προμηθεά, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννη-
θέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. τινὲς δὲ
λέγουσι, μὴ βουληθῆναι Θέτιν Διὶ συν-
ελθεῖν ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσιν, Δία δὲ
ὀργισθέντα, Ἰνυτῶ ἐθέλειν αὐτὴν συν-
οικῆσαι. Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμέ-
νου Πηλεῖ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν
αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας
συ-

III, 13, 4. Menesthius ex Polydora et Boro natus.
5. Pelci et Thetidis nuptiae.

συναρπάξει. γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ,
 ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρό-
 τερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορ-
 φὴν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. γαμεῖ δὲ ἐν
 τῷ Πηλῖω· κῆκεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὖω-
 χούμενοι καθύμνησαν. καὶ δίδωσι Χεί-
 ρων Πηλεΐ δόρυ μέλινον, Ποσειδῶν δέ,
 Ἴππους Βάλιον τε καὶ Ξάνθον. ἀθάνατοι
 δὲ ἦσαν οὗτοι.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐν Πηλέως 6
 βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι
 τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυ-
 βοῦσα τῆς νυκτός, ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ
 θνητὸν πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειν
 ἄμβροσίῃ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ
 ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυ-
 ρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν
 προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα
 ἀπολιπούσα, πρὸς Νηρείδας ᾤχετο. κο-
 μίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πη-

R 2

λεός.

λεύς. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε
σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων
καὶ ἄρκτων μυελοῖς· καὶ ὠνόμασεν
Ἀχιλλέα· πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐ-
τῷ Λιγύρων· ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ
προσήμενε.

7 Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι
καὶ Διοσκούροις ἐπόρευθησεν Ἰωλκόν· καὶ
Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα
Φονεύει, καὶ διελὼν μέλη, διήγαγε δι'
αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

8 Ὡς δὲ ἐγένετο ἑνναετῆς Ἀχιλλεὺς,
Κόλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χω-
ρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προ-
ειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν
ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐς θῆτι γυναικείᾳ,
ὡς παρθένον παρέθετο. . . καὶ κεῖ τρε-
φό-

III, 13, 7. Peleus Iolcum expugnat. 8. Achil-
les apud Lycomedem servatus, tandem inde
protractus ad Troiam oppugnandam profi-
ciscitur.

Φόμενος τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηϊδά-
μειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος
αὐτοῦ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὖθις.
Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκο-
μήδους ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρη-
σάμενος, εὔρε, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
εἰς Τροίαν ἤλθε.

Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύν-
τορος. οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη,
καταψευσαμένης Φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ
πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θε-
ραπευθέντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέ-
στησε Δολόπων.

Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
νοιτίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκαστοῦ, ἡ
Περίαπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, κατὰ περ
Φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πη-
λεως. οὗτος ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν

R 3

παι-

παιδιᾶ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα
Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέ-
κτεινε. καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς,
παρὰ Πηλεΐ κατῴκει καὶ Ἀχιλλέως
ἐρώμενος γίνεται.

*

*

*

Cap. XIV, Κέκροψ αὐτόχθων συμφυὲς
I ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος τῆς
Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος· καὶ τὴν
γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀττήν, ἀφ'
ἐαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τού-
του Φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις κα-
ταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τι-
μὰς ἰδίας ἕκαστος. ἦκεν οὖν πρῶτος
Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλή-
ξας τῇ τριαλῇ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρό-
πολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἑρεχ-
θίδαι καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν
Ἀθηνᾶ· καὶ ποιησαμένη τῆς καταλή-
ψεως

ψευς Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν
 ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρασίῳ δείκνυ-
 ται. γενομένης δὲ ἑρίδος ἀμφοῖν περὶ
 τῆς χώρας, Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν· οὐχ, ὥς
 εἶπον τινὲς, Κέκροπα καὶ Κραναόν,
 αὐδὲ Ἐρεχθίδας. θεοὺς δὲ τοὺς δῶδεκα.
 καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς
 Ἀθηναῖς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαν-
 τος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν.
 Ἀθηναῖ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν
 ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Ποσειδῶν δὲ, θυ-
 μῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίου ἐπέ-
 κλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησε.

Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κό- 2
 ρην Ἀγραυλον, παῖδα μὲν ἔσχευ Ἐρυ-
 σίχθονα, δὲ ἄτεκνος μετήλλαξε· θυ-
 γατέρας δὲ Ἀγραυλον, Ἐρσην, Πάν-
 δροπον. Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρσος

R 4

Ἄλ-

Ἀλκίππη γίνεται. ταύτην βιαζόμενος Ἀλιφρόδιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος Φωραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα Θεῶν Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

- 3 Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἥως ἤρπασε· καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν· οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων. τούτου δὲ Ἀστύνοος· τοῦ δὲ, Σάνδακος· ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ, γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγισσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύ-

III, 14, 2. Mars in Areopago iudicatur. 3. Cephalus ex Aurora Tithonum suscipit: a quo oriundus Cinyras.

Ὀξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς
 δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίην, Λαο-
 γόρην καὶ Βραϊσίαν. αὗται δὲ διὰ μῆ-
 νιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συν-
 ευναζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετ-
 ἤλλαξαν. Ἀδωνις δὲ ἔτι παῖς ὢν, 4
 Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ
 συὸς ἀπέθανεν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοί-
 νικος καὶ Ἀλφειβοίης λέγει. Πανύα-
 σις δὲ φησι Θείαντος βασιλέως Ἀσσυ-
 ρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη
 κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν
 ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ
 συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι
 τῷ πατρὶ νύκτας δαΐδεα συνευνάσθη.
 ὁ δὲ ὡς ἤσθετο, σπασάμενος ξίφος,
 ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ, περικαταλαμβα-
 νομένη, θεοῖς ἠῤῥατο ἀφανῆς γενέσθαι.
 θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτήν εἰς δέν-

R 5

δρον

δρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύριαν.
 δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ
 δένδρου βλαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λε-
 γόμενον Ἄδωνιν· ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλ-
 λος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρ-
 νακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρίστατο.
 ἐκείνῃ δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπέδίδου.
 κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὶ γενόμενης, εἰς μοί-
 ρας διηρέθη ὁ ἐν αὐτός· καὶ μίαν μὲν
 παρ' ἑαυτοῦ μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν
 δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ
 ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ Ἄδωνις
 ταύτῃ προσένειμε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν.
 ὕστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ σὺός
 πληγεῖς ἀπέθανε.

- 5 Κέρροπος δὲ ἀποθανόντος, Κραναὸς
 αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκα-
 λίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι,
 [οὗτος] γῆμας ἐκ Λακεδαιμόνος Περ-
 διάδα τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κραναὴν,
 καὶ

καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀτθίδα· ἥς ἀπο-
θανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν
Κραναὸς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων
ἐβασίλευσε. τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκα- 6
λίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα
Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. τοῦτον οἱ μὲν
Ἥφαιστος καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς
Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἥφαι-
στος καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· Ἀθηνᾶ παρ-
εγένετο πρὸς Ἥφαιστον, ὅπλα κατα-
σκευάσαι θέλουσα. ὁ δὲ, ἐγκαταλε-
λειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυ-
μίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν
αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφευγεν. ὥς δὲ ἐγ-
γὺς αὐτῇ ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἣν
γὰρ χῶλος ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. ἡ δὲ, ὥς
σώφρων καὶ παρθένος οὔσα, οὐκ ἠνέ-

σχεγο.

σχετο. ὁ δὲ ἀπὸ σπέρμηνεν εἰς τὸ σκέ-
 λος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα,
 ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρ-
 ριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
 γουῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος
 γίνεται. τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν
 ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέ-
 λουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς
 κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρα-
 κατέθετο, ἀπειπούσα τὴν κίστην ἀνοι-
 γειν. αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου
 ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται
 τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα·
 καὶ, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ
 διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος. ὥς δὲ ἔνιοι,
 δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενόμεναι,
 κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν.
 Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος
 ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφι-
 κτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηναίων· καὶ τὸ
 ἐν

ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύ-
σατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἐορ-
τὴν συνεστήσατο· καὶ Πασιθέαν Νηίδα
νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἧς παῖς Πανδίων
ἐγεννήθη.

Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ τα- 7
φέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς,
Πανδίων ἐβασίλευσεν· ἐφ' οὗ Δημήτηρ
καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον.
ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἑλευ-
σίνα ὑπεδέξατο· Διόνυσον δὲ Ἰκάριος,
καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέ-
λου. καὶ τὰ περὶ τὴν αἰνοποιίαν μαν-
θάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι
θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται
πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ
ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν
ἀφειδῶς ἐλκυσάντες, πεφαρμάχθαι νο-

μί-

III, 14, 7. Succedit Pandion I. Sub quo Ceres
et Bacchus in Atticam veniunt. Icarus cum
filia Erigone et cane Maera.

μίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύων συνήθης ὄνομα Μαίρα, ἢ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κῆκείνη κατοδυρομένη τὸν πατέρα, ἐκυτὴν ἀνήρτησε.

- 8 Πανδίων δὲ γήρας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν· παῖδας δὲ διδυμούς· Ἐρεχθεύα καὶ Βούτην. πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς ὄρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν Ἄρεος· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ὁ δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας ἐρασθεῖς, ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνήσκει Πρόκνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν

χω-

χωρίων. αὖτις δὲ γήμας Φιλομήλαν,
 συνηυνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτε-
 μεν αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφῆνασα ἐν πέπλῳ
 γράμματα [καὶ] διὰ τούτων ἐμήνυσσε
 Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ἡ δὲ, ἀν-
 ζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν
 παῖδα Ἴτυν, καὶ κατεψήσασα, Τηρεΐ
 δεῖπνον ἀγνοοῦντι προτίθησι· καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔφυγε. Τηρεὺς
 δὲ αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδί-
 ωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος
 γινόμεναι περικατάληπτοι, θεοῖς εὐχον-
 ται ἀπορνεωθῆναι. καὶ Πρόκνη μὲν γί-
 νεται ἀηδών· Φιλομήλα δὲ χελιδών.
 ἀπορνεοῦται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνε-
 ται ἔποψ.

Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, Cap. XV,
 οἱ παῖδες τὰ πατρῷα ἐμερίσαντο. καὶ ἱ
 τὴν

III, 14, 8. in his Procne et Philomela Tereum
 ultae. 15, 1. Erechtheus patri in regno

τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει. τὴν δὲ ἰερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ, ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πανδαρον, Μητίονα· θυγατέρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρείθυιαν, ἣν ἤρπασε Βορέας.

Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης· Κρέουσαν δὲ Ζοῦθος. Πρόκριν δὲ Κεφαλὸς ὁ Δηϊόνος. ἡ δὲ, λαβοῦσα χρυσὸν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ Φωραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ὁ δὲ αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. εἰ δέ γε συνέλθοι γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι.

III, 15, 1. Butes in sacerdotio Athenes et Neptuni Erechthei succedit. Erechthei et Praxitheae liberi. Filiae Chthonia, Procris, Cephalo nupta, ad Minoem fuga facta,

ναι· Πασιφάη γάρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηυνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευσεν αὐτόν. καὶ, ὁπότε ἄλλη συνηυνάζετο, εἰς τὰ ἄρθρα ἐφει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἔχοντας οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰσχυρόλον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν ῥίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνηυνάζεται. δεισασα δὲ αὐτὴς τὴν Μίνως γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας καὶ διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ Θήραν· ἦν γὰρ Θηρευτική. διώκουσαν [γὰρ] αὐτὴν ἐν τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν ἀποκτείνει Πρόκριν. καὶ κριθεῖς ἐν Ἀρείῳ πάλῳ φυγὴν αἰδίων καταδικάζεται.

Ὡρεί-

III, 15, 1. in Atticam reuerfa, a marito imprudente interimitur.

- 2 Ὠρεΐθυϊαν δὲ περῶσαν ἐπὶ Ἴλισσοῦ ποταμοῦ ἄρπάσας Βορέας συνῆλθεν· ἥ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτούς. οἳ, πλείοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἐπέθανον. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον υἱὸν Ἡρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγχευε Φινεύς· ὃ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. καὶ κείνη τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταψεύδεται· καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.
- 4 Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἥ δὲ κρύ-

III, 15, 2. Orithyia a Borea rapta: eius liberi Zetes et Calais; 3. Cleopatra Phineo nupta, et a pellice Idaea cum filiis male habita; 4. Chione a Neptuno compressa Eumolpum parit.

κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα,
 ἵνα μὴ γένηται καταφανὲς, εἰς τὸν βυ-
 θὸν ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ
 ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ
 δίδωσι Βενθесиκύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυ-
 γατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. ὥς δὲ ἐτελει-
 ώθη ἔνδον ἐν Βενθесиκύμῃ, ὁ ἀνὴρ
 τὴν ἑτέραν αὐτοῦ τῶν θυγατέρων δι-
 δωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γα-
 μηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ
 διὰ τοῦτο Φυγαδευθεῖς, μετὰ Ἰσμάρου
 τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρα-
 κῶν βασιλέα· ὃς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν
 θυγατέρα συνώκησεν. ἐπιβουλευὼν δὲ
 ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανὴς γίνεται, καὶ
 πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ Φιλίαν
 ποιεῖται πρὸς αὐτούς. αὖθις δὲ Ἰσμάρου
 τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυ-
 ρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην
 διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.

S 2

καὶ

καὶ πολέμου ἐνστάντος πρὸς Ἀθηναίους
τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
σινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρα-
κῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθη-
ναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς
κατορθώσκειν τὸν πόλεμον, εἰ μίαν
τῶν θυγατέρων σφάξῃ. καὶ σφάξαν-
τος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ
ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποιήντο γὰρ, ὡς
ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις
συναπολέσθαι. Γενομένης δὲ μετὰ σφα-
γῆς τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνεί-
λεν Εὐμόλπον.

5 Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθεά καὶ
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ
ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων
ἔβα-

III, 15, 4. Tegyrio in regno Thracum succedit
Eumolpus, Eleusiniis aduersus Athenas auxi-
lium fert, ab Erechtheo occiditur. Erechthei
filia pro patria se maculat. 5. Erechtheo succe-
dit Cecrops II.

ἐβασίλευσεν. δς, γήμας Μητιάδουσιν
τὴν Εὐπαλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Παν-
δίονα.

Οὗτος μετὰ Κέρροπα βασιλεύων,
ὑπὸ τῶν Μητίωνος υἱῶν κατὰ στάσιν
ἐξεβλήθη. καὶ παραγενόμενος εἰς Μέ-
γαρα πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγα-
τέρα Πελίαν γαμεῖ. αὐτῇ καὶ τῇς
πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται.
κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς
ἀδελφὸν Βίαντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι
Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον
σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν
Πύλον.

Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖ-
δες ἐγένοντο, Αἰγεὺς, Πάλλας, Νῆσος,
Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι
λέγουσιν· ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Παν-
δίου.

III, 15, 5. huic Pandion II. is, utbe electus Megaris
regnat.

6 δῖονος. μετὰ δὲ τὴν Πανδῖονος τελευ-
τὴν, οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες ἐπ'
Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας, καὶ
τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διεῖλον· εἶχε δὲ τὸ
πᾶν κράτος Αἰγεύς. γαμει δὲ πρῶτον
μὲν Μήτην τὴν Ὀπλήτας· δευτέραν δὲ
Χαλκιόπην τὴν Ῥηξίνουρος. ὥς δὲ οὐκ
ἐγένετο παῖς αὐτῷ, δεδοικώς τοὺς ἀδελ-
φούς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παλ-
δων γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δὲ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῷ·

Ἄσκει τὸν προὔχοντα ποδάονα, Φέρ-
τατε λαῶν,

Μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναί-
ων ἀφίκηαι.

7 Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆει πάλιν
εἰς Ἀθήνας. καὶ Τροίζῃνα διοδεύων,
ἐπι-

III, 15, 6. At filii, Metionidis expulsis, Athenas
recuperant: iterum summa Aegeo mandata.
7. Aegeus, sorte Delphis accepta, Troezenem
deuertens,

ἐπιζενοῦται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος· ὃς τὸν
 χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυ-
 γατρὶ συγκατέκλινεν Αἴθρα. τῇ δὲ αὐ-
 τῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐ-
 τῇ. Αἰγεὺς δὲ ἐντειλάμενος Αἴθρα,
 ἔάν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τί-
 νος ἔσται, μὴ λέγειν, ἀπέλιπε [δὲ] ὑπό
 τινι πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπών,
 ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀπο-
 κυλίσας ἀνελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐ-
 τῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.

Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν
 τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν
 ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε
 πάντας. Τοῦτον Αἰγεὺς ἐπὶ τὸν Μα-
 ραθώνιον ἔπειλε ταῦρον, ὑφ' οὗ δια-
 φθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευό-
 μενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαῖου ἀγῶνα

T 2

πρὸς

III, 15, 7. ex Aethra Theſeum generat. An-
 drogeo Minois f. interemto, Minos Atticam
 classe infestat;

πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευσθέντα διὰ
φθόνον ἀπολέσθαι.

Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανά-
του, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν
στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε, καὶ
τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἥττον ἐπετέλεσεν. ὅθεν ἔτι καὶ
δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν
8 Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι. μετ' οὗ
πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν, ἐπολέμησε
στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε,
Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίοнос· καὶ
Μεγαρέα τὸν Ἰππομένους ἐξ Ὀγχη-
στοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτει-
νεν. ἀπέθανε δὲ καὶ Νῖσος διὰ θυγα-
τρὸς προδοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
φυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα,
ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυ-
γάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μί-
νωος,

III, 15, 8. Megaris captis Scyllae impietatem in
patrem ulciscitur;

νωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα. Μίνωος δὲ
Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς
πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύ-
χιον ἐποίησε.

Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ
δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ,
παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. γενομέ-
νου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ,
τὸ μὲν πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι
παλαιὸν τὰς Ὑακίνθου κόρας, Ἀνθηίδα,
Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα] Λυταίαν, Ὀρ-
θαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλω-
πος τάφον κατέσφαξαν. τούτων δὲ ὁ
πατήρ Ὑακίνθος ἐλθὼν ἐν Λακεδαιμόνος
Ἀθήνας κατῴκει. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. ὁ
δὲ θεὸς ἀνείπεν αὐτοῖς, Μίνωϊ δίδόναι
δίκας ὥς αὖ αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψαν-

T 3

τες

III, 15, 8. ex responso Apollinis ab Athenien-
sibus poenas, quas velit, exigendi potestatem
accipit.

τες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν
δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς [ιδ']
κούρους ἑπτὰ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, χω-
ρὶς ὅπλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν.

Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθ-
ειργμένος· ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνα-
τον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμ-
παῖς τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀπέκλειε.
κατεσιευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐ-
παλάμου παῖς τοῦ Μητίωνος καὶ Αλκίπ-
πης. οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ

- 9 πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. οὗτος ἐξ
Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως
βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν
Τάλω, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν
εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ
ὄφως εὐρὴν, ξύλον λεπτὸν ἔκρισε. Φω-
ραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ
πά-

III, 15. 8. Miffi ad Minotaurum pueri puellaeque
inclusum Labyrintho, quem Daedalus fecerat
Athenis profugus.

παύω, καταδικασθεὶς, πρὸς Μίνωα ἔφυγε.
 κῆκεϊ, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσει-
 δῶνος ταύρου, συνήργησε τεχνησάμενος
 ξυλίνην βοῦν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατε-
 σκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι
 κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ
 Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Cap. XVI.
 Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, I
 ἀπασάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ
 τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ περὶ ὅς ἡπεί-
 γετο εἰς τὰς Ἀθήνας. Φρουρουμένης δὲ
 ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέ-
 ρωσε. πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν
 Ἡφαίστου καὶ Ἀντιθέας, ὃς ἀπὸ τῆς
 κορύνης, ἣν ἔφερε, Κορυνήτης ἐπεκα-
 λείτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. πόδας
 δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἔφερε κορύνην
 σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε.
 ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἔφερε.

Δεῦ-

2 Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορινθίου. οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ, διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν,] καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρριπτούμενοι ταναλέθρως ἀπώλυντο. τούτῳ τῷ πρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν. * * *

III, 16. 2. et Sinia interfecit.

18756

H-95382.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова